

131

Οἱ ἑθναυροὶ τοῦ ἁγίου ὄρους
ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἐπιστήμης.

Μέρος Α. Τὸ ἱστορικόν. Συναρθεῖς ἐργασίαι τοῦ Dölger. Περὶ χρυσοβάλλων ρενίκων

Franz Dölger, Aus den Schatzkammern des heiligen Berges. 115 Urkunden und 50 Urkundensiegel aus 10. Jahrhunderten, im Auftrage und mit Unterstützung der Bayerischen Akademie der Wissenschaften herausgegeben.

Textband σ. 363, 4^ο Münchener Verlag (bisher F. Bruckmann). Tafelband 128 Tafeln: E. Schreiber, graph. Kunstanstalten (1948). Stuttgart, Verlagsnummer 726.

Κρίσις ἱστοριογραφίας.

Ὁ παλιός πολεμὸς εἶχε αὐτὸ τὸ καλόν, ὅτι ἠνοίξε διὰ τοὺς ἑθνοφίλους καὶ ἑθνοπροφυλάκτας τῶν Μονῶν τοῦ ἁγίου ὄρους - ὁ λόγος περὶ τῶν ἐπιστήμων ἐγγράφων, ἅπερ μετὰ θρησκευτικῆς ὄψεως εὐλαβείας καὶ φαιατισμοῦ οὕτως εἰπὼν ἐφύλαττον ἀπὸ χιλιετηρίδος οἱ ἁγορεύται. Ὁ ἐπιστημονικὸς πόλεμος εἰς ἐδαφίαζε τὸν πλοῦτον, ὅστις ἐκρύπτει εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ἁγίου διὰ τῶν σιωπηρικῶν περιγραφῶν τοῦ ἁγίου τοῦ Βλασσονίτη, Βάρωνη, Πορφ. Οὐσπένσκη, J. Müller, V. Langlois, Σεβασιάνωφ, Ἀνδραιοβίτς Ἐρμινεὶ ἐνθάραθ δὲ ὅτε ἀνεῖρη τὰ παλαιὰ ἐπιτοὰ χρονολογία καὶ πατριαρχ. ἀρχεῖα, ἅπερ ἐδιδόθησαν ὁ Οὐσπένσκης εἰς πολλοὺς τόμους τῆς "Χρυσ. Διατολῆς" (ἐπὶ παραλειπόμενα ἐδίδουκιν ὁ Συρμας). Ἔτσι καὶ "ἑπιτοὰ" τοῦ ἁγίου ὄρους καὶ πατριαρχία ἐγγράφα τοῦ Πρωτάτου. Φίλιππος Meyer (ἀπὸ εἰς τὰ ἑπιτοὰ τοῦ θύτηνση προσέθετο καὶ τὸ τῆς λαύρας καὶ ἐνθα θήκη τοῦ ἁγίου Ἰωάννου). Μερικὰ δὲ ἐργασίαι ἡμῶν ὁ φλωρεν. οὐ Μόρεμαν, ὁ βασιλιέβσκη, ὁ Ζαχαρίας von Linnenthal, ὁ H. Geilker κ.ά. ἀλλ' ἀπὸ τῆς οὐσίας τῶν "Βυζαντινῶν χρονικῶν τῆς Περικουπέως" ἔκρινεν κἀν περίοδον. Ἔτσι καὶ actes de l'athos. Διαφόρων μόνων σφράγ. ἐγγράφων ἅπερ ἔφερον εἰς φῶς ὁ W. Keibel, ὁ Λουδ. Petit, ὁ E. Kuehler καὶ ὁ V. Korablen. Ἡ τῶν ἑπιτοὰ ἐπιτοὰ καὶ οἱ διά τὸ τῶν ἐργασίαι ἐτύπησαν καὶ τῶν λόγων μοναχῶν τοῦ ἁγίου καὶ ἄλλοις περὶ τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ ἀσχολομένους. Πρῶτος τῶν ἑλλήνων μοναχῶν, ὅστις ἐδιδόθη ἑπιτοὰ ἐγγράφα, ἔτσι ὁ ἡρώμεθ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Παύλου Σω-

ὄντος ἐδίδουκιν ἡ τῆς slavische Bibliothek (1851) πρὸ τοῦ Langlois λισιογραφία κατὰ λόγον τῶν ἐπιστήμων ἁθηνικῶν ἐγγράφων, ἔτσι καὶ τὸς Niklosich περίελαθον πολλὰ τῶν τῶν ἁθην. Et diplomata patriarcalia. Ἡλικὴ βιβλιογραφίαν εἰρήσεν εἰς τὴν "τὰ ἀγορευτικὰ ἀρχεῖα καὶ δημοσιωθέντα πατριαρχικῶν ἐν τῇ ἐπιτοῇ." σ. 1930-1931. Ἐν τῶν ἑλλήνων μόνων ὁ K. Φραρίτς καθὼς τὸς πατριαρχικῶν, ἐδηροσίωσεν θαυμασίαν περιγραφὴν 53 χρυσοβάλλων τῆς λαύρας, ἐν τῇ 12. τόμῳ τῆς Πανδύρας σ. 32, 49-51. Ἐσχάτως ἐν 1921 ἐξεδόθη καὶ ἀνοσπικὸς κατὰ λόγον τοῦ ἀρχεῖου τῆς ἑπιτοὰς κοινὸς ἐπιτοὰ ὑπὸ ἑπιτοὰ (F. Dölger, Münch.-land athos, σ. 96)

φρόνος Καλλιγῆς. (ἀθηναῖος, Σμύρνη 1863). Ηλιά Δικαστῆς ἡ
 Μητρώου ἀγίου Πανσελεήμονος ἐξέδωκεν ἐν Κιῖβω τὰ ἀστα βιασ-
 εστιμ θεαεσα Κοσσιςι in Monte Athos monasterii. ἀλλ' ἐκείνος,
 ὅσως ἰσχυρῶς πλέον παρὸς ἄλλο ἐν τούτῳ, εἶναι ὁ ἀλέξανδρος
 Λαυριώτης. οὗτος ἐδηροσίωσεν ἐν τῷ λαυρ. ἀρχίῳ περὶ τὰ 100
 ἐπίσημα ἔγγραφα, ἰδίως στήλλια πατριαρχικά καὶ περὶ τὰ 20
 χρυσόβουλλα καὶ προστάγματα, ἐν τοῖς περιδικαῖς, ἐκκλ. ἀληθ. ἱα
 Ἑλλιν. φιλ. Σωλλόρη Κιπόλειος, ἐπιθωρ. κολόρου καὶ βυσ. χρο-
 νικοῖς Πιπόλειος (καὶ ὄμοι δὲν βλέπω αὐτὸν μητρὶον ὄμοιον παρὰ
 θόλφου). καὶ ἄλλοι, ἐκ τῶν ἀνεγράφων.
 ρμακ. Μ. Γεδωὺ ὁμοιοτρόπως κατεχώρισεν ἐν τῷ "Ἰθωνί" του δεκάδα
 ἔγγραφων καὶ δὴ καὶ πρῶτα χρυσόβουλλα τοῦ πρῶτατου καὶ τὸ
 "Κανονικόν" τοῦ ἀγίου ἀθανασίου τῆς λαύρας. οὗτος ὄμοι εἶχε ἐπὶ
 εὐλιπρίνειαν καὶ ὁμολογίση, ὅτι ἀνείγραφα (καὶ δὴ ἐκ τῶν τοῦ
 Θεοδοῦρητου) εἶχεν ὑπ' ὄψει "ἐπίσημον ἔγγραφον οὐδὲν εἶδεν."
 (ἐκκλ. ἀληθ. ἔτος ΚΔ', σ. 184). Καὶ αὐτὸς ὁ πολὺς οὐσπένουης ἐκ
 τῆς αὐτῆς πηγῆς ἠνέτησεν, ἐν τῷ "φιλοθεϊτικῷ χειρογράφῳ," καὶ
 τῷ Κουελομουσανῶδ: "Γράμματα ἀρχαῖα σωδομένην ἐν πρῶ-
 τῶτων ἐν τῷ πρῶτατῷ, ἀνεγράφατα δι' αἰτιήσεως τοῦ παρσολο-
 γικαίου ἀρχιμανδρίτου καὶ ἐπιτρόπου τῆς ἱερᾶς μονῆς Κουελο-
 μουσι κυρίου Γρηγορίου," (χρυσ. ἀνατ. III, 1877, σ. 314 βλ. II 139).
 Κατὰ χρῆσιν ἀνεγράφων ἀνω τινος ἐλέγχου ἐποίησατο ὁ μακ-
 ἀρχιμ. Γεράσιμος Σμυρναῖος, ἐν τῷ "Ἄγιον Ὄρει", ἐρετασπύρας καὶ
 καὶ πλέον ποικίλα ἔγγραφα. τὸν ναυάρχον Μιχ. Γούδαν ἐκδόντα
 τὰ ἔγγραφα τῶν μονῶν Βατοπεδίου καὶ φιλοθείου¹ ἐμνημόνευσαν
 καὶ ἄλλοι ἀγορεύται, οἱ Βατοπεδῶν ἀρχάδιος καὶ ἀλέξανδρος, ὁ
 Ἰθρηϊτικὸς Ἰωακείμ, ὁ Σμυρῖδων Λαυριώτης², ὁ Γαβριήλ Σταυροπηγια-
 νός, ὁ Σωφρόνης Ἐσρατιάδης καὶ ὁ ἀρχιμ. Χριστοφόρος Κεραῖος ἐδωκαν
 εἰς φῶς διὰ τοῦ ἐν Θεολήκῃ περιοδικῶς "Γρηγόριος ὁ Παλαμῆς" πολὺν
 ἔγγραφα. ὁ τελευταῖος ὑπερηκόνησε πάντα τοὺς εἰρημένους λογίους
 ἀγορεύται, διότι οὐ γάρ ἐν τῷ χρυσόβουλλα καὶ στήλλια τῆς μονῆς
 Δοχειαρίου ἐδηροσίωσεν ἐν τῇ ἐπιτηρ. τομ. Δ'. σ. 285-311, Ε', 100-127,

ἐν τῇ ἐπιτηρ. τομ. Γ' σ. 113-134 καὶ ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς χρυσ. ἀρχαιολ. ἐπιτηρ. Περιδ.
 1925, σ. 211-248. ἀλλὰ δὲν εἶχε ὑπ' ὄψει προσηθείας ἐκδόσεως, ὅπως καὶ ἐλλορὸς ὁ
 Ἰσπανοὺς δια τῆς μονῆς ἀγίου Πάλλου ἔγγραφα, ἅπερ ἐξέδωκεν ἐν Νικαῖ ἐποχῇ, 1923.
 ἰα δηροσιώματα τοῦ Σμυρῖδωνος προέρχονται ἐκ κειμένων ἀνεγράφων τῶν δύο
 λαυρ. κωδικῶν καὶ τοῦ ἀλεξάνδρου, ἰδίᾳ τὰ τῆς μονῆς Περσοειῶν καὶ ἄλλων
 κωδικῶν τῆς Θεολήκῃς (βλ. Θεολογικὴν ἐπιτηρ. Ε'. σ. 257-267). αὐτὸς οὐδὲν
 ἀρτίστη ἐπὶ τῷ πρῶτῳ ὄπῳ τοῦ ἀρχίου τῆς λαύρας, ἐξ ἀπεδείξαται εἰς τὸ
 Ἑλλιοδίου "τὸ μνημὸν ἀλας," Θεολήκῃ 1929, ἐπιτηρ. δε. ἐξελάρθαιεν ὁ εὐληπρίνης
 καὶ χειρογράφον καὶ ἀνεκδοτόν, ὅθιν ἐδηροσίωσεν εἰς νῦν τὰ κοινολογούμενα
 καὶ πολλὰς ἐκδόσεις. καμὲν οὐκ ἔστιν ἀνεκδοτόν, ἵνα δὲν...

διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ, περὶ οὗ πρόκειται, δανείου. Ἀλλὰ ἐν-
λάβωμεν ὑπ' ὄψει καὶ τῆς ἄλλης εἰσπράξεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ
δοσμοῦ κατ' ἀσφάλειαν εἰς τὰς εἰσπράξεις θὰ ἐξαρκούν.

4) Δάνειον Bagdad IV, V καὶ VI σειρᾶς.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν δανείων τούτων ἀνερχομένη εἰς 291.369,70
εἶνε ἐξηρακλιμένη 1) διὰ τῶν 75% τοῦ οσχεδόντ τῶν roncous
concedés μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν 75% τῆς surtaxo 3% καὶ τῆς
annuité τοῦ δανείου 1904 4% καὶ τῶν annuités τῶν δανείων
Bagdad II καὶ III σειρᾶς, 2) διὰ τῶν οσχεδόντς τῆς δεκάτης
τῆς ὑπεγγύου εἰς τὴν χιλιομετρικὴν ἐγγύησιν τῶν γραμμῶν
τῶν σιδηροδρόμων Ἀνατολῆς καὶ εἰς τὸ πρῶτον τμήμα ἐκ
200 χιλιομέτρων τοῦ σιδηροδρόμου Bagdad. Ὡς ἐκτίθεται
ἐν τοῖς προηγουμένοις ἐπομένει εἰς διάθεσιν τῶν δανειστῶν
ποσὸν 938.823 λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι τὸ surtaxo 3% μέ-
νει ἤδη ἐλεύθερον καὶ ὅτι θὰ ἐξακολουθήσῃ εἰσπραττόμενον
καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐπιτελείας, καθ' ἣν ὤρισθη ὅτι θὰ εἰσ-
πράττεται τοῦτο.

Τοῦ ποσοῦ τούτου, ἂν ἀφαιρέσωμεν τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δα-
νειῶν 1904 4% καὶ τῶν τῆς Βαγδάτης II καὶ III σειρᾶς (δηλ.
532.015), ἀπομένει ποσὸν ἐκ Ltq. 406.808 ἐπαρκούν διὰ τὴν
ὑπηρεσίαν τῶν, περὶ ὧν ὁ λόγος, δανείων.

Σημειωτέον ὅμως ὅτι πόρρω ἀπέχει ἔστω καὶ ἰδέα ἀνα-
λήψεως μέρους χρέους εὐρισκομένου ὑπὸ ἐκδόσιν. Ἐπομένως
τὸ ὑπόλοιπον τοῦτο ἐκ 406.808 ἐξακολουθεῖ διαμένον εἰς
διάθεσιν τῶν δανειστῶν.-

.000000000
0000000
00000
000

αλλά και εν τη ιστορία της ειρηνικής μας (Αθήναι 1921) περιέλαβε
 πολλά. Ο άειμπος Κεραύς έρε μνηματών τον Βαρλαάμ Γρηγοριά-
 κην και εὐδόκιμον Ζηροποταμιτόν, οἵτινες μετὰ τῆς ἱστορίας τῶν
 μουσικῶν ἐξέδωκαν καὶ τὰ ἔγγραφα (αὐτήγραφα), ποιῶν, ὅτι εἰς τὴν
 συνέχουσαν τῆς ἐκδόσεως ὁ κ. Φόλγκες θά ἐπαρεσεσθῆ καὶ μνημονεύσῃ
 τοὺς πρωτοπόρους τούτους ἀρροειτάς (μόνον τὸν εὐδόκιμον καὶ τὸν
 Κεραύν ἀναφέρει), οἵτινες ἤνοιξαν τοὺς ὀφθαλμούς τῶν ἑυρωπαίων. Ἐξά-
 κολουθοῦσι δὲ νῦν οἱ λόγοι ἀρροεῖται συνεχίζοντες τὸ ἔργον ἕνεκ τῆς
 "Γρηγορίῳ Παλαμᾷ", καὶ ἐν τῇ ἐν Βολῶν ἐκδόσει τῆς "Ἀρροετικῆς βιβλιο-
 θήκης". Ἐν τῶν ἡμετέρων ἔργων ὁ φίλος κ. Φόλγκες ἀναφέρει μόνον τὸν
 "Κατάλογον τῶν ἐπισήμων Ἀθηναίων ἔγγραφων τοῦ Π. Οὐσιπίσκου", οὐδὲν
 δὲ ἕτερον. Καὶ ὅμως μόνον εἰς τὴν "ἱστορίαν τοῦ ἀσκητισμοῦ" (Βασί-
 κη 1929) καὶ εἰς τὸν "ἄρθρον Στέφανου ἐν Ἀδριανῶν πόλει, πατριαρχι-
 κὸν μετόχιον τοῦ Μερυσσῆ Λαύραθ τοῦ Ἀθηνῶν (Αθήναι 1939, ἄνεκ.
 ἐν τῷ 5' τόμῳ τῶν "Θρακικῶν"), ἔχουμε δημοσιεύσει περὶ τὰ 70 ἐπι-
 σημα ἔγγραφα, οὐκ ἐξ ἀνειγράφων, ἀλλ' ἐκ τῶν αὐτογράφων ὑποση-
 μειούμενες καὶ τὰς διαφόρους ἡράφας, ἀλλὰ δὲ μᾶλλον φημι ^{εἶναι} ~~εἶναι~~
 ἐν τῇ "Γρηγορίῳ Παλαμᾷ" καὶ ἀλλαχού. Παρέλειψε τὰ δημοσιώματα
 τῶν ἀρροετικῶν, τὰ τεκνῶς συνδεθεῖμεν μετὰ τοῦ ἔργου τοῦ, καὶ ἐπι-
 γραφῆται μοι καὶ εἶπω - περιέλαβεν ἐν τῇ προτασσόμενῃ βιβλιογραφίᾳ
 ἀλλὰ ἄσχετα. Καὶ διερωτῶμαι εἰς τί χρησιμώσουν ἐν ταῦτα τὰ
 ἔξῃς: Α. Martini Manuelis Philae Catmima inedita, ~~καὶ Michaelis~~
~~Michaelis et hominibus...~~ καὶ ~~ἐν~~ τοῦ δ. Ζαναλάκου τὸ περὶ Θεωφλά-
 κτου Βουλγαρίας. Τοιοῦτοι, εἰς οὓς σπανίως γίνεται παραπομπή, ἐδίσσασθαι
 καὶ εἶθοναι ἐν τῶν σημειώσεων. Ἀλλ' ὁ ἔλλη ἀνεργὸς θά ἐπιθυμῆ
 καὶ μάτη, πῶς ἐπετρέπη καὶ ἐκιστα λευθῶσιν οἱ ξένοι τοὺς ἠσυχαστάς
 τούτους, ἀφοῦ ἐν αὐτῷ εἶχονεν τοὺς μεταλλήλους πρὸς ταῦτα ἐπιστή-
 ματα, καὶ διατὶ δὲν ἐπίεσαν οἱ Ἕλληνας καὶ φέρωσιν αὐτούς εἰς
 φῶς, ἀφοῦ μάλιστα τὸ ὄρον ἀπὸ τρισαρκενεσσείας, ἐγένετο ἔλλη-
 νικόν. Καὶ πρέπει πρῶτον τὰ ἀπολόγηθω δι' ἡμῶν. Μετὰ τὴν ἀπο-
 φασίσει τοῦ 1912 ἐπανῆλθον εἰς τὴν Λαύραν καὶ ἤρχισαν καὶ περι-
 σσάλλεσθαι καὶ παραλείποντα τοῦ μου. Σπ. Λάμπρου, καὶ συνετά-
 ξαι δίτομον κατάλογον ἐπολέμησας πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ
 ἱεροῦ τόπου καὶ ἐπίτετι τῆς ἐκκ. κυβερνήσεως μοι ἀνέθετε τὴν ἀπολο-

ὁ πρῶτος τόμος ἐξεδόθη ἐν παρισίοις ἐν 1930, ὁ δεύτερος ἤρχισεν εἰς τὴν Θεολο-
 γικὴν, ἐδημοσιώθησαν 100 σελίδες καὶ τὸ ὑπόλοιπον εἰς 200 περίπου σελί-
 δων ἀπετέλει. εἰς τὰ γράφεια τοῦ ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἐμὸς ἐπι-
 λογιμένος εἰς Κορυτσᾶν. μετακίωθαι ἀνατῆται ἐπὶ δεκαεσίαν αὐτὸν καὶ
 ἰδίῳ ἔργῳ. Ὑπερλογοκύριος κ. Δημοστεύσης αὐτὸν δαπόντος μου, ἄσχετος ἐδημοσίωσαν τὰ ἔγγρα-
μου δὲν τοὺς εἰδὶα αὐτῶν (βλ. Μουσὸν ἑσῆς)

Τὰ 21,317 ₺ τῆς ὅλης assignation fixe 114.019,74 Ltq. καὶ
ἀκόμη Ltq. 27,726 ἀντιστοιχοῦν εἰς τὰ ἀποσπώμενα μέρη.

3) Ἡ assignation fixe εἰς 50.000 Ltq. ἀντικαθίσταται τῶν
Droits sur lo tabac (κλήρονομα) πληρωμένη ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν τε-
λωνείων ὅλου τοῦ Κράτους· τῆς assignation ταύτης λαμβάνον-
τες τὰ 19,77%^(ο) ἔχομεν τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὰ ἀποσπώμενα
μέρη 9,855 Ltq.

4) Τόκοι τοῦ λ)σμοῦ "Fonds de Réserve" κατὰ μέσον ὄρον
τῶν 2 χρήσεων 1910-11 καὶ 1911-12 (καθ' ὅσον ἡ χρῆσις 1909-
-10 δὲν εἶχε τόκους ἐκ τοῦ κεφαλαίου τούτου μὴ ἀνεληθόντος,
εἰς τὸ ποσὸν τῶν 2.000.000 Ltq.)^(οο) εἶνε 80.825. Οἱ τόκοι
οὔτοι δὲν θὰ ἐλιττωθῶσι μετὰ τὴν ἀπόσπασιν τῶν ἀνωτέρω
μνησθέντων μερῶν, διότι, ὡς κατωτέρω θὰ δειχθῆ, ἐξασημιζο-
μένης τῆς ὑπηρεσίας τῶν δανείων τῆς Décret τὸ κεφάλαιον
Fonds de Réserve θὰ μείνη ἀνώτερον τῶν 2.000.000 Ltq.

5) Soldo actif des Opérations et Mouvements de Trésorerie.

Τοῦτο κατὰ μέσον ὄρον ἀνέρχεται ὀλικῶς εἰς 14.161 Ltq.

6) Recouvrement sur Débits κατὰ μέσον ὄρον ὀλικῶς 4.207.

Μένει ἀκόμη καὶ τὸ bénéfice de la vente de monopoles, ὅπερ
κατὰ τὴν τελευταίαν χρῆσιν δὲν σημειώνει οὐδὲν ποσόν. Μόνον
καὶ χρῆσις 1909-10 καὶ 1910-1911 ἀναγράφουν μικρὸν ποσόν, ὅπερ
δυνάμεθα νὰ μὴ λάβωμεν ὑπ' ὄψει ἐν τῇ προκειμένῳ ὑπολογισμῷ.

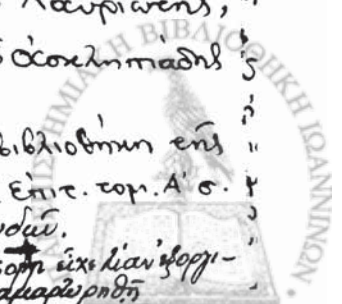
(ο) Κατὰ τὰς ἐκθέσεις τῆς dette ἔχομεν εἰσπράξεις τῆς surtaxe
3% καθ' ὅλον τὸ Κράτος κατὰ μέσον ὄρον 1.099.128,67, εἰς δὲ τὰ
ἀποσπώμενα μέρη 193.460,62. Ἐκ τούτων ὑπολογίζομεν τὰς εἰσ-
πράξεις τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ 8% καθ' ὅλον μὲν τὸ Κράτος
2.931.009 δὲ τὰ ἀποσπώμενα μέρη 443.413 ὡς πρὸς τὰ 15,128%.
Τελωνεῖα καὶ ὅμως εἰσπράξεις εἶνε καὶ ἐξαγωγικοῦ δασμοῦ καὶ
διαμετακομίσεως περί τῶν ὁποίων δὲν ἔχομεν στοιχεῖα, δι' ὅ
λαμβάνομεν ὡς ἀναλογίαν τὸ 19,77 (κατὰ τὸ σημείωμα τῆς dette).
(οο) Ἐφ' ὅσον τὸ ποσὸν τοῦτο εἶδει νὰ ἀνέλθῃ ὁ ἐν λόγῳ λ)σμός, ὅ-

233

γάνωσαν αὐτοῦ. Τέλος, ἀφοῦ ἡ κραταιὰ δύναμις τοῦ Βορρῆ ἐπέβλη-
 θε εἰς τὸν Βενδύλου, ἀνεκλήθη διὰ τὰ ἀφεθῆ ἀνοικτὴ θύρα εἰς τὴν
 εὐσχήμονα ῥωσ. πολιτικὴν πρὸς διεθνοποίησιν, καὶ διορισθῆ κα-
 θησὴς ἐν Ἀθῆναις. τῷ 1923 ἐδημοσίωσα 9 ἀρχεῖα ἐν τῇ ἔφηρ' S
 C i-9 (Ιουλίου) καὶ ἔκρουσα τὸν κίνδυνον τοῦ κινδύνου περὶ τῆς δη-
 ριουργηθείσης ἐκεῖ ἐκρύβητος καταστροφῆς. "οἱ θεσμοὶ τοῦ ἀρχαίου
 ὄρου ἐκινδύνου". ἀνεκλήθη ὑπὸ τῆς Μικρασιατικῆς μου καὶ ἔμει-
 να ἐκεῖ μέχρι τοῦ 1935. Κατὰ τὰ ἔτη αὐτὰ κατωρθώσαμεν τὰ
 ἀναδιοργανώσασθαι τὸν τόπον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νέου καταστατι-
 κῆς χαρτῶν. ἔργασασθαι τὴν ἀθηναιάδα σχολὴν, συνεστήσαμεν
 ἐπιγραφεῖον καὶ μετετέταξαμεν τὰ ἀρχεῖα καὶ σκευοφυλάκεια
 τῶν Μουσ. Ταῦτα ἐπιτεταχθέντες οὐκ ἀποτεταί, ἀλλὰ διὰ μωρι-
 ᾶν μύχθων καὶ ἀρίστην σελήρᾶν. Εἶχαμεν κρισολογία περὶ ὀρια-
 κῶν ἐπισημάτων, ἔπρεπε γὰρ ἐδακρινώσασθαι τὴν χρησιότητα τῶν
 πιρυσιατικῶν τίτλων. Τότε ἐδημοσίωσαμεν τρεῖς πραγματι-
 ας: "Περὶ τῆς ἀρχαίας ἐπισημάτων σφραγίδων καὶ σημασιᾶς τῶν ὄρων
 χρυσόβουλλον, ἀργυρόβουλλον, κηρόβουλλον κ.τ.τ." "Τὰ ὀριακὰ
 ἐπισημασθαι καὶ τὸ εὖρος τῶν ἐπισημάτων ἐγγράφων" (τῶν πλεισίων). "Τὰ
 χρυσόβουλλα τῶν ἡμερῶν τῶν Μολδοβλαχικῶν καὶ τὸ σῆμα τῶν
 Συγχρόνως εἰρηθεύοντι πηχθηζόντων πρὸς ἀντιγραφήν τῶν ἐγγράφων
 τῆς Μητ. Λαύρας, αὐτῶν καὶ τῶν τοῦ Διονυσίου, ἐκείνων. Ἐν δὲ κατεργασί-
 ῳν εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ καὶ εὐρισκόμην περὶ τὸ τέλος, τὸ θέρος τοῦ
 1926 ἔρχεται ὁ Κίτσορη Λακε καθηγητῆς ἐν Χατνατῶν. Ἦτο ὁ μόνος
 ὅστις ἠδύνατο ἰσχυρῶς τὰ θεσμοφυλάκεια ἀπὸ βοετῆς ἐπιφοι-
 τῆς εἰς Ἄθῃν. Εἶχεν ἐδώσει ἤδη τὸν κατάλογον τῶν χειρογράφων
 τῆς Λαύρας, φέροντα τὸ ὄνομα τοῦ Σπυρίδινος Λαυριώτου, ἐν δὲ
 κόσμῳ ἀνέμενε τὸν οὐστηματικὸν καὶ ἐκτετατήνον τοῦ
 προηγουμένου χρυσοκόμου Λαυριώτου Μαδύνητος (ποίημα
 γεράρου). Ὁμοῦ μὲν τῶν καταλόγων ὁ ἰατρός τοῦ εἶχε παραδώ-
 σει καὶ ἀντιγραφεῖα ἑκάστη ἐν τῷ λαυρ. ἀρχεῖῳ. καὶ τότε, ἵνα
 ἐξιλεώσῃ αὐτὸν, ἐπέτρεψε τὰ φωτογραφηθῆ τὰ αὐτοῦ γράφα, ὅτα
 θρήνη Millet εἶχε καὶ αὐτὸς ἀντιγραφεῖα, ἄπερ ἄλλος Λαυριώτης,
 ὁ Κορηλῖος χρηματιστολόγος καὶ αὐτός. ὅπως καὶ ὁ ἀσκληπιᾶδης

βλ. Ἐλπιόπου Κορηλῖα Λαυριώτου "Τὰ κερμηλαρχεῖα καὶ ἡ βιβλιοθήκη ἐπὶ
 ἐν Ἄθῃν μὲν τῆς Μητ. Λαύρας. ἡ παρῶσα καταστροφή αὐτῶν" C ἔπιτ. τομ. Α' σ.
 306-345. ἐπεὶ γὰρ γράφει "Ἐπειρηὶς ἐπὶ τῇ ἐκείνου ἐλαφρίας τῆς ἀπὸ σοφουδῶν.
 βλ. ἀναγραφὴν οὐστηματικῶν κ.τ.λ. 1904-1935 σ. 24, 28-29 ὅ ὁ Κίτσορη εἶχε λαβὴν ἔργου
 διὰ τὴν ἐπισημάν, ὅτι ἐκεῖ καταστροφῆς ἐπὶ τῇ ἐκείνου τοῦ Χατνατῶν καὶ ἐπὶ τῇ διαμαρτυρίᾳ

Έχουμεν ως ἄνω εἰσπράξεις

Ὀλικὰς μὲν (ἤτοι καθ' ὅλον τὸ Κράτος).....	3.620.892	μερικὰς δὲ	868.073
Ἐπίσης			
Redevance de la Régie κτλ.	903.877	" "	126.624
Assignment fixe	114.020	" "	27.726
Droits de Turbékí.....	50.000	" "	9.885
Intérêts du Cte "Fonds de Reserve".....	90.825	" "	-----
Ἐν συνόλῳ	4.769.614		1.030.308 (α)

ἤτοι ἀναλογία 21,60 %

Τὰ ποσὰ ταῦτα ἀντιπροσωπεύουσι τὰς ἀκαθαρίστους εἰσπράξεις

Εἰς ταύτας ἔχομεν τὰ κάτωθι ἔξοδα ὀλικά καὶ μερικὰ

1) Frais et débours.....	615.306	63.871
2) Rétrocession du Reffisch.....	50.000	7.000 (b)
3) Excedent sur la dime des Tabacs revenant au Gouvernement.....	126.649	77.976 (c)
Τὸ ὅλον.....	791.955	148.847 (d)

Μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἄνω ἔξοδων ἀπομένουν καθαραὶ εἰσπράξεις ὀλικαὶ μὲν 3.977.659, μερικαὶ δὲ 881.461 ἤτοι

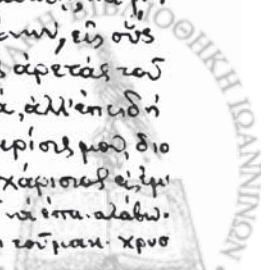
πως οἱ τόκοι αὐτοῦ διατεθῶσι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δανείων τοῦ Décret de Mouharrom.

- (a) Εἰς τὰ ποσὰ ταῦτα εἰσέπραξις ἀνέλαθον δὲν συμπερικλήθησαν καὶ τὰ του Recouvrement sur Débets καὶ του Solde actif des opérations et mouvements de Trésorerie ανερχόμενα κατὰ μέρος ὅρον εἰς 18.368, διότι δὲν ἔχομεν ἀντιστοίχως ποσὰ διὰ τὰ κατεχόμενα μέρη. Ἄλλως τὴν διαφορὰ εἶνε μικρὰ ὡς ἐκ τῆς σμικρότητος τοῦ ποσού ἐν σχέσει πρὸς τὸ ὅλον τῶν εἰσπραξέων.
- (b) Ἀναλογία ελήφθη ἡ αὐτὴ μὲ τὴν τῆς Redevance fixe τῆς Régie, bé nefice etc. 126.624 πρὸς τὸ ὅλον 903.877 (14%).
- (c) Ἀναλογία 61,57% ἡ αὐτὴ μὲ τὰς εἰσπράξεις τῆς dime des tabacs.
- (d) Εἰς τὰ ἔξοδα δὲν περιλαμβάνονται καὶ τὰ Débets des provinces

είχε παραχωρήσει εις τόν Millet εφ' 1916-7, ὅτε κατέσχευε τὸν ἄθω τὰ
 στραχηκὰ σπαραξέματα. Τότε τρομοκρατηθεὶς ὁ Κορνήλιος ἤμάλ-
 λων ἐξαγορασθεὶς ἐπέτρεψεν αὐτῷ νὰ μεταφέρῃ ὅλα τὰ χρυσο-
 βούλλα ἐν τῷ Ζενῶνι ἐντὸς πινυαρίων, πρᾶγμα ὅπερ οὐδέποτε ἐφάντα-
 ξετο νὰ ἐπιτύχῃ ὁ κλεψὸς Γαλάτης ἀπὸ 1894 συχνάδων εἰς Λαύραν
 καὶ φιλοξενούμενος παρὰ τῷ αὐριμῶσι γέροντι μου Γαβριήλ.
 ὁ τόπος ὅλος ἐσηχρήθη κατὰ τὸ ἀπεριπολητὸν εἰς εἰμαλῶν κειμη-
 λίων, καὶ αὐτοὶ οἱ Ρῶσσοι, οἵτινες καὶ ἐκίτησαν κατ' αὐτὸν τὸν ἀξιοματι-
 κὸν δίε, ὅσους καὶ ἐξώρισε τὸν Κορνήλιον εἰς Μυσελίτην (θεῖα δίκη). Ἄλλ' ἐπ'
 ὁ Millet δὲν ἦτο ἐάνεδεδιγμένον πρὸς ἐκδοσὴν ἐπιστήμην ἐγγράφω, ὅτε μόνον
 περὶ τὴν βυζαντινὴν τέχνην ἀσχολούμενος ἐπώλησε τὸν πλοῦτον ἀμικτὸν εἰς
 τὴν κόμησον γαλλοῦ Ρουίλλεα καὶ τὸν Πάυλον Collobert ἡτοίμησας

Μετὰ φοβικῆς ὀδύνης ἐπαναλαμβάνω τὸ ὄνειδος τοῦτο εἰς δύο ἑλλήνων
 μοναχῶν (ὁ μὲν ἰσακὴς τῆς αἰγυπτίας, ὁ δὲ Κορνήλιος Μιχαηλάκης, ἀρχιγραμ-
 ματεὺς τῆς Λαύρας) χάριν γαλλικοῦ εὐσελοῦς παρασῆμοι, διδομένην
 εἰς τοὺς κλητήρας τῆς γαλλικῆς αἰαθηρίας, καὶ ὀλίγη κερματίων, ἀ-
 περ κακῶς διεσπάρθισαν, ἐπώλησαν (εἰς) εἰς τοὺς ξένους τοὺς θησαυροὺς
 οἱ πικερέες ἡμῶν τὸσον περίθωδον ἐφύλαττον τὰ κειμήλια ταῦτα
 ἀναφιέοντες τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ τόπου ἀπὸ τοῦ τουρκ. ζυγοῦ, ὡστε
 ὅσοι εἰς αὐτοὺς τοὺς μεμύλησεν ὀσφυρκοῦς τοῦ ἔθνη. Παντοσηρῶν Κα-
 ρολίδων καὶ Λύριπρον ἐπέτρεψαν νὰ παρακώψωσιν εἰς τὸ θησαυροφυλά-
 κειον. Ἐξελθόντες μὴ τιμῶς ἀνείργατες τὰ περὶ φυλάκεια ἀνοίξωσιν, ἀρῶν
 καὶ τὴν ἑρμηνείαν τῶν τούρκων καὶ ἄλλων ἐχθρῶν τῆς ἐκκλησίας. Ὅσα-
 πῶς ἐπανειληφρῶς ἀπέσειλε καὶ ἀνείργατος τὰ ἔγγραφα τῆς
 ἐν ταῖς ὁρίαις τῆς Λαύρας διαλέλυμένης ἰταλικῆς μονῆς τῶν ἀμαλκηνῶν.
 οἱ συνετοὶ πατέρες πάντοτε ἠρήθησαν. ὁ Κορνήλιος, ὅσους καὶ ἐπαρασημοφο-
 ρήθη ὑπὸ τοῦ ἑλλ. κράτους εφ' 1921, τὰ παρέδωκεν εἰς τὸν δόμτ' Ρουίλλεα
 εἰς τὸ κατεσχευὸν τῶν ἐσόδων τοῦ ἀπεριπολητοῦ εἴδρον καὶ κονδύλιον τοῦ
 1917 ἐν φράγμα χρυσοῦ 5.000, ἃν ἀπεσιώπατο ἡ προέλευσις. Ὁ νομὸς νοεῖται
 περὶ τοῦ κασελόγου μικρὸν ἐποινιστήριον ἐλέγχου ἐν τῷ ἔπετ. 1Α', σ. 324.
 ἀπέδειξα αὐτὸν κακὸν συνθύλευμα καὶ σπαράγματ' ἐν τοῦ χρυσοστο-
 μικοῦ. καὶ οὐ μόνον δὲν ἐπὶ ἐλάττω ὄλου τοῦ κώδικος, ἀλλὰ βρῖθει
 σφαλμάτων ἀσυγχωρήτων. Ἄγνοῦν ὁ ἀνὴρ τελείως τὴν παλαιολογα-
 φίαν ἠγάρειε μοναχικοῦ ἄλλοις πρὸς περιγράφην τῶν κωδικῶν. Κατό-
 πιν ἐνεργῶν μου ἐπίστα τὴν ἀγγλικὴν κυβερνοῦσιν νὰ ἐκτυπώσῃ τοὺς
 δύο περιτρεχθεὶς τόμους τῆς παντοσηρῶν καὶ καταβηρίας, ὅπως καὶ τοῦ Λα-
 ριπρου, καὶ ἀπέσειλε τὸν πρόξενον Θεοφάνη τὸν Ἰωάννου τοῦ 1929 καὶ τοὺς
 παραλάβη, ἀλλ' ὁ Σπορῆδων ἐπίστα τὴν ἐνωξίν τῆς Μονῆς καὶ μὴ τοῦ παραδόξου, ἡ μὴ
 καὶ ἀρρηθῆ ὁ ἰδιὸς τοῦ (εἰς τ. 1Α' σ. 324-325). Ἡ μαρτυροῦσιν τότε χάριν τῶν ξένων, εἰς οὓς
 ἐκινηλοφόρησον ὁ κατελέγη καὶ κέρμη αἰρῆν ἐλέγχον καὶ νὰ ἀποδείξω τὰς ἀρετὰς τοῦ
 χρυσοστομικοῦ, ὅσους δυσωχῶς ἐπέφη. ἔδωκα πρὸς ὀφειλομένην εἰς τὰ θρακικὰ, ἀλλ' ἐπὶ δὴ
 ὁ ἡθικός ἀντιγρῶς, ὁ εὐσεβὴς ἀδελφὸς, ἡεὶ φίλος τῆς δικαιοσύνης δὲν ἐδῆμοσθη ἡ κρίσις μου, διό
 ἐκουλῶται δὲ ὁ κώδικος εἰς τὸ ἐκτυπωθῆναι κατελόγῳ. Δὲν εἶμαι διόλου εὐχάριστος εἰς
 τὴν ἐλεγχὴ ὄλου πρὸς ἀδελφούς, ὃν εἶμαι ὑποχρεωθῆναι χάριν τοῦ κοινου καλοῦ καὶ ὅπου ἀλαβῶ.
 μετὰ τῶν ἐκδοσῶν αὐτῶν, ἐφ' ὅσον τὸ κοινὸν μένει ἀνεσπάρθωσιν καὶ ματαιοῦσιν οἱ κῆποι τοῦ κρατ. χρυ-
 σῆ μου, ὅσους ἐπίστα δὲ ἦτο φίλος, ἀλλ' εἶμαι φίλη ἡ ἀλήθεια καὶ φιλικὴ ἡ ἐργασία τοῦ

λογίου 22,16%.

Ἡ διάθεση τοῦ ποσοῦ ταύτου τῶν καθαρῶν εἰσπραξέων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δανείων τοῦ Décret de Mouharrem γίνεται ὡς ἀκολούθως :

Ἐχομεν καθαρὰς ὀλικὰς εἰσπράξεις	3.977.659	
τακτικὸν τοκοχρεωλύσιον.....	<u>2.157.375</u>	
Πλεόνασμα.....	1.820.284	
αὐτοῦ τὰ 25% ἦτοι.....	<u>455.071</u>	ἀνήκουν εἰς τὴν Dotte.
καὶ τὰ 75% ἦτοι.....	1.365.213	ἀνήκουν εἰς τὴν Ὁθωμανικὴν Κυβέρνησιν.

Ἐκ τοῦ ποσοῦ θούτου ἂν ἀναιρέσωμεν τὰ 75% τῆς συγ- ταχεῖς (τὰ ὅποια διετίθεντο διὰ τὰ ἐξοδα τῆς Μακεδονίας καὶ ἤδη μένουσιν ἐλεύθερα) δηλ. 324.346 Ltq. ἀπομένει ὑπόλοι- πον ἕκ Ltq. 530.867 διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν κάτωθι δανείων :

- 1) δανείου 1904 4% 123,750
 - 2) Bagdad II σειρᾶς 194,240
 - 3) Bagdad III σειρᾶς 214,025
- Τὸ ὅλον 532.015

Κατὰ τὰ ἄνωτέρω τὰ ἀποτελέσματα μέσου τινὸς compte- rendu βασιζομένου ἐπὶ τῶν εἰσπραξέων τῶν ὑπεγγύων προσόδων κατὰ μέσον ὄρον τῶν τριῶν χρήσεων 1909-10-11-12 ἄνευ οὐδεμιᾶς ἑδα- φικῆς ἀποσπάσεως ἕκ τοῦ Ὁθωμανικοῦ Κράτους εἶνε τὰ ἑξῆς:

Λον) Ἐξαοφαλίζεται ἡ τακτικὴ ὑπηρεσία τῶν δανείων τοῦ Décret de Mouharrem ἕκ Ltq.....	2.157.375
καὶ ἡ ἑκτακτος χρεωλύσις τῶν αὐτῶν δανείων ἕκ Ltq.....	<u>455.071</u>
	2.612.446

ἀνερχόμενα γενικῶς κατὰ μέσον ὄρον εἰς 4260 Ltq. διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν δὲν ἔχομεν ἀντιστοιχῶς ποσὸν διὰ τὰ κατεχόμενα μέρη ἀφ' ἑτέρου δὲ δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψει εἰς τὰς ἀκαθαρίστους εἰσπράξεις αἱ τοῦ Recouvrement sur Débets καὶ τοῦ Solde actif des opérations et mouvements de Trésorerie.

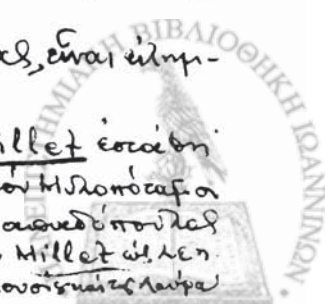

φωτογραφίας και τὰ αὐτεῖγραφα τοῦ Κορυθίου καὶ Σπυρίδωνος. ὅμοι
 μετὰ τῶν φωτογραφιῶν τὸν Λακε ^{Κιζσοπ} καὶ διὰ τῶτο τὰ actes de l'anca
 φέρουσι ἐν τῇ προμετωπίδι ὄρμητον ὄνομα ἐν Rouilleard - Collomp
Millet - Syzydeon de l'anca, καὶ ἀφίερων ἐγνώριονα εἰς τὸν Λακε
 (ὡς ἂν ἀπὸ ἀπουσίας τοῦ Κορυθίου τὸ ὄνομα, διότι ὁ θεὸς εἶχεν ἀπὸ
 ἦν ὑπὸ τοῦ 1924 πρὸς Κύριον). Ἀλλ' ὅταν οἱ ἐκδύται ἐνέκυψαν εἰς τὴν
 μελέτην τῶν χειρῶν, παρετήρησαν τὴν γενομένην ἀπάτην, οἱ εἶ-
 χον ἀφράσει τὰ κειόμενα ὡς γνήσια. Ἐπει τὰ αὐτεῖγραφα ἐν δευτείας
 καὶ τρίτης χειρὸς ἴσαν πλήρη σφαλμάτων καὶ χασμάτων! Δις φαρ-
 ῖθον πρὸς τὸν Millet καὶ ὑπεχρέωσαν αὐτὸν νὰ ἐνοικήσῃ αἰφνιδίως εἰς
 τὸν ἄθω μετὰ τὸ ἔξρος τοῦ 1930. Ἐταχέ τότε νὰ τελεῖ εἰς τὸ ἀνώτατον ὑπαρ-
 χημα, ἡμῶν ἡρωσπιστάτης, ² ἡμῶν Κοινότητος. ἦλθε γέ ὁλόκληρον
 ἐπισκεπτικὸν καὶ συνεργεῖον χωρὶς νὰ προειδοποιήσῃ, ὡς εἴθισται, ἐάν εἴποι
 ἔαχτός. Παρὰ τὴν ἐπιμονὴν τοῦ διοικητοῦ κ. Χατζηβασιλείου, ἡ Κενοῦσης
 εἰς ἐνδοὶ νὰ ὑποχωρήσῃ. ἀνεπαρκὸς τότε τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὸ διοικητή-
 ριον, ὅπου ἐφιλοξενεῖτο. Ἐξέφρασα αὐτῷ τὴν λύπην μου, διότι πελαγοὶ γί-
 λας ἐπ' ἀγίου ἔφρασε ἠθέλησε νὰ ἐπικουλευθῆ σὺν τὸ καθεστῶς. Ἐάν ἑκα-
 στῶς εἶπον, εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἔρχηται καὶ νὰ ἐπέρχηται ἐλευθέρως
 καὶ καὶ σεωφυλάκεια, οὐδὲν θὰ ἐρίσκειτο σήμερον ἐνὰς αὐτῶν. Προσέθη-
 με δέ, ὅτι ἦλθεν ὁ πατριώτης Σικῶος Ζεφῆς, διάσημος ἰατρός, μοσὶ τοῦ
 Γεν. Διοικητοῦ ἐπὶ Μακεδονίᾳ στρατηγῶν καὶ πρῶτον πρωθυπουργῶν νὰ εἰ-
 ρωμήσῃ διὰ τὸ διακεῖ εἴρηκα καὶ δὲν ἐπέτρεψαμεν αὐτῷ. Ἀλλ' αὐτὸς
 ἐγνώριζε πολὺ καλά, ὅτι εἰάν ἤρῳτα, οὐδέποτε θὰ ἔδιδόν οἱ ἀγορεύεται τὴν
 ἄδειαν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν τόπον τῶν. Ὁ Βενιζέλος τότε πρὸ τῶν πιέσεων τοῦ
 Γάλλου πρεσβευτοῦ ἀπέστειλεν ἀνώτερον ὑπάλληλον τοῦ ὑπουργείου τῶν ἔξω
 ἐρικῶν, ὅστις ἐφίφρασε εἰς συνέδρια τῆς ἡμῶν Κοινότητος ἀνέπευξε τοὺς
 λόγους, δι' οὓς ἡ κυβέρνησις ἦτο ἡναγκασμένη νὰ παρίδῃ τοὺς τόπους. Ἀλλὰ
 τὰ καλοῦσθαι κεφάλια εἶναι ἀγύριστα. Τὸ ἔπισημα παρεπέμφθη
 εἰς τὰς κυριαρχαὺς μονὰς, αἱ αἰ ἀπαντήσασιν ἐν ὀνόματι τῆς
 ἡμῶν Κοινότητος. Ὁ κ. Millet εἶχε διαπράξει, ὡς ἀνέφερον αἱ ρομαί-
 ὄφρα κατὰ τὴν κατοχὴν τῶν γαλλικῶν στρατωμάτων εἰς ἄθω, καὶ ἔπι-
 σήσασιν οὐ μόνον πιέσεις διὰ τὴν ἀνοίξωσιν αὐτῶν τὰ σεωφυλάκεια, ἀλλὰ
 καὶ ἀφαιρέσεις χρυσοβουλῶν³. Τέλος κατεκαίμφθησαν οἱ ἀντιπρόσωποι

Ἡ λῦα παρουσιάσθη εἰς τὸν Διεθνὲς συνέδριον τῆς Ρώμης ἐφ' 1936 ὑπὸ τῆς Rouil-
lard, ἀλλ' ἦτο παρὰ ὁ κ. Ἄλφρε καὶ δὲν ἐχαιροποιήθη (βλ. Ἐδιόριον Κυβερτῶν Λαυρι-
 ῶου περὶ τοῦ συνέδριου ἐν Θεολογία 16: 1937 σ. 152-153). Ἄλφρε αὐτὸς ἀπέπευξε
 ἐν ἐπιστολῇ τοῦ Ἄλφρε.

Ἡ λῦα ἐπισκέπη ἔργων καὶ πολλὰ ἄλλα τῶν ἀγορευτικῶν πολιτικῶν, εἶναι ἐπι-
 ρμῆν ἐν τῇ ἀθηναίων πολιτικῇ ἐν ἀριστοτέλει.

Καὶ ἐπὶ τῆς χρυσοβουλῆς ἡ λῦα μετὰ τὰς ἐφρασαὺς τοῦ Millet ἐστάθη
 εἰς τὸν ἄθω καὶ δὴ τὸ τοῦ ἀνδρονίου Β' Παλαιολόγου διὰ τὸν ἡμιότιον
 καθὼς ἐπὶ Βυζαντινολογίας ἐν τῇ πανεπιστημίῳ Θεολογικῇ. Ἰ. Πασιδούπουλος
 ἐκτύπησε διὰ τῆς ἐφημερίδος Μακεδονία, (20 Μαρτίου 1930) τὸν Millet ὡς ἐπι-
 λατῶσαν τὰ ἀρχαῖα τῶν Μονῶν ἐφ' 1916-1917 καὶ δι' ἀριστοτέλους τὸν Κωνσταντῖνον τὸν ἄθω

2.612.476

Βον) Μένει πλεόνκομα ἐκ λιρῶν Τουρκίας..... 540.867
 διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δανείων 1904 4% καὶ
 Βασιλ II & III σειρῆς, ἀνερχομένην εἰς
 532.015.

Γον) Διατίθενται διὰ τὰ ἔξοδα τῆς Μακεδονίας
 τὰ 75% τοῦ συντάξο 3% ἐκ..... 824.346

Σύνολον..... 3.977.659

Πρὸς τούτους τὸ Δημόσιον ταμεῖον τῆς Τουρκί-
 ας λαμβάνει πρὸ εἰς αὐτὸ ἐπιστρέφόμενον ὡς
 πλεόνκομα τῆς δεκάτης τοῦ κέρτου ἐκ Ltq.... 126.649

Τέλος διατίθενται δι' ἔξοδα τῆς Dette..... 616.306

Γενικὸν Σύνολον
4.769.614

Ἐξετάσωμεν ἤδη τὰ ἀποτελέσματα ἅτινα θὰ προκύψουν
 ἐκ τῆς συντήξεως τοῦ αὐτοῦ μέσου compto-rendu μετὰ τὴν
 ἀπόσπασιν τῶν γνωστῶν τουρκικῶν ἐπιρχιῶν ἐξασφαλισθῆναι
 πρῶτιστος τὸ τακτικὸν τοιοχρεωλύσιον τῶν δανείων τοῦ
 Décret de Mouharrem.

Κατὰ ταῦτα ἔχομεν ὡς ἂν ὀλικὰς εἰσπράξεις καθα-
 ρὰς..... 3.977.659

Ἐάν ἀφαιρέσωμεν τὰς λαμβανομένας ἐπίσης
 καθαράς τοιαύτας ἐκ τῶν ἀπουλωμένων μερῶν 881.461

μένουν καθαραὶ εἰσπράξεις..... 3.096.198

Τούτων διαθέτομεν διὰ τὸ τακτικὸν τοιοχρε-
 ωλύσιον..... 2.157.375

καὶ ἄπομένει..... Ltq. 938.823

Τούτου τὰ 25% ἦτοι..... 234.705

ἀνήκουν εἰς τὴν Dette δι' ἔκτακτον χρεωλύ-
 σιον τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐκ Ltq..... 704.118

ἀνήκει εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

επιτελεσθε Κοινοτητα εις εαυθ θρημα παρακλιση και διασπηση βυθαινο.
 λογου, αιοσασμενου μονον εξωτερικως κα λαθη φωτογραφιας (μαϊουχι
 εν τω σκεοφυλακειω) προς συμπληρωση του ενδοθεντος Λευκωματος
 του περι της αερογραφιας και αρχι τεκτονικης των μονων του αγιου θρασ.
 εις δε την Κυβερνησιν εσειλαμεν υπομνημα περι της διαγωγης αυτου
 κασα τον ερωπ. πολεμου εναντι των θρησκευτων και περι των κατεχρησθη
 των. Ουδεμα των ιερων Μονων ητοιξε και πύλας των σκεοφυλακειων.
 Εξαιρων ανεξελεσεν η πρωτη αινησιν, η Μορση Λαυρα, διωθυριε-
 η ερε υπο του Σπυριδωνος, ον εσηχόρασεν ο Millet, διεικας τελευταια
 εαξωσ' μεταλλίου της γαλλικης ακαδημιας και δια 3000 φράγκων χρυ-
 - δια να τον εορταση ως σκεοφυλακει
 - πρεσβ. των επιστοιτων απιστων αυθ και Κοινοτητα. εμει Millet

2.612.176

Βον) Μένει πλεόνασμα ἐκ λιρῶν Τουρκίας..... 810.367
 δι' τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δανείων 1904 4% καὶ
 Βασιλῶν II & III σειρᾶς, ἀνερχομένην εἰς
 532.015.

Γον) Διατίθενται διὰ τὰ ἐξόδα τῆς II κερθονίας
 τὰ 7% τοῦ συντάχο 3% ἐκ..... 804.346

Σύνολον..... 3.977.659

Πρὸς τούτους, τὸ Δημόσιον ταμεῖον τῆς Τουρκί-
 ας λαμβάνει τὸ εἰς αὐτὸ ἐπιστρέφόμενον ὡς
 πλεόνασμα τῆς δεκάτης τοῦ κέρνου ἐκ Ltq.... 126.649

Τέλος διατίθενται δι' ἐξόδα τῆς Dotto..... 615.306

Γενικὸν Σύνολον
4.769.614

Ἐξετάσωμεν ἤδη τὰ ἀποτελέσματα ἅτινα θὰ προκύψουν
 ἐκ τῆς συντάξεως τοῦ αὐτοῦ μέσου compto-rendu μετὰ τὴν
 ἀπόσπασιν τῶν γνωστῶν Τουρκικῶν ἐπαρχιῶν ἐξαοφασίωμεν
 πρωτίστως τὸ τακτικὸν τοκοχρεωλύσιον τῶν δανείων τοῦ
 Décret du Houharrouh.

Κατὰ ταῦτα ἔχομεν ὡς ἄνω ὀλικὰς εἰσπράξεις καθα-
 ρὰς..... 3.977.659

Ἐάν ἀφαιρέσωμεν τὰς λαμβανομένας ἐπίσης
 καθαρὰς τοιαύτας ἐκ τῶν ἀπουλωμένων μερῶν 881.461

μένουν καθαρὰ εἰσπράξεις..... 3.096.198

Τούτων διαθέτομεν διὰ τὸ τακτικὸν τοκοχρε-
 ωλύσιον..... 2.157.375

καὶ ἀπομένει..... Ltq. 938.823

Τούτου τὰ 25% ἦτοι..... 234.705

ἀνήκουν εἰς τὴν Dotte δι' ἑκτακτον χρεωλύ-
 σιον τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐκ Ltq..... 704.118

ἀνήκει εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

οσι κωδικῶ τὸν ἀνδρα φερῶ - Πείραγμα εἰ
 βάλων αὐτο πρὸς τὸ περιγρημῶτον πρῶτοευπον· σέ. I περι τὸν κοπον διαφορῶς, φι-
 λονικεῖσθαι, γρ· περὶ τῆς κόπου . . . διαφορᾶς φιλονεικεῖσθαι - στ. 21 29, 37 αὐτῶ-
 νῶν γρ· Ἄρεσιωναν τῶν - στ. 3, εἰς εἴκηλον γρ· εἰς εἴκηλίσαι - στ. 5,
 ἄλλοτε, γρ· αὐβῆς - στ. 11 ἐπὶ τῷ ἐπιμαχῶ κόπῳ, γρ· εἰ τῷ ἐπιμαχῶ - στ. 16, κύριος
 γρ· κύρ. - στ. 17 Ραφαὴλ ὁ τοῦ Ἰηροσοτάμου, γρ· Παῦλος φιλόσοφος ὁ ἐξ Ἰερ. - στ. 22, ἀνέρχεται τὸ
 αἰὼν ρυακιον γρ· ἄ. τὸν ἀναρύακᾶ (ὅπως τὸ ἀναφορον) - στ. 28 διέρχεται τῶν
 ἀρπελων, γρ· δὲ τὸν ἀρπελῶνα - στ. 30, 33 ρυακιον, γρ· ρυακιν - 32 στ. ρυα-
 κίεζιον, γρ· ρυακίεζιν, ἀποσελεῖται ὑπότινος, γρ· ἄ. ἀποενοῦ - στ. 34 ὅπου
 καὶ πρὸς τῷ τέλει γρ· ὅπου πρὸς τῷ τέλει - στ. 41 ἀρπελιον, γρ· ἀρπελιν - στ. 43
 ἀφιλοκάλλητον, γρ· ἀφιλοκάλητον - στ. 45 διοδον τοῦ ὕδατος, γρ· ὀδον τοῦ ὕδατος
 - στ. 46 τὴν αἰῶθεν δέ τε εσφραγισμένας πέτρας, γρ· τὰ αἰῶθεν δέ τῆς εσφραγι-
 σμένης πέτρας - στ. 48 τῶν ἡσυχαστῶν τῶν καθηγουμένων εἰς τὴν μονήν, γρ· τῶν
 καθημένων - στ. 50 πρὸς τε το κύραδ, γρ· πρὸς τε τοῦ κύραδ - στ. 59 τὸ παρὸν
 ὑπόμνημα ἔδεθη, γρ· ε. π. ὑ. ἔδετέθη. ἐν ταῖς ὑπογραφαῖς, ^{περὶ αὐτῶν} ὁμοίως τὸν Ἰθρη-
 τὴν εὐθιφίον ἡγούμενον τῆς τῶν ἀμαλφινῶν Johs μοναχῆς (= Ἰωάννης) **
 στ. 65 Στ· Ὀλουραμίνος, γρ· Σιμ ὁ λουρακηνός, αἰετῶν τοῦ κύραδ Ἰλαρίωνος,
 γρ· ἄ. τοῦ κύρ Ἰλία - στ. 68 Μιχαὴλ μοναχῆς καὶ ἡγούμενον τοῦ Ραβδά, γρ·
 Μ. ρ. κε ἡγούμενον τοῦ Ραβδά - στ. 69 καὶ ἡγούμενον ελεῶ θεῶν, γρ· κε
 ἡγούμενον ελεο θ. - στ. 70 Στρεῖν (ὅπως καὶ ἀνωτέρω εἰσῆχθη ἡ ὀρθογραφία
 εἰς τὴν ἰδιοχειρὸν ὑπογραφὴν ^{πυρκαϊεῖς} ἀρεσῆς ἐπὶ πυστῶν τοῦ προεγραμμένου σκῆ-
 χηρῆ ὑπεγραψα. ἄλλα θὰ μοι εἰπέτε, ὅτι ὄμακ. Σπυρίδων ἀνεῖγρα-
 ψεν εἰς τὸν κώδικος Α' (καίτοι εἶχεν εἰς χεῖρας τὴν μεμβράνην) ἀπαντῶν,
 ὅτι ἠρίστησα δεκάδ' αὐτῶν σφάλματα ἐν τῇ ἐκδόσει, ἅπερ εἶχει ὀρθῶς ὁ κώ-
 διξ. π. χ. φιλονεικεῖσθαι, κώδ. φιλονεικεῖσθαι καὶ φιλονεικία (εἰ τὸν νεῖκος).
 κύριος Ραφαὴλ, κώδ. κύριος Ρ. ρυακίεζιον, κώδ. ρυακίεζιν, ρυακιον,
 κώδ. ρυακιν. ἀφιλοκάλλητον, κώδ. ἀφιλοκάλητον, καθηγουμένων.
 κώδ. καθημένων.

ἀναρύακον ἐν ἀφορᾶσι τοῦ Πρωτάτου τοῦ 1108 (αὐτὸς τὸν 52, 28), διὰ τὸ ἡγῆς Καριῶν Προφῶρη.
 * ἐν ἄλλῳ ἰγγραμῶ τοῦ κώδ. Β ὑπογράφεται ἢ μεταφράζεται μᾶλλον: "Ἰωάννης μοναχὸς ὁ Ἀμαλφινός (sic).
 αὐτ. 52, 28. Διὰ τῆς νοθείας ταύτης ὁ Σπυρίδων ὁ ἰθνηϊόφρων Σπυρίδων ἠγάπησε νὰ φροσταγεῖ τὰ ἴλην.
 δίκαια ἐπὶ τῆς ἀφορματικῆς ταύτης ἐν εἰδῶ λατινίδος μονῆς, ἀλλὰ τοῦτο δὲ εἶχε εὐλογητικὰ ἵνα πρὶν
 ἀπυπατόση τὰ ἐπισημα αὐτῆς ἰγγραφα. ὁμοίως πρὸς μωρὸν οἰκοδομητῶν, ὅσους εἰσῆχθῶντος τοῦ κωδικοῦ
 ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἐκρυπτε τὰ κωδικοῦ ἀντιγράφα. ἀλλ' ἡμεῖς τὸν παρὸν ἀλεξ. Καυριῶν, ὅσους ἐν τῇ ἰγ-
 γραφῇ τοῦ 7, 2 (Βυζ. Χρον. Π/πάλειν V, 1898, σ. 483) ὁμοίως Πράξιν τοῦ Πρωτοῦ Ἰωάννου (991) ἐν
 τῷ κώδ. Α, φ. 75^α παρέχεται τὸ κωδικοῦ ἀμαλφινῶν: Johs μοναχῆς ἐγμνήτης Αμαλφίανος μοναχῆς ἐστὶ.
 π. 1

ὑποφῶντος πρὸς τὸ ἀνωτέρω ἐξασφῶν ἰσοπέλου του τακτι -
 4% κτὶ Βαβδδ II & III σε φρας 24.867.
 679.251 πέντε ὑπόλοιπον διαθέσιμον διὰ τὰ τρία ἔτη 1904
 καὶ ἀνερχομένης ἐν τῇ περιπτῶσει ταύτῃ εἰς 905.668) ἦτοί
 ταχο 3% (ἀμβρανομένης ἐκ του ἀπομείνοντος μέρους τῆς Τουρκίας
 Ἐάν ἐκ του ποσοῦ τούτου ἀφαιρέσθαι τὰ 75% τῆς sur-

Ἐάν ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ἀφαιρέσωμεν τὰ 75% τῆς surtaxo 3% (λαμβάνομένης ἐκ τοῦ ἀπομένοντος μέρους τῆς Τουρκίας καὶ ἀνερχομένης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἰς 905.668) ἦτοι 679.251 μένει υπόλοιπον διαθέσιμον διὰ τὰ τρία δάνεια 1904 4% καὶ Bagdad II & III σειράς 24.867.

Συμφώνως πρὸς τ' ἀνωτέρω ἐξασφαλισμένου τοῦ τακτικού τοφχρεωλωσίου ἐλαττοῦται ἡ ἐκτάκτος χρεωλωσία ἀπὸ 455.071 (ὅση θὰ ἦτο ἄνευ τῆς ἀποσπάσεως τῶν κατεχομένων μερῶν) εἰς 234.705 δηλ. κατὰ 220.366 Ltq.

Ἐπίσης τὰ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀνήκοντα 75% τῆς surtaxo 3% ἐλαττοῦται ἀπὸ 824.346 εἰς τὸ ποσὸν τῶν 679.251.

Ῥαύτως τὸ προωρισμένον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δανείων 1904 4% καὶ Bagdad II καὶ III ἀπὸ 540.867 εἰς 24.867.

Ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει δύνανται νὰ ὑποστηριχθῶσι τὰ ἑξῆς :

Δὲν εἶνέ ἐπιτήδες εἰς τοὺς δανειστὰς νὰ ζητήσωσι τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐκτάκτου χρεωλωσίας τῶν δανείων τοῦ Décret de Mouharragh, ἐπεὶ διὰ ταύτης ἀλλῶς μόνον ταχύτερα ἀπόσβεσις ταύτων γίνεται μὴ οὔσα καὶ πολὺ ἐλικερδῆς εἰς τοὺς δανειστὰς λαμβανομένου ὑπ' ὄψει, ὅτι οἱ ὅροι, ὑφ' οἷς διατελοῦσι τὰ δάνεια ταῦτα, εἶνε εὐνοϊκοί (τόκος 4 %).

Συμφώνως ἄρα πρὸς τὸ δίκαιον, ἐάν δὲν δοθῇ εἰς τὰ δάνεια τοῦ décret de Mouharragh ἢ ἐν λόγῳ ἐκτάκτου χρεωλωδία (ἣτις θὰ εἶνε, ὡς εἴρηται, 234,705) λαφθῇ δὲ πρὸς τούτοις ὑπ' ὄψει, ὅτι τὰ 75% τῆς surtaxo 3% (Ltq. 679.251) μένουσιν ἢ ὅη ἐλεύθερα, ὅντα ἄλλοτε προωρισμένα διὰ τὴν Μακεδονίαν, ἔχομεν ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῶν 938.823 εἰς τὴν διάθεσιν τῶν δανειστῶν, προστιθεμένων καὶ τῶν, ὡς εἴρηται, Ltq. 24.867.

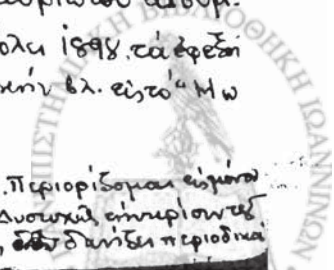
Σ υ μ π ἔ ρ ο σ μ α

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται ὅτι ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀναλήψεως

ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ δράσου - διότι ὡς γνωστὸν οὗτος ἐλάχισα ἠοχολῆτο περὶ
 τὰ βυζαντινὰ κείμενα καὶ δὴ τὰ διπλωματικὰ - ἀλλ' ἐπωλήθη εἰς δύο μάλιστά
 παπυρολόγους ἢ βυζαντιολόγους καὶ ἐξεδόθη ὡς ἔστι. "Actes de l'athos pub-
 lices sous la direction de Galliel Millet... Actes de l'athos. Edition di-
 plomatique et critique par Germaine Rouilland et Paul Collomp d'
 apres les descriptions, photographies et copies de Galliel Millet et Spr
 idon de l'athos, ouvrage honore d'une souscription de l'academie des
 inscriptions et de Belles Lettres. Tome I (847-1178 avec un album de 30
 planches Paris 1937, xv, s. xx, 219 (ὡς λώκιμα ἀποτελεῖ II τόμος). Μόλις τὰ
 ἔργα ἐκδόθησαν ἐκείνη ἐργασίαν ἐλήφθησαν ἐν τῶν προσωπίων
 εἰς φωτογραφίαν μάλιστα (καὶ οὐκ ἐξ ἀνεκρίσεως), τὰ δὲ ἄλλα ἐν τῶν
 ἀντιγράφων. ἄπερ ἔλαβον ἐν δύο λαυριωτικῶν κωδικῶν τοῦ 11-10 αἰῶνος ὁ
 Κορηλῆς καὶ ὁ Σπυρίδων εἶη καὶ ὁ ἐκπαρτιάσης δημοσιώσας ἐν τοῖς ἔλ-
 ληνικαῖς, "ε.μ. II, 1924 σ. 233-334). ἔξεν αὖν οὕτω τυπωθέντων 58 ἐγγράφων τὰ
 δύο σχεδὸν τρίτα εὐκρινῶς δημοσιεύθη, τὰ μάλιστα πολλάκις. ὁ ἔλεγχος τῶν
 εἰσοδῶν δὲν δύναται, καὶ θεωρητῆ πλήρως ἐφ' ὅσον ἐν τῶν δημοσιωμάτων
 τοῦ ἀλεξάνδρου λαυριώτου δὲν ἔλαβον ὑπ' ἑψὼν καὶ δύο περιοδικὰ, ἐν οἷς
 πάλιν ἐξέδωκεν λαυριωτικὰ ἐγγράφα, ἧτοι "τὸν ἐν Κανσταντινουπόλει ἐλ-
 λην. φιλοσ. Σύλλογον" καὶ τὴν ἐβδομαδιαίαν ἐπιθεώρησιν τοῦ νεολόγου,
 ἀλλὰ δὲν ἐρήρισαν καὶ τὴν ἐκδοσὴν αὐτῶν ἐπισημνῶν ἐγγράφων τῆς μορφῆς
 ῥωσικῆς (ὡς τὰ μὲν ἑστὶν ῥωσικὰ κ.τ.λ.) ῥῶπου, ὑπάρχον ἑλληνικὰ
 46 καὶ ἑκατὶκατὰ μὲν πολλὰν ἐπισημνῶν συνεδωόμενα. ἔνεκα τού-
 τῶν καὶ ἄλλων μετ' ἐπισημνῶν καὶ κρίσεως τῶν βυζαντιολόγων ὑπὲρ βαν-
 λῖαν ὁσφρένις, ἀνεκρῶ ἐκείνη τὸν φῶλγο: "Zur Textgestaltung
 de l'athos. Handwritten und geschichtliches Auswertung",
 ἧς εἶναι λίαν ἐκτενῆς. Ἡμερικώτερον ἔκρινε τὸ βιβλίον ὁ βυζαντιολόγος κα-
 θηγητὴς κ. Ι. Παπαδόπουλος, ὁ ἰδιαίτερος ἀσχολούμενος μετὰ βυζαντινὰ κείμε-
 να, ὁ ἐκδόσας τοῦ Γεωργίου Φρασεῖ. ὅτι καὶ κατακρίνωσιν τῶν ἐκδοτῶν ἄνοι-
 αν τῆς ἑλλην. γλώσσης καὶ ἄλλα μειονεκτήματα καὶ ἀποφαίνουσαι, ὅτι
 τὰ ἔργα δὲν ἀπεδείχθη ἀνεκρίσιον αὐτοπροσδοκίῶν τῆς γαλλ. ἀκαδημίας
 τῶν ἐπιγράφων, ἧς ἠγεμονικῶς παρὰ τὸ κριτικὸν τῶν περιστάσεων ἐπεκα-
 θήρσε τὴν ἐκδοσὴν τῶν ἀνεκρίσιον δὲ τῆς ἐπισημνῶν, ἣν τρέφει ὁ ἐπι-
 στήμιαστικός τῶν μετὰ τὸ μέγα τῶν Millet ὄνομα ὑπὸ τῆν αἴθλην
 τῶν ὁποῖον οἱ ἐκδοταὶ μὲν παρουσιάζουσι τὴν ἐργασίαν τῶν" (σ. 11-12).
 ὡς πρὸς τὴν αἴτιαν δὲ τῶν ἀντιγράφων παρατηρεῖ. "ἀλλ' οἱ ἐκδοταὶ διεπίσω-
 σαν ὅτι μετὰ μετὰ τῶν χασμάτων προήρχετο κυρίως ἐξ ἀνοίας αὐτῶν ὡς αἰὶ

ἰὸ βουλόμενος καὶ γωρὶς τὸ ἔργον τοῦ ἀκαταπόνητου τούτου λαυριώτου ἀνομι-
 κῶς λαβῆ τῆν ἀνεγράφη... δημοσιωμάτων 1874-1898, ἐν Κωνσταντίνῳ 1898, τὰ ἐφεστῶ
 μέχρι τοῦ θανάτου τῶν (1905) ἐρίσας τῶν ἐν κλ. ἀληθεία. Κριτικὴν βλ. εἰς τὸ "Μω-
 ρόν ἀλαλ" σ. 57-65.
 Zeitschrift τέρμ. 34, 1924 σ. 23-66.
 τὰ ἐγγράφα τῶν ἀντιγράφων λαυριώτου ἀθῶναι 1939 (ἀνατ. ἐπισημνῶν τέρμ. 14. Περιορισμοὶ εἰς τὸν
 τῶν κριτικὸν τοῦ φίλου καθηγητοῦ καὶ ὡς εἰδοσὶς τῶν ἀντιγράφων καὶ δὴ τῆς λαυριώτου. Δυστυχῶς ἐπισημνῶν
 ἀλλοῦ δὲν ἰδύνηται καὶ μελετητῶν ἔνεκα τῶν χασμάτων, ὅτι ἐν τῆ βιβλιοθήκῃ, ὅθεν δὲ ἀντὶ περιοδικῶν
 οὐκ ἐκείνη καὶ ἄλλοις, ἐκτὸν δὲν ἰδύνηται καὶ ἰσχυρῶς ἐκείνη δὲ τὰ χασμά.

ὕπὸ τῶν συμμάχων μέρους τοῦ Δημοσίου Ὀθωμανικοῦ Χρέους, αἱ πρόσοδοι τοῦ ἀπομένοντος τῆ Τουρκία Κράτους ἐξαρκοῦν διὰ νὰ καλύψωσι τὴν τακτικὴν τοκοχρεωλυσίαν τῶν δανείων τῶν ὑπαχθέντων εἰς τὸ Décret de Mouharrem ἐκ Ltq. 2.157.376 νὰ ἀπομένῃ δὲ καὶ ἀδιάθετον ὑπόλοιπον ἐκ Ltq. 938.822 (ο)

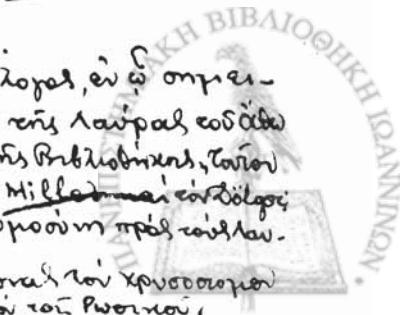
(ο) Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου, ἐν πληρωθῆ ἡ ὑπηρεσία τοῦ δανείου 1904 ἐκ Ltq. 125.750 ἀπομένει ὑπόλοιπον ἐκ Ltq. 815.072.

Ἐὰν ἐπίσης ἐξασφαλισθῆ καὶ ἡ ὑπηρεσία τῶν δανείων τῆς Bugarad II καὶ III σειρᾶς ἀνερχομένη εἰς 408.265 (ἂν καὶ τοῦτο ἀντίκειται πρὸς τὸ δίκαιον, καθ' ὅσον τὰ δάνεια ταῦτα ἔχουν ὅλως εἰδικὸν σκοπὸν ἐξυπηρετοῦντα χῶρὶς ζένης πρὸς τὰς καταληφθείσας) ἀπομένει ὑπόλοιπον ἀδιάθετον 406.808, ὅπερ τέλος, καὶ πάλιν παρὰ τὸ δίκαιον, δύναται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἕκτακτον χρεωλυσίαν τῶν δανείων τοῦ Décret de Mouharrem.

δύο αντίγραφα και ἐν ἐπιπέδῳ ἀπαρκειάσασα αὐτῶν, ὅπως ἀναπτύξῃσι βραχυ-
 γραφικούς τύπους ἀφορῶντας ἰδίως εἰς χρονολογία, ἀξιώματα καὶ θε-
 ημολογία (σ. 5). αὐτό δ' εἶναι ἡ εὐδωδ, εἴς τε οἱ ἀντίγραφοί δὲ ἀνεγνώσαν
 καὶ πρῶτα, ἀλλ' ἀντέγραψαν ἄλλοις. Μετὰ μέτρον περίπου μῆκος, ἔ-
 στω ὅσον ὁ κ. Millet ἀνεχώρησεν ἐξ ἀγίου ὄρους ἀποκομιτῶν ἐν τῇ
 Λαύρᾳ τὴν πολυτιμὴν λείαν του, ἐπιφοιτῆ μετὰ ὁκτώβριον τοῦ 1900,
 καὶ ὁ κ. Dölger κομιτῶν παντοειδῆ συστάσας καὶ πατριαρχίας
 εἴς. Ἡ δ. Κοινότης εὐρίσκειτο εἰς δυσχερῆ θέσιν μὴ γνωρίζουσα ὁποί-
 ον σάσιν ἐπρέπε νὰ ἐπὶ ἀπέναντι του. ἔσται δέ οὗτος κυρίως
 νὰ ἐργασθῆ εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Λαύρας. οἱ ἄγριοι ἀντιπροσωποὶ ἀνα-
 μένουσι παρὰ τοῦ πρωτοεπιστάτου κατὰ τὴν ἐξῆς νὰ εἰσηγηθῆ. εἶ-
 πον, ὅτι αἱ Μοναὶ τοῦ ἁγίου διεκρίθησαν πάντοτε διὰ τὴν πρὸς τοὺς
 εἰσὸς ὑποδειγματικὴν φιλοξενίαν καὶ τὰς διευκολύνσεις πρὸς τοὺς
 θεράποντας τῆς ἐπισήμης. εἶναι εὐτύχημα, διότι μετὰ τὸν Millet
 ἔρχεται ἡ κορυφὴ βυζαντινολόγων. ὁ κόσμος εἶναι ἀνάστη ἀέννη-
 ση, ὅτι διὰ τὴν σάσιν, ἣν ἐπὶ ἠρήσαμεν πρὸς αὐτόν, οὐδὲως ἡμεῖς
 εἴμεθα ὑπεύθυνοι. ὡς ἐκ τούτου ἡ πρὸς τὸν ἱερόν ἡμῶν τόπον ἐκτι-
 μολογία δὲν πρέπει νὰ μειωθῆ καὶ ὁ θαυμασμὸς τοῦ ἐπιστημον-
 οῦ κόσμου πρέπει νὰ θεωρηθῆ, ὅτι εἶναι δίκαιος καὶ ἀπόχρεος.
 δύο ἀναθηρῆσαι ἀπὸ τοῦ 1904, ἡ τῆς Βιέννης καὶ Μονάχου, ἔχουσαν
 ἀναλάβει νὰ εὐδωδῶσι καὶ αὐτὴν ἱστορικὰ χρυσὸ βούλλα, τὰ πα-
 τριαρχικά σιγίλλια καὶ πᾶν ἐπίσημον τοῦ βυζαντινοῦ ἔγγραφο
 εἰς ἓν σῶμα (Cserny). Πρῶτος ἐρχάται εἰς τούτο εἰς Γερμανίαν εἶναι
 τρεῖς μεγάλοι βυζαντινολόγοι ὁ Kemphacher ὁ Heisenberg καὶ ὁ
Jitzesck. τὴν τριάδα ταύτην γνωρίζει καλῶς ὁ ἱερός τόπος καὶ ὅτι
 αὐτοψία καὶ ἐν τῷ λαογραφικῷ περιοδικῷ Byzantinische Zeit-
schrift ὅπερ ἐδωρήσατο ἡμῶν ὁ φιλαγορῆτης ἀρχὴν ὑπομημα-
 τωγράφως μεθηνεῖς Παπαδόπουλος? εἶναι γνωστὸς ὁ Dölger καὶ
 ἐν πολλῶν ἐργασιῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ ἀγορευτικὰ ἀρχεῖα καὶ
 δὲν θὰ ἦτο πρῶτον νὰ ἀποκλείσωμεν καὶ αὐτόν, ὅπως τὸν Millet,
 ὅταν ^{ἀπὸ τῆς προεδρίας τῆς} λοιπὸν εἴμεθα ταῦτα, ὅπως καὶ ἐπείσαν τοὺς πατέρας τῆς δ.
 Κοινότητος, ἐρῶντον θετικῶς ὅτι ὁ Στυρίδης εἶχε παραδώσει
 τὸ ἀρχεῖον τῆς Λαύρας πρὸς φωτογράφον εἰς τὸν Millet, ἐπομέ-

Βλ. ἀγορευτικὴν βιβλιοθήκην, ἔστω β' 1937, σ. 41-57. Κοσμάτορας, ἐν ᾧ σημει-
 οῦται πᾶσαι αἱ ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Λαύρας τοῦ ἁγίου
 ἐργασθέντων λογίων ἀπὸ τοῦ 1897, ὃν ἀντίγραφα εἰς τὸ βιβλίον τῆς βιβλιοθήκης, ταῦτα
 ἐδημοσίωσεν ὁ Στυρίδης, ὅπου δ' ἐπισημασθῶσι λόγοι αὐτοσχεῖα τοῦ Millet καὶ τοῦ Dölger
 (βλ. συνέχων ἔτ. Γ. σ. 1936.) εἶναι ἀπλῆκα, ὁ θαυμασμὸς καὶ ἡ ἐκτίμησις πρὸς τοὺς λα-
 οφίλους καὶ τὴν ἐπιστήμην.
 Ἐπί τῶν ἡμερῶν τούτων εἰσὶν ἔτι γερμανομαθεῖς ἀγορευτικὰ ἐπιστημονικὰ τὸν χρυσοκομῆν
 Διονυσίου, τὸν Γράμμα Μιχαήλ Λαυριωτῆν καὶ τὸν βασιλεῖα μετὰ τοῦ Ρωτικοῦ.

Ματαβίνονται ήδη εἰς τὰ δάνεια τῆς πρώτης μὲν κατηγορίας δηλ. τὰ διαχειριζόμενα ὑπὸ τῆς Dette ἀλλὰ μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὸ Décret de Mouzong.

Τὰ δάνεια ταῦτα διαιροῦνται εἰς 3 μέρη :

- α') δάνεια gagés sur les Revenus gérés (Dîmes, aghtam et revenus divers),
- β') δάνεια gagés sur les excédents des Revenus Concédés,
- γ') δάνεια gagés en partie sur les excédents des Revenus gérés.

α') Δάνεια gagés sur les Revenus gérés (dîmes, aghtam et revenus divers).

1) Δάνειον Οσμανιέ 1890 4% (dit de Consolidation).

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ δανείου τούτου ἀνερχομένη εἰς Ltq. 249.975 εἶνε ἐξησφαλισμένη διὰ τῶν εἰσπράξεων ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς δευτέρας δημητριακῶν εἰσόδων ἱσλαμικῶν Ἐπαρχιῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τῶν εἰσπράξεων ὅλων τῶν τελωνείων διὰ ποσοῦ ἑτησίου ἐκ Ltq. 80.000 ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅπως τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν 80.000 ἀύξηθῇ κατὰ τὴν διαφορὰν τὴν δυναμένην νὰ προκύψῃ ἐξ ἀνεπαρκείας τῶν εἰσπράξεων τῆς dîme μετὰ τῶν 80.000, ὅπως καλυφθῇ ἡ ὑπηρεσία τοῦ δανείου τούτου.

Ὡς ἐμφαίνεται ὁμως ἐκ τῶν Barriots τῶν τριῶν χρήσεων 1909-10, 1910-11 καὶ 1911-12 αἱ καθ' ἑαυτὰ εἰσπράξεις κατὰ μέσον ὅρον τῶν εἰρημένων χρήσεων ἀνήλθον εἰς τὸ ποσὸν τῶν 378.964 Ltq. δηλ. ποσὸν καλύπτον τὴν τοκοχρεωλυσίαν τοῦ δανείου μένους καὶ πλεονόσματος ἐκ Ltq. 128.989, ὅπερ συμφάλλει εἰς τὰ πλεονάσματα τῶν revenus gérés.

Εἰν ἀβωμεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς εἰσπράξεις τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους, ἔχομεν γενικῶς μὲν ποσὸν 80.000 Ltq. μερικῶς δὲ διὰ τὰ κατεχόμενα μέρη τὰ 19, 77% δηλ. 15.816 ἐπομένως ἔχομεν καὶ

Ματρίωνται πῶς εἰς τὰ δάνεια τῆς πρώτης μὲν κατηγορίας δηλ. τὰ διαχειριζόμενα ὑπὸ τῆς Dette ἀλλὰ μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὸ Décret de Mouharrem.

Τὰ δάνεια ταῦτα διαιροῦνται εἰς 3 μέρη :

- α') δάνεια gagés sur les Revenus gérés (Dîmes, aghaux et revenus divers),
- β') δάνεια gagés sur les excédents des Revenus Concédés,
- γ') δάνεια gagés en partie sur les excédents des Revenus gérés.

α') Δάνεια gagés sur les Revenus gérés (dîmes, aghaux et revenus divers).

1) Δάνειον Οσμανιῶ 1890 4% (dit de Consolidation).

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ δανείου τούτου ἀνερχομένη εἰς Ltq. 249.975 εἶνε ἐξησφαλισμένη διὰ τῶν εἰσπράξεων ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς δεκάτης δημητριακῶν εἰσπράξεων ἑσπέρων ἑπαρχικῶν ἑπαρχικῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τῶν εἰσπράξεων ὅλων τῶν τελωνείων διὰ ποσοῦ ἑτησίου ἐκ Ltq. 80.000 ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅπως τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν 80.000 εὐξηθῆ κατὰ τὴν διαφορὰν τὴν δυναμένην νὰ προκύψῃ ἐξ ἀνεπαρκείας τῶν εἰσπράξεων τῆς dîme μετὰ τῶν 80.000, ὅπως καλυφθῆ ἡ ὑπηρεσία τοῦ δανείου τούτου.

Ὡς ἐμφαίνεται ὁμως ἐκ τῶν rapports τῶν τριῶν χρήσεων 1909-10, 1910-11 καὶ 1911-12 αἱ καθαρὰ εἰσπράξεις κατὰ μέσον ὅρον τῶν εἰρημένων χρήσεων ἀνήλθον εἰς τὸ ποσὸν τῶν 378.964 Ltq. δηλ. ποσὸν καλύπτον τὴν τοκοχρεωλυτικὴν τοῦ δανείου μόνον καὶ πλεονίσματος ἐκ Ltq. 128.989, ὅπερ συμβάλλει εἰς τὰ πλεονίσματα τῶν revenus gérés.

Εἰν ἀβωμεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς εἰσπράξεις τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους, ἔχομεν γενικῶς μὲν ποσὸν 80.000 Ltq. μερικῶς δὲ διὰ τὰ κατεχόμενα μέρη τὰ 19, 77% δηλ. 15.816 ἐλομένως ἔχομεν καὶ

Οι θησαυροὶ τοῦ Ἁγίου Ὁρους ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἐπιστήμης.
 Μέρος Α'. Τὸ ἱστορικόν. Συναγὴ ἱερῶν χειρῶν τοῦ Dölger.
 Ἐπιχρυσόβουκην γράμματα.

Οἱ θησαυροὶ τοῦ Ἁγίου Ὁρους ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἐπιστήμης τοῦ Dölger
 Η. 3. 2

Handwritten notes in German: Dölger, in der Schriftkammer des ... 115 ... und 50 ... Jahrhunderten ... Herausgegeben ... Textband ... 307 ... 128 ... im Textband ...

Κριτικὴ ὑπομνήματα

Handwritten notes in Greek: ... Ἁγίου Ὁρους ... ἱστορικόν ... Ἐπιχρυσόβουκην γράμματα ...

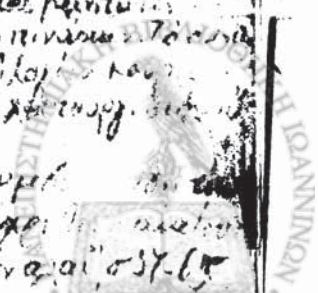

Ποσειδώνος μετὰ τὴν ἐπιδημίαν...
ἐκείνῳ γὰρ τὸν Μίλλετ' ἀξία ἔστιν ἐπισημῶς σημειῶσαι...
ἐν τοῖς ἄκτοσι τῆς Λαύρας...
ἐπισημῶς τὸ ἀνάκτορον τῆς Ἀθηνῶν...
ἐπισημῶς τὸ ἀνάκτορον τῆς Ἀθηνῶν...
ἐπισημῶς τὸ ἀνάκτορον τῆς Ἀθηνῶν...

Ἐπισημῶς τὸ ἀνάκτορον τῆς Ἀθηνῶν...
ἐπισημῶς τὸ ἀνάκτορον τῆς Ἀθηνῶν...
ἐπισημῶς τὸ ἀνάκτορον τῆς Ἀθηνῶν...
ἐπισημῶς τὸ ἀνάκτορον τῆς Ἀθηνῶν...
ἐπισημῶς τὸ ἀνάκτορον τῆς Ἀθηνῶν...

ἐπισημῶς τὸ ἀνάκτορον τῆς Ἀθηνῶν...
ἐπισημῶς τὸ ἀνάκτορον τῆς Ἀθηνῶν...
ἐπισημῶς τὸ ἀνάκτορον τῆς Ἀθηνῶν...
ἐπισημῶς τὸ ἀνάκτορον τῆς Ἀθηνῶν...
ἐπισημῶς τὸ ἀνάκτορον τῆς Ἀθηνῶν...
ἐπισημῶς τὸ ἀνάκτορον τῆς Ἀθηνῶν...
ἐπισημῶς τὸ ἀνάκτορον τῆς Ἀθηνῶν...
ἐπισημῶς τὸ ἀνάκτορον τῆς Ἀθηνῶν...
ἐπισημῶς τὸ ἀνάκτορον τῆς Ἀθηνῶν...
ἐπισημῶς τὸ ἀνάκτορον τῆς Ἀθηνῶν...

ἐπισημῶς τὸ ἀνάκτορον τῆς Ἀθηνῶν...
ἐπισημῶς τὸ ἀνάκτορον τῆς Ἀθηνῶν...
ἐπισημῶς τὸ ἀνάκτορον τῆς Ἀθηνῶν...
ἐπισημῶς τὸ ἀνάκτορον τῆς Ἀθηνῶν...
ἐπισημῶς τὸ ἀνάκτορον τῆς Ἀθηνῶν...
ἐπισημῶς τὸ ἀνάκτορον τῆς Ἀθηνῶν...
ἐπισημῶς τὸ ἀνάκτορον τῆς Ἀθηνῶν...
ἐπισημῶς τὸ ἀνάκτορον τῆς Ἀθηνῶν...
ἐπισημῶς τὸ ἀνάκτορον τῆς Ἀθηνῶν...
ἐπισημῶς τὸ ἀνάκτορον τῆς Ἀθηνῶν...

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ "ΑΚΤΙΝΕΣ"
ΑΘΗΝΑΙ 1-ΚΑΡΥΤΣΗ

Σερβοκροάτ. Μητροπολίτην
Κον Εύλόγιον Κουρίλλαν

Τὸ βιβλίον ἔχει καινοφανὲς ὄνομα "Mönchsland ethos" (ἐκ
χωρᾶ "Αθῶν)
τοῦ βιβλίου ἐρευνᾶται καὶ τὴν ἐκκοσμίκευσίν αὐτῆς ὡς συγγρ. δημοτ. εἰσαγωγικῆς
ἐμφανισθέντων ὡς ἐν ἀνομιᾷ τὸν εἶδον, τὴν ἰσοδοξίαν, τὰς με
τεθροσμοσμένα μνημεῖα τῆς τέχνης, τοῖς καποίοις, τὰς με σκλήθ
πνευματικαῖς αὐτῶν ἀσχολίας, οὐ μόνον δι' ἐνρίκρον πύμωσιν α
συνῶν, ἀλλὰ καὶ τὰ διηκδύμενα περαιοτέρω κα' ἀποσφίρωμεν διὰ
ἐνωρόσθεντων καὶ σοκώλιμον ἐκ τῆς ἀσπίδος τοῦ νέου ἢ ἀνωσρμῆ
ἡμεῶν δεχόμεθα, γνωστοῦ εἴδους τῆς ἐρεῖνης." καὶ ἐπιφέρει: "ἐκ
τοῦ εἰδοζήλου καὶ ἀσρασιήσμεν, εἶναι ὄνομα πόσιος τῆς ἀσρα
ἀσρασιήμεν ἐκ τῆς τοῦ γουσοῦ; ὅπου ὅπου εἶναι ἀξίος καὶ γνωσι
καὶ καὶ ἡ τέχνη τοῦ ἔλεος οὐδὲν ἀσρασιήμεν μεραιοτέρω, ἀλλὰ καὶ ἀσρασιή
καὶ καὶ ἡ τέχνη τοῦ ἔλεος οὐδὲν ἀσρασιήμεν μεραιοτέρω, ἀλλὰ καὶ ἀσρασιή

ἀλλ' ὁ φιλομοσὴν ἀναγνώστης, ^{ἐπὶ ἰσοδύναμι} ἐπὶ ἰσοδύναμι νὰ βιάσῃ τινὰ ἀπὸ τοῦ
δοσαυροῦ τοῦτου τῶν χρυσοβούλων, ἅσπερ μετὰ ἰσοδύναμι εἶχον
αὖ ἐφ' ἑκαστοῦ οἱ κεινοὶ ἀγιογράφοι: εἰς συμπλήρωσιν τῆς γραφῆς
ἐν τῇ ἐπιστηρίδι (τομ. ΙΑ', σ. 316ε.) λέγουσιν, ὅτι τὰ ἀρχαιοῦσ' ἰσχυρῶς

τοῦ θ' αὖ Ι' αἰῶνος, ἀπ' ἰσοδύναμι τὴν ἰσοδοσίαν ἢ μὲν τὰ τοῦ
ΙΑ' αὖ ΙΒ' αἰῶνος, αὖ δὲ τὰ τῶν Κορινθίων, ἢ εἰς ἰσοδύναμι τὴν ἰσο-
δοσίαν αὖ δὲ ἀνάγνωστα. Τὰ ἀρχαιοῦσ' χρυσοβούλων ^{ἰσχυρῶς ἰσοδοσίαν αὖ δὲ ἀνάγνωστα}

σε τὴν λαογραφίαν βασίλειον γραφῆν, ἥτις διαφέρει διὰ τὴν
τὴν στρογγυλότητα αὖ τὰς ἀπὸ καδίως τε αὖ αὖ ἐπιπεδωτὸς ἐπὶ
τὰ δὲ διὰ δὲ διηκουσας αὖ ἰσοδοσίαν τὰ γραφήματα ^{ποικιλοτρόποις} ἰσοδοσίαν γραμ-
μασ'.

Πολλὰ γραφήματα ἰσχυρῶς διασώφουσι τὴν λατινο-
γενῆ μορφήν, ἢ τμητῆριον τῆς ἀλλοτρίωσ' εἰς χρῆσιν ἐν τοῖς
ἐπιστημοῖς ἰσοδοσίαν λατινικῶς γλώσσας. Κατὰ ταῦτα δια-

φέρειται ἡ βασιλικὴ γραφή τῆς κοινῆς - κλειψανον αὖ τοῦ
το τοῦ ἀσιατικοῦ δεσποτισμοῦ - Παρ' αἰγυπτίοις Βαβυ-
λωνίοις κττ. ἰσοδοσίαν τοιαῦτα σιωπῶν γραφαί, ἢ ἰσοδοσίαν
αὖ ἢ ἰσοδοσίαν δημοτικῆ, αὖ παρὰ τοῖς ἰσοδοσίαν τὸ Αἰθίοπ αὖ
αὖ ἢ ἰσοδοσίαν ἢ ἰσοδοσίαν.

ἢ εἶναι τὰ ἀρχαιοῦσ' ἰσοδοσίαν γραφήματα

Παρομοίον τε διετηρήθη αὖ ἐν τῇ ἰσοδοσίαν
αὖ τὰ ἰσοδοσίαν διετηρήσαν διὰ τῶν αἰώνων μέχρι
μαρ τοῦ Ι' αἰῶνος τὸν μεγαλογράμματον ῥυθμόν. τὸν-
αὖ τῶν δὲ ἐπικρατησάσης τῆς ἐπιστολογικῆς γραφῆς, δὲ ἰσοδοσίαν

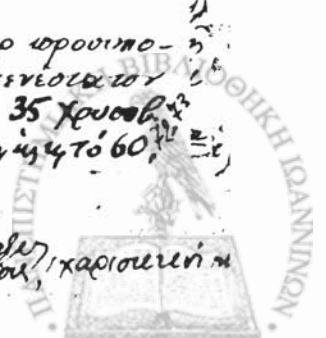
γράφοι ἰσοδοσίαν μὲν τὸν ῥυθμόν ἰσοδοσίαν, ἀλλ' οὐχὶ ἰσοδοσίαν
αὖ διετηρήσαν ἰσοδοσίαν στοιχεῖα αὖ τὴν στρογγυλότητα τῆς
γραφῆς. οὕτω δὲ αὖ ἐπὶ τὸν καθορισμὸν τοῦ χρόνου οὐκ ἰσοδοσίαν
αὖ ἢ οὐκ ἰσοδοσίαν δυσκέραιαν προειμέντων τοιοῦτων ἰσοδοσίαν

ἰσοδοσίαν γράμμα

λαμβάνοντες ἰσοδοσίαν τὰ ἰσοδοσίαν ἀπὸ τῆς ἰσοδοσίαν ἰσοδοσίαν
ἀρχαίαν ἰσοδοσίαν, ἰσοδοσίαν τὸν ἰσοδοσίαν φησὶν ἀπὸ τοῦ ἰσοδοσίαν
Α' Κορινθίου, οὐκ ἰσοδοσίαν ἰσοδοσίαν ἢ ἐν ἰσοδοσίαν λαύρας ἰσοδοσίαν

1 Λατινικὴ βασιλικὴ γραφή ἔχει τὸ τοῦ Κων. Δούμα (ἰσοδοσίαν ἰσοδοσίαν
ἰσοδοσίαν αὖ ἰσοδοσίαν) ἢ λαύρας ἀπὸ ἰσοδοσίαν σχοινογενεσία τῶν
(6.40x0.44) χρυσοβούλων. Βλ. π. αὖ ἄλλα παρὰ σ. 35 χρυσοβ.
Εἰσοδοσίαν αὖ 65 διὰ τὰς ἀναγραφὰς ἀπὸ τῆς ἰσοδοσίαν αὖ τὸ 60.

ἰσοδοσίαν ἰσοδοσίαν
Προειμέντων τοιοῦτων ἰσοδοσίαν ἰσοδοσίαν
σχοινογενεσία, ἰσοδοσίαν ἀπὸ τῆς ἰσοδοσίαν ἰσοδοσίαν, ἰσοδοσίαν ἰσοδοσίαν

90 11

στοις ἐπισημοῖς ἐν τοῖς χρυσοβούλλοις τὰ
ἐπισημοῖς, ἐν οἷς καθιέρωται ἐπὶ ἀμετάθετο
... τὸν ἀπὸ τοῦ ἀποστολικοῦ ἢ χριστιανικοῦ.

90 16

ἐπιστάδα ἀπὸ τοῦ ἰσχυροῦ. ἢ ἀρχὴ, ὅση ἐπὶ ἐπίσημα παρὰ
τὰ ἐπισημοῖς, ἰσοτάσιαι μονογράμματον σύμμοχμα. ἢ ἐπισημοῖς
ἐπισημοῖς "συσκοῖς καὶ ὄνομα ἢ τοῖς γράμμασι ἐπισημοῖς
ἐπισημοῖς" παρὰ τὸν λαυριώτην κωδικογράφον, ὅπως φησὶ ἡ
καὶ ἀδυνατήσας ἢ ἀνάγκη αὐτὰ ἀποκαταστήσει τερατιώδη αἰνίγμα
παρὰ μᾶλλον ἢ γράμματα. Τὸ ἰσχυροῦ ὁ λόγος σύμμοχμα ἀναλύσει
(ἐπισημοῖς ἢ ἀρχὴ ἢ ἀρχὴ ἐπισημοῖς) ἢ ἐπὶ τοῦ δόλγου τοῦ πρώτου
κωδικοποιημένη δημοσιωγήσαντος χρυσοβούλλου τοῦ δόλγου
(ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ) ἢ ἐπὶ ἐπισημοῖς ἢ ἐπὶ ἀναγκῆ (ἐπισημοῖς
ἐπισημοῖς) ἢ ἀνάγκη οὐκ ἐστίν.

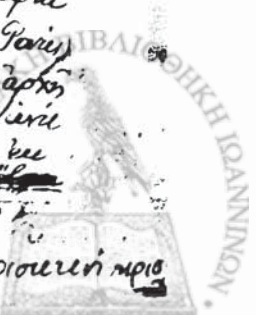
ἢ ἐπὶ ἰσχυροῦ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος
ἐπισημοῖς πρὸς ὁρθόδοξον βασιλέως καὶ αὐτοκράτορος Ῥωμαίων
ἐπὶ τὸν Κομνηνὸν. Τὸ σύμμοχμα τοῦτο ἐγράφη ὑποβόλου
ἐπισημοῖς δια κοινῆς μεμεληθῆς. Μετὰ τοῦτο ἀποκαταστήσει παρὰ παλιὰ εἰς οὐχὴ
ἢ ἢ λαυριώτικα γράμματα περισυμμοχμητὰ φέρειν, ὅπως δὲ
δι' ἰδιορρυθμίαν ἀρχαῖον ἢ τοῖς Ῥωμαῖοῖς γράμμασι
ἐπισημοῖς.

ἢ τὰ: Πᾶσιν οἷς τὸ παρὸν ἡμῶν εὐσεβὲς ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς
ἐπισημοῖς" (ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς)

ἐπισημοῖς, τὰ ἐπισημοῖς ἀνα τὴν Κομνηνὴν ὀνομασίαν
"ἐπισημοῖς τοῦ γράμμου" καὶ παρὰ τὴν ἐπὶ τὴν ἀρχιεπίσκοπον μεταγραφὴν
ἐπισημοῖς βασιλ. ἐπισημοῖς "ἐπισημοῖς παύλα" γίγνεται (Γ' σ. 83 Γαίου)
ἐπὶ ἀποστολικοῦ ἢ ἀποστολικοῦ δημοσιωγήσαντος χρυσοβούλλοις τὰ ἐπὶ ἀρχὴ
καὶ τὸ ἐπὶ ἐπισημοῖς ἀνα τὴν ἀρχιεπίσκοπον, ὅπως καὶ ἐπὶ τοῖς ἐπισημοῖς
ἐπισημοῖς κωδικοποιήσας, διὰ τὸ ἐπὶ ἀποστολικοῦ ἀποστολικοῦ, ὅτι δι' ἀποστολικοῦ ἐπισημοῖς
ἐπισημοῖς ἀποστολικοῦ. ἢ ἀποστολικοῦ ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς.

ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς
ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς
ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς
ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς
ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς ἐπισημοῖς

2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25

λοις συγκοινωνοῖς ἐν τοῖς χρυσοβούλλαις καὶ
 ταῖς χρυσουργίαις, ἐν οἷς καθήκει τοῖς ἑταίροις
 φοροῦν τὸ τάλαντον ἢ πέντε ἀργύρια ἢ χρυσάσιον
 καὶ ἰδίως τοῖς ἀσπινοῦχοις ἑλάμβανον τὰ ἑσώτερα
 μνηαί. ἀναφέρονται δὲ τριστάδια σευρέ-
 ῖα ὁποῖα εἰς ταῦτα σημειοῦνται ὡδε:

ὁ σευρέλιον τοῦ γεννικοῦ ροχοδέλου κων-
 σταντίνου Ἰνδουλιῶνα 3 (ἐλ. 494β'-1084),
 ἰού "μεγάλους βράμμασιν. (Χρυσ. Κορινθῶν)
 τοῦ ἱεροσταγμάτου 1094. ῖ. ἀσπινοῦχοι.
 ρουαρία Ἰνδουλιῶνα 6. δὲ ἱεροσταγμάτου

ἀσπινοῦχοι τῆς βασιμικῆς καὶ ἄλλας κερὰς τὴν διὰ τὴν ὁμοτιανῶν
 τὸ δὲ τὰ τοῦ Μαρτινοῦ καὶ Θεοδοίου ἔξωθεν δὲ ἀσπινοῦχοι

"Κατασφράγη ἐν τῷ σευρέλιῳ τοῦ μεγάλου ροχοσταγμάτου μνη-
 μάρτην Ἰνδουλιῶνος 6' ἔτους 496" (=1094).

"κατασφράγη ἐν τῷ σευρέλιῳ τοῦ γεννικοῦ, μνημάρτην ἰού"

"Κατασφράγη ἐν τῷ σευρέλιῳ τῆς ὁμοτιανῶν ἰού."

ἐν ἄλλῃ ἰνίσου τοῦ αὐτοῦ ἡμερομηνίου τὸ 1082.

"τοῦ ἀσπινοῦχοι, κατασφράγη ἐν τῷ σευρέλιῳ τῆς ὁμοτιανῶν
 ἐν γεννικῇ μάρτην Ἰνδουλιῶνος πέντε"

"Κατασφράγη ἐν τῷ τοῦ γεννικοῦ ροχοδέλου σευρέλιῳ παρὰ
 τῆς ὁμοτιανῶν μνησ ἀσπινοῦχοι Ἰνδουλιῶνος ὁμοτιανῶν"

ὡς ὁμοτιανῶν ἔχου καὶ τὸ σχῆμα ὡρακατοῦ μὴ ὅτι τὰ μὲν χρυσο-
 βούλλα καὶ ἰδίως ὁμοτιανῶν ἰσοῦ ἀσπινοῦχοι γρηγορητικῶς ἔχουσι ὁμο-
 τιστικὰ ὁμοτιανῶν καὶ ἔχουσιν ἐν κεντρῶν τὰ δὲ ὁμοτιανῶν ἑπίσης
 καὶ ἰσοῦ ἀσπινοῦχοι σφραγιῶν καὶ ἁπλοῦ ἀσπινοῦχοι καὶ ἰσοῦ ἀσπινοῦχοι

f. li. Octavo de Lavra 47, σ. 126.

ἰσοῦ ἀσπινοῦχοι τὰ ἀναγράφει ἐν τοῖς ἐπισημοῖς χρυσοβούλλαις ὁμοτιανῶν ὁμοτιανῶν

τοῦ χρυσοβούλλου τοῦ Λημπροῦ Βοτανία τοῦ τὸ ἡμερομηνίου καὶ 1079
 ἡμερομηνίου Μιχαὴλ τοῦ Ἀρταγιάδου παρὰ ἀριστερὰ ἑστὴ ἑξὼς σφράγη
 τῆς ὁμοτιανῶν, τῆς Λαμνατικῆς, τοῦ μεγάλου Λαμνατικῆς, τοῦ ὁμοτιανῶν,
 τοῦ γεννικοῦ ὁμοτιανῶν τοῦ σφραγιωμένου ὁμοτιανῶν. (παρὰ Λέοντα
 Πανθοποιοῦ. βιβλ. Α (Βυλλία 1872) σ. 57-58. ὁμοτιανῶν εἶναι ὁμοτιανῶν
 τῆς ἀσπινοῦχοι π.χ. ἡ καὶ τὰ ὁμοτιανῶν ἑπισημοῖς ἔχου ὁμοτιανῶν.

7, 60 X 40. Περὶ τοῦ μεγάλου τούτου καὶ "κατασφράγη" (Κατα-
 σφράγη) τῆς ἐπισημῆς ἐπισημῆς καὶ τῆς ἀναγραφῆς τοῦ ἀσπινοῦχοι
 ὁμοτιανῶν. Πανθοποιοῦ παρὰ ὁμοτιανῶν Facsimiles Byzant. Kaiserw.
 Kunden, 1931, σ. 365-372. Ἄλλοι ὁμοτιανῶν παρὰ ἀσπινοῦχοι ὁμοτιανῶν
 αὐτοῦ δὲν Schatzkammer der Altos Zeit. 72-73.

94 14 βλ. ἐπι τοῦ ἐξωφύλλου τοῦ ὁμοτιανῶν.

Πανθοποιοῦ ὁμοτιανῶν τὸ ὁμοτιανῶν ὁμοτιανῶν ὁμοτιανῶν
 ὁμοτιανῶν, ὁμοτιανῶν ὁμοτιανῶν, ὁμοτιανῶν ὁμοτιανῶν, ὁμοτιανῶν ὁμοτιανῶν, ὁμοτιανῶν ὁμοτιανῶν

ἢ ἀγαλῆρα τῷ χρυσοβούρῳ ὄντα, ἢ ὁσάνις ἢ σκήμα δέλα (τριγωνικόν) ~~κατὰ τὴν πατριαρχικὴν διατάξιν~~ εἶται δὲ τὰς πύλας μοχυδόβουρρα. κατὰ τὰς τοῦ πατριαρχείου διατάξεις:

"Μοχυδόβουρρα δὲ ἔχει ἐν τῷ βασιμῷ ἰσπτάμια ἢ δεσποτινικὰ ἢ τὰ ἑπὶ τοὺς δεσποτὰς ἢ σεβασιοκράτορας ἢ καίσαρας... ἢ ἑπὶ ῥήγας κἀνάς ἢ ἑπὶ ἰσαβιάρχους ἢ τοὺς παδοχμοὺς ἀρχιεπισκοπικούς. ἐν δὲ τοὺς ἄλλοις κἀνάς μητροπολίτας ἢ ἀρχοντας, μηρόβουρρα. ἐν μόνον δὲ τὸν ἐκ τῶστιάσ ἀμωσουὶν μοχυδόβουρρα."

ὡσαύτως ἐξαιρετικὴ ἢ ὑπὸ τοῦ Μητ. τοῦ Χρυσίου ἐπισημασθεῖς ἀνωδιδόμενῳ τῶν ἀδωίσι μοναῖς τῆς. Τὸ δὲ μοχυδόβουρρον ἦτο ἢ

πατριαρχικὴ σφραγὶς ἐπιπέριμαται διὰ μέρηδος ἐν κεντρῷ μεζῆτις. Ἐπὶ τὰς Σουλτανικὰς φερμάνια τυχάνουσιν ἐν ἑσέρβο

κὴν ἰσρικύσμητα, μετ' ἰστικῶν ἰσχυρῶν, ἐν ἑν μέρει κἀκτεχνικῶν ἐπιγραφῶν, ὁ τούτων ἀγασιούμνη δι' ἡραίων ἀνομίς, ἰσασφρασολογία ἐν τῷ βασιμῷ χρυσογράμματα ἢ

μαρτυρία τῆς ἀνατολικῆς ἰσχυτελίας, καὶ βυζαντινὰ χρυσοβούρρα ἀπὸ ἰστανίας συμβολίζουσι τὸ "φικεμακρῶν μετ' ἐνδύσιας. ἢ αὐτὴ

ἢ "ἢ βασιμῆ περιχαρηνή", ἢ κεντὴ δὲν ἔχει δεσὸν ἰστανία, ἢ μόνον ἢ ἰστροβοβαφῆ βασιμῆ ἰσσογραφή ἢ τὸ ἀσασφρασόμενον χρυσοῦν νόμισμα ἰσσοφῶσι κατ' ἐξῆς τῆς ἐπιστήμης. ἰστανιῶ

τάτα ἀσασφρασόμενα κεντρῶν χρυσοβούρρα, ὡσαύτως ἰσπέρβη, τοῦ ἀσλοκράτορος τῆς Τραπεζούντης Ἀλέξιου τοῦ Κομνηνοῦ το

κτετοριτῶν τῆς μηνῆς Διονυσίου. ἔχει ἐν τῇ προμνηστικῇ ἐπιγραφῇ τὰς ἰστανίας τῶν βασιμῶν ἢ ἐν τῷ μέρει τὰ ἐξῆς:

+ ἢ ὄνομα τοῦ πατρός ἢ τοῦ υἱοῦ ἢ τοῦ ἁγίου πνεύματος + Ἀλέξιος ἐν Χρυσῷ τῷ δὲ ἰστανίας βασιμῶν ἢ ἀσλοκράτωρ ἀνατολικῆς ἰσθμῆς ἢ σφραγισθῆς ὁ μὲν Κομνηνός. ἰσσοφῶσι κατ' ἐξῆς τῆς ἰστανίας

ἢ ὄνομα τοῦ πατρός ἢ τοῦ υἱοῦ ἢ τοῦ ἁγίου πνεύματος + Ἀλέξιος ἐν Χρυσῷ τῷ δὲ ἰστανίας βασιμῶν ἢ ἀσλοκράτωρ ἀνατολικῆς ἰσθμῆς ἢ σφραγισθῆς ὁ μὲν Κομνηνός. ἰσσοφῶσι κατ' ἐξῆς τῆς ἰστανίας

ἢ ὄνομα τοῦ πατρός ἢ τοῦ υἱοῦ ἢ τοῦ ἁγίου πνεύματος + Ἀλέξιος ἐν Χρυσῷ τῷ δὲ ἰστανίας βασιμῶν ἢ ἀσλοκράτωρ ἀνατολικῆς ἰσθμῆς ἢ σφραγισθῆς ὁ μὲν Κομνηνός. ἰσσοφῶσι κατ' ἐξῆς τῆς ἰστανίας

ἢ ὄνομα τοῦ πατρός ἢ τοῦ υἱοῦ ἢ τοῦ ἁγίου πνεύματος + Ἀλέξιος ἐν Χρυσῷ τῷ δὲ ἰστανίας βασιμῶν ἢ ἀσλοκράτωρ ἀνατολικῆς ἰσθμῆς ἢ σφραγισθῆς ὁ μὲν Κομνηνός. ἰσσοφῶσι κατ' ἐξῆς τῆς ἰστανίας

ἢ ὄνομα τοῦ πατρός ἢ τοῦ υἱοῦ ἢ τοῦ ἁγίου πνεύματος + Ἀλέξιος ἐν Χρυσῷ τῷ δὲ ἰστανίας βασιμῶν ἢ ἀσλοκράτωρ ἀνατολικῆς ἰσθμῆς ἢ σφραγισθῆς ὁ μὲν Κομνηνός. ἰσσοφῶσι κατ' ἐξῆς τῆς ἰστανίας

ἢ ὄνομα τοῦ πατρός ἢ τοῦ υἱοῦ ἢ τοῦ ἁγίου πνεύματος + Ἀλέξιος ἐν Χρυσῷ τῷ δὲ ἰστανίας βασιμῶν ἢ ἀσλοκράτωρ ἀνατολικῆς ἰσθμῆς ἢ σφραγισθῆς ὁ μὲν Κομνηνός. ἰσσοφῶσι κατ' ἐξῆς τῆς ἰστανίας

ἢ ὄνομα τοῦ πατρός ἢ τοῦ υἱοῦ ἢ τοῦ ἁγίου πνεύματος + Ἀλέξιος ἐν Χρυσῷ τῷ δὲ ἰστανίας βασιμῶν ἢ ἀσλοκράτωρ ἀνατολικῆς ἰσθμῆς ἢ σφραγισθῆς ὁ μὲν Κομνηνός. ἰσσοφῶσι κατ' ἐξῆς τῆς ἰστανίας

ἢ ὄνομα τοῦ πατρός ἢ τοῦ υἱοῦ ἢ τοῦ ἁγίου πνεύματος + Ἀλέξιος ἐν Χρυσῷ τῷ δὲ ἰστανίας βασιμῶν ἢ ἀσλοκράτωρ ἀνατολικῆς ἰσθμῆς ἢ σφραγισθῆς ὁ μὲν Κομνηνός. ἰσσοφῶσι κατ' ἐξῆς τῆς ἰστανίας

Εἰς τὴν ἰστανία, ὁ τοῦ πατρός ἢ τοῦ υἱοῦ ἢ τοῦ ἁγίου πνεύματος + Ἀλέξιος ἐν Χρυσῷ τῷ δὲ ἰστανίας βασιμῶν ἢ ἀσλοκράτωρ ἀνατολικῆς ἰσθμῆς ἢ σφραγισθῆς ὁ μὲν Κομνηνός. ἰσσοφῶσι κατ' ἐξῆς τῆς ἰστανίας

η χαλιδρα των χρυσοβούγγι οντα, η σωάνις ησχημα. Δίπλα
(τριγυμνών) ~~κατά τας πατριαρχικας διατάξεις~~ είναι δι των
πάντα μοχυβδόβουγγα. κατά τας του πατριαρχείου διατάξεις:

"Μοχυβδόβουγγα δε υπήλαι εν τα βασίλια ιππτάγια η διοικη-
τικα η εν τος τους δεσπότας η ουντασιωράτορας η παίσαρας...
η προς ρήγας αντίας η προς παφ' αρχεις η τοιη παιδοχίτοις αρχι-
επισκοποιους. εν δε τους άλλους αντίας μητροποχίλαι η αρχοντας, μη-
ρόβουγγα. εν μόνον δε τον εν τα λωσσία σιμωουον μοχυβδόβουγγα."

Αυτοι εξαίρηται η υπο της Μη. του Χριστου εμπροστας ανωδεδ-
μενη ταισ αδωίτεσι μοναίσ ημης. Το δε μοχυβδόβουγγον ητοι η
πατριαρχικη σφραγίς επικριμιαται δια μήνυδος εν μυσικη με-
τάξης.

Εν τα σουλτανικα φερμάνια τευχάνουσιν εν εσσηβο-
χικη σφραγίσει, μετ' αποτίμησιν ισχυ χρέμων, εν εν μίσησιν ισχυ-
μεταχινικησιν εφιστημίνω, ο τούρας, αχαιοσιούμενα δε υπ' αντων
ανδρικών, πισαδραστολα εν τα ^{εν τα κροσίδωσιν εν τα κροσίδωσιν} τα ψαχίσιν χρυσογραμμιασιν ^{αχ} εχει

μαρτυρια της ανατοχικης ισχυτεχίας, και βυζαντικη χρυσοβουγγα
αυ' ιωνικια σφραγίσεισιν εν "φικμενδύμω μετ' ελκχίασιν. η αυ-
τη η βασικη η περιμηννη", η αυτη εν εχει δισιν ιππτάγια, η μό-
τη η ηυδροβοικη βασικη η σφραγίς η το αναιωρούμενον χρυ-
σοσιν νόμισμα σφραγίσεισιν μετ' εχρησμου την επιστήμωσιν.

Σπουδιώ-
τατα σφραγίσεισιν κροσίδωσιν χρυσοβούγγη, ασωσ, εν τα ηδωσιν,
του ανωυράτορος της Τραπίζούντος Αλεξίου του Κομνηνου εν
μειτορητιον της βυζαντινής διοουσίης. "Εν τα ηδη κροσίδωσιν εχρησμούσιν
τας ημύνας των βυζαντινών η εν τα μίσησιν τα εζης:

1. Εν οτόματι του πενρός η του υπο η τοι αρχις πινύματος + Αλεξίος εν
Χριστώ ην δωσισιός, βασιχίς η ανωυράτορ ανατοχικη, Ιβήρων η, σφραγίς
ο μέγας Κομνηνός. Διοδώρα Χριστου χαρις εν ουντασιωσιν ανωυράτορ η με

Εξελον μεν δια το παλαιό σκημα του διπλα γραμμιατος η ημ, κροσίδωσιν δίπλα
και εδεν εδεν τα παλαια σφραγίσεισιν, ανωυράτορ τευχονουσιν, ησφραγίσεισιν
σφραγίσεισιν εν τα ηδωσιν (Ευσταθ. Παρεμβ. α Ιχσδ. τ' 633, 12) η Διοδώρα
και οτι εν τα ηδωσιν παλόντων... υπο Ράιμω η Κομνην. Ισχυ. Ε (Αθήνα, 1855) σ. 508
3. Τα ηδωσιν σφραγίσεισιν η ανωυράτορ ησφραγίσεισιν εχει η μεν τα του βυζαντινών
4. Βλ. επι τα εζης σφραγίσεισιν του Μόνησλανδ.

Εν τα σουλτανικα φερμάνια τευχάνουσιν εν εσσηβοχικη σφραγίσει, μετ' αποτίμησιν ισχυ χρέμων, εν εν μίσησιν ισχυμεταχινικησιν εφιστημίνω, ο τούρας, αχαιοσιούμενα δε υπ' αντων ανδρικών, πισαδραστολα εν τα τα ψαχίσιν χρυσογραμμιασιν εχει μαρτυρια της ανατοχικης ισχυτεχίας, και βυζαντικη χρυσοβουγγα αυ' ιωνικια σφραγίσεισιν εν "φικμενδύμω μετ' ελκχίασιν. η αυτη η βασικη η περιμηννη", η αυτη εν εχει δισιν ιππτάγια, η μότη η ηυδροβοικη βασικη η σφραγίς η το αναιωρούμενον χρυσοσιν νόμισμα σφραγίσεισιν μετ' εχρησμου την επιστήμωσιν. Σπουδιώτατα σφραγίσεισιν κροσίδωσιν χρυσοβούγγη, ασωσ, εν τα ηδωσιν, του ανωυράτορος της Τραπίζούντος Αλεξίου του Κομνηνου εν μειτορητιον της βυζαντινής διοουσίης. "Εν τα ηδη κροσίδωσιν εχρησμούσιν τας ημύνας των βυζαντινών η εν τα μίσησιν τα εζης: 1. Εν οτόματι του πενρός η του υπο η τοι αρχις πινύματος + Αλεξίος εν Χριστώ ην δωσισιός, βασιχίς η ανωυράτορ ανατοχικη, Ιβήρων η, σφραγίς ο μέγας Κομνηνός. Διοδώρα Χριστου χαρις εν ουντασιωσιν ανωυράτορ η με

Εν τα σουλτανικα φερμάνια τευχάνουσιν εν εσσηβοχικη σφραγίσει, μετ' αποτίμησιν ισχυ χρέμων, εν εν μίσησιν ισχυμεταχινικησιν εφιστημίνω, ο τούρας, αχαιοσιούμενα δε υπ' αντων ανδρικών, πισαδραστολα εν τα τα ψαχίσιν χρυσογραμμιασιν εχει μαρτυρια της ανατοχικης ισχυτεχίας, και βυζαντικη χρυσοβουγγα αυ' ιωνικια σφραγίσεισιν εν "φικμενδύμω μετ' ελκχίασιν. η αυτη η βασικη η περιμηννη", η αυτη εν εχει δισιν ιππτάγια, η μότη η ηυδροβοικη βασικη η σφραγίς η το αναιωρούμενον χρυσοσιν νόμισμα σφραγίσεισιν μετ' εχρησμου την επιστήμωσιν. Σπουδιώτατα σφραγίσεισιν κροσίδωσιν χρυσοβούγγη, ασωσ, εν τα ηδωσιν, του ανωυράτορος της Τραπίζούντος Αλεξίου του Κομνηνου εν μειτορητιον της βυζαντινής διοουσίης. "Εν τα ηδη κροσίδωσιν εχρησμούσιν τας ημύνας των βυζαντινών η εν τα μίσησιν τα εζης: 1. Εν οτόματι του πενρός η του υπο η τοι αρχις πινύματος + Αλεξίος εν Χριστώ ην δωσισιός, βασιχίς η ανωυράτορ ανατοχικη, Ιβήρων η, σφραγίς ο μέγας Κομνηνός. Διοδώρα Χριστου χαρις εν ουντασιωσιν ανωυράτορ η με

ναυιχμὸν δὲ ὠνομαζόντι Βυζαντινοὶ ἠρχὴν τὸ μηχανοδοκίαν
 ἦτοι τὸ σκῆνος ἢ ἔφυλασσοῦ ἢ ὁρὸς τῆς βασιλικῆς γραφῆς ἐ-
 παρκοινοῦσασμένην ἐνδραὶ βαφῆ ἦτοι τὸ μετὰ βαρὶ, ὁ ὁροδοκί-
 ζων δὲ τοῦτο ὠνομαζέτω, ὃ "ὄσι τοῦ ναυιχμίου", ὁφρὶ μάλιστα
 τῶ βασιλικῆς αὐτῆς ἐν τῆ ἰσοσίμῳ. ἐπιπέδῳ ἰσοχηματισθῆ-
 σαν ἢ ὁ ὁρὸς "ναυιχμῶνα" ὅπου ἐδῆλον τὸ ὑποὶ τοῦ αὐτοῦ κρῆ-
 τος ἰδιοκίρας ~~παρα~~ γραφόμενον ὄνομα, ἐν ἑπιπέ-
 ναι δὲ ὁφρὶ δῶσει ἢ ὁρὸς αὐτοῦ τοῦ ὄσι τοῦ ναυιχμίου
 (ὅθεν ἢ ῥῆμα ἐπέσθη ναυιχμῶνα ἦτοι σημεῖομα ἢ
 χαρῶνα τὸ ναυιχμῶνα), δι' ἐνδραὶ μηχανῆς εἰδὲλο
 ἐν τοῖς χρυσοβοῦκτοῖς περὶ τῆς χειρὸς αἰαν λείων
 ἢ τὸ ὄρα ἐν τῷ βροντογράμῳ τοῦ αὐτοῦ κρῆτος ἢ
 βροντοκινδύα, ἢ λείων σημεῖον. ³⁰⁰⁰ Περὶ τούτων ἢ
 ἄλλων ὄρων β. Σαυζέμνα ἐν Πανδύρα (1866, σ. 416.)

ἐν ταῦτα τὰ ἐν τῷ τα χρυσοβοῦκτα τῆ
 ἦγρι. . ἐν μνήμῳ λαμπρὸ σ. 253-4
 ἐν μεταμνήμῳ εὐαγαθαμθανορῆ ταῦτα:
 ἐν τοῦ βος. χρυσοβοῦκτοῦ - Δροὶ δὲ ἦτιν

...του συστατικού
 η τμήση του σφραγίσματος του χαρμιού παραχύν, αλλά να εφοδασθόν άνυσταίσι. 11
 άριστων ενείμαστων σφραγίστων αίσθιστουσι και αμετανοήτου, ^{αυτή} αυτών τε και γυναικων
 κάρτου, η η άριστοι τεχνίτη διάφοροι της ύλης η αμείνων δέ με σοφίαις ασημναι
 έρευναί, αι θεοσημεύσεν η έπιστημονικώς, χαρμιών η βαδυστόχοισι, άλλης
 εν τω σινδών αναρτίζουσιν τίν παρ' τριών εισαγωγή εν τω άρ κούδατον αυτον
 μάδον της βυζαντινής διαπραγμάτης, όν πάλλισον να υπογράψωμεν παρεμνορία,
 ίνα μη συγχέωμεν αυτών προς την ισχυρικην διαπραγμάτην, άφοϋ η ά βυζαντινών
 ξενικών λέγειν είχαν το "σε φοίτον" η άλλας τούσας ονομασίας.

Μείζονα ευτυχίαν έχουν τα πανομοιότυπα ^{των} ήβ σφραγίδων, έν τινί δέ δι-
 ακρίτως η παρ' ης, ή εράβη είναι ή με περλόωσαν, η τούτο σφραγίδη σφραγίσται
 υσό του Α' κινδύμογραφού Κυρίλλου. Περι της σφραγίδος του άδελφού Κορνελλιού 1087
 ούλος σφραγίσται έν σ. 72: "είναι ό χαρμίν διών χρύσο βούβλια Μιχαήλ Ασίτα. η
 σφραγίς διαπί έχει μαυρόβδιον φλωρί, έχον αλέξιον τον Κοινητόν, έκδοή η η μιο-
 νόμοι δηχία αυτη η τό έλος των Μιχαήλ άρχουσι... χίσεσι όρμη το τμή άρχικη παρ'
 τον χαρμίν" ό άδελφος έν λεύκοις γράφει σ. 322 περί χρύσει σφραγίδος ^{η άδελφου} του
 Κυρίλλου λεγεται ήδη, όδω άποδεεχθη τό χρυσο βούβλιον σφραγίστον. άλλαι δέ
 γίδες έχουν μονη τον Χριστόν άπο χρύσο μίσην. (οόρ διαπύρη τμή χρύσο κινδύ
 εκδόου). άλλα δέ τα σφραγίσται είναι μαυρόβούβλια. άρ έχομεν η αυτομα-
 τορινα κενόβούβλια. οόρ ουδέτερος τμή ενδοσύν διαπραγη, όδω είναι σφραγίσ
 ό κενός, όσμη σκιδόν ό ισσαμικός. η ένστα του χαρμου έχει χίβλι χροιάν άχρα.
 έν τω αστεροδε λαντα άμισδολαι "Περόσαξί" του άδελφού Κορνελλιού Α' έτους 1094
 (σ. 124. 129), και αόλο είναι κενόβούβλιον, ή άδελφου ή επίσημοι του άδελφού
 όδω άχρα το πάλου άπεγραφέως: "είχε τω μινι γυβερναριώ, ίδοικη, ό, ό
 άρδρική σφραγίσται της βασιλευς η της βασιλίσσης, την δια κενό σσην ή βούβ-
 λιαν η το δια του μαυρόβδιου θεοδώρου." Η άρα σσην ή το κενόβούβλιον
 ή τή εισερχομεθα κινδύμοσι μέρος της κρίσης ή των εν τή εξέτασιν των κινδύ-
 των. τό κεφάλαιον τούτο ακροδιγη διά άραφικη άδελφών, έλλειπει το άρχειου η της
 βιβλιοθήκης ή των, όδωρ άπο 25 ετίας έχομεν μεταπομοσι έν λαντα, όσμη είκοσι
 άσφαρισται να ήματε βιώσων. ένταυθα η έδνην βιβλιοθήκη ου μισον στερείται
 γυναικων συστατικών, άλλα η οι ύπαλληλοι έθαιοισι 2-3 είναι άνίκανοι να έυ-

Είπαρισται ^{στον} ^{λόγ} σφραγίς
 ή κούδα αίσθιστου
 Αποστολή Βασιλίσσης

 ΕΛΛΗΘΗ Ἐκ τῆ ὄσον Ὁ Λάβον	ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ	Ὑπόδ. ΤΓ.	Ἄριθ. ὁφεί.	ΠΑΡΕΔΟΘΗ εἰς τὸν διακιμῶτα τῆ ὄσον
	Ἐχοσπευδαλον διαποροσθηκη ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΑΚΙΜΩΤΑ ΕΛΛΗΘΗ 5 ΙΟΥΝΙΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ	ΜΕΤΕΒΙΒΑΣΘΗ Εἰς τῆ ὄσον Ὁ μετεβιβάσας		
Ἐκ Ἄριθ. 2/4 λέε. 98 ημερ. 6 ὄρι				

A: Πρωτόγραφα (originals) έγγραφα

1. Έγγραφο Ι. Η αρχή αναφέρει αυτή τυπογραφικά προσημαίνει τον έκδοτον
τη Γενναίου το πρώτον έγγραφον όπερ είναι το παρ. χρυσόβουλλου του
αρχίου κομμηνίου Α' του 1092, διατι μη έχοντα το πρωτόγραφον υ' έκδοται
τιν ακριβέστερα εβδωμιαν ή αντιγράφων χωρίων εις χρησιν αβδ.
της θρακικής και βοσνιανής, αλλά τότε ήρπην εις έλλαδα
τα εβδωμια όχι μόνον τη γηματα (και το θίασμα ή γηαι είναι
φριμίδες εβ και 33). ή η εβδωμια του χρυσοβουλλου τούτου το
φριμια πατιχουται: φρονογιοι έρου (και την φοροδοτιαν αι πο-
μαβια) οστιν εβδωμ οι αυτοι επαναλαμβάνονται εις έκδοτον χρυ-
σοβουλλου (αφί τούτου εβδωμια εις βιουλα: Κ. α. αντιγραφικη ε 1903)
επιφοβουται το έγγραφο κατά το ιστορικόν μέτρο, όπερ το συν-
δωστρον. ή άγνωστα του πρώτου έκδοτον παρεμάρφωσεν, ή δ' εβ-
δωμια εις αντιγραφικόν το πασισηφικόν αυτό εις το πρώτον εβδωμια
του αναγνώσται (μυθία άγνω). τιν εβδωμια χρυσοβουλλου άσίζουεν
ή άξια εις όνομα του φίλου του στρατηγού Νίκου Κεφαλαί
και τούτο προς άσφάλειαν του χωρίου τραβίου, όπερ παρφηρ
από μητά των παρφηρ εις την έκδοσιαν. (Κ. α. α. de Lanza 17, 18,
19, 20, τα δύο πρώτα και παρφηρ εβδωμια). το χωρίον νυν εις έκδοτον
επιφ. τραβίου, όσα και έκδοσιαν άνοι έκδοσιαν. εις τή έκδοσιαν
εβδωμια (φριμια) νυν δέν υπάρχει ποιοτόν χωρίον, ήστω εις το
κείμενον, ήστω εις τα εβδωμια ήτοι ταύτα δέν εβδωμιασεν από
εβδωμια, όστιν και άνω φεται ή μιν, δίο μιν ήτρωσεν, ήστω από
του Λαντίνου Lantini des Athos. Μετά την έκδοσιαν Κεφαλαί
εισεκδοσιαν ή έκδοσιαν μετά την έκδοσιαν, ήστω από φριμια
εβδωμια ήστω ή έκδοσιαν. ή ο έκδοσιαν εις
εβδωμια ήστω ή έκδοσιαν ήστω ή έκδοσιαν
τάλου ή έκδοσιαν ήστω ή έκδοσιαν ήστω ή έκδοσιαν
(εβ. έκδοσιαν). ή η έκδοσιαν δέν ή έκδοσιαν, το
δίο έκδοσιαν ήστω ή έκδοσιαν ήστω ή έκδοσιαν
εβδωμιασεν και εις έκδοσιαν ήστω ή έκδοσιαν
ή έκδοσιαν. ή εν τίν ή έκδοσιαν ήστω ή έκδοσιαν
δίο έκδοσιαν ήστω ή έκδοσιαν ήστω ή έκδοσιαν
ήστω. (Κ. α. α. de Lanza 5 12 10 11 12 13)
του έκδοσιαν ήστω ή έκδοσιαν ήστω ή έκδοσιαν
έκδοσιαν έκδοσιαν ήστω ή έκδοσιαν ήστω ή έκδοσιαν
ή έκδοσιαν ήστω ή έκδοσιαν ήστω ή έκδοσιαν
το έκδοσιαν ήστω ή έκδοσιαν ήστω ή έκδοσιαν

Κ. α. α. de Lanza 5 12 10 11 12 13
του έκδοσιαν ήστω ή έκδοσιαν ήστω ή έκδοσιαν
έκδοσιαν έκδοσιαν ήστω ή έκδοσιαν ήστω ή έκδοσιαν
ή έκδοσιαν ήστω ή έκδοσιαν ήστω ή έκδοσιαν
το έκδοσιαν ήστω ή έκδοσιαν ήστω ή έκδοσιαν

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟΝ

ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΕΡΓΑΤΩΝ & ΕΡΓΑΤΡΙΩΝ ΚΑΡΠΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΒΟΛΟΥ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ

ΑΝΔΡΕΣ

- 1) Λιάνος Γεώργιος
- 2) Βερέλας Λεάνδος
- 3) Τσαρδακάς Απύστολος
- 4) Παυταράκης Θωμάς
- 5) Κριματζής Βασίλειος
- 6) Χαρίτος Γεώργιος
- 7) Αθηναίου Μιχαήλ
- 8) Ζοβλανός Απύστολος
- 9) Ανθούλης Γρηγόριος

ΓΥΝΑΙΚΕΣ

- 1) Κορώνη Φαίδρα
- 2) Χατζηθεοδοσίου Σοφία
- 3) Εμπέκογλου Φεβρονία
- 4) Βαφβάτου Σεβαστή
- 5) Δεδούση Κάιτη
- 6) Συνάνογλου Ευαγγελία
- 7) Σωτηρίου Αναστασία
- 8) Χαρκίτου Εύθυλία
- 9) Ζαπέτογλου Βασίλική
- 10) Παπαϊωάννου Κατίνα
- 11) Παπαδοπούλου Θεονία

Εκ τῶν ἀνωτέρω Ἀνδρῶν θὰ ψηφίσῃτε **4** τοὺς ὑπολοίτους θὰ τοὺς οὐβύσετε.

Εκ τῶν ἀνωτέρω Γυναίκων θὰ ψηφίσῃτε **3** τίς ὑπολοίτους θὰ τοὺς οὐβύσετε.

ΠΕΡΙΟΔΙΣΤΗΡΙΑ ΚΑΡΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΑΚΤΙΝΕΣ
ΣΕΒΙΣΤΙΚΩΤ-ΜΠΕΡΟΠΟΛΙΤΗΝ
ΚΟΝ ΕΥΛΟΓΙΟΝ ΚΟΥΡΙΛΛΑΝ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣ

... *(mirrored bleed-through from the reverse side of the page)* ... *(faint, mostly illegible handwritten text)* ... *(faint, mostly illegible printed text)* ...

ΕΠΙΘΕΤΟΝ. ΜΥΤΟΚΟΛΙΤΗΝ
ΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΚΑΘΕΛΛΑΝ

ΑΒΗΝΑΙ Ι-ΚΑΡΥΙΝΤΑ
ΕΠΙΘΕΤΟΝ ΑΚΤΙΝΕΣ

στ. 7 πουχασίρια πα... συμπληρωσόν: ωανσεβάσμια. από στ. 61 αρχή 15

... και η μερική... - τωσανυ...
... κενός της προσαρτήσεως. εν τούτοις μόνον το δευτερογενές κλάσμα...

... και η μερική...
... και η μερική...
... και η μερική...

... και η μερική...
... και η μερική...
... και η μερική...

... και η μερική...
... και η μερική...
... και η μερική...

... και η μερική...
... και η μερική...
... και η μερική...

... και η μερική...
... και η μερική...
... και η μερική...

... και η μερική...
... και η μερική...
... και η μερική...

... και η μερική...
... και η μερική...
... και η μερική...

... και η μερική...
... και η μερική...
... και η μερική...

... και η μερική...
... και η μερική...
... και η μερική...

... και η μερική...
... και η μερική...
... και η μερική...

... και η μερική...
... και η μερική...
... και η μερική...

... και η μερική...
... και η μερική...
... και η μερική...

... και η μερική...
... και η μερική...
... και η μερική...

... και η μερική...
... και η μερική...
... και η μερική...

... και η μερική...
... και η μερική...
... και η μερική...

... και η μερική...
... και η μερική...
... και η μερική...

φιλοσοφίαν ἐν τῇ ἀπαριθμῶσιν τῶν παρὰ τοῖς ἑτυμολογίαις ὑπερῶν ὑπο-
 μνήτων ταύτων ὑπάρχει γεγραμμένον: "ὡς ἄτερον μετόχιον πρὸ τοῦ ποταμοῦ
 πηγαίου τοῦ κατενεχθῆεν ἐν ἑσθίᾳ τερμῶμενον τοῦ τερμῶν ἀρχιεπισκόπου...
 Μιχαὴλ ἑμ. αἰετὸς δὲ ἑσθίος, αἰετὸς δὲ Φιλοθέου III, 64, 31. ἐκὼς πηγαίου
 ἐκαστοῦ ἢ ἄλλου τῆς ἀποστασίας (74, 12) ὁ Κωνσταντῖνος. ἄλλοι δὲ χρῆσται
 αἱ εἰς αὐτὴν αἰετῶν καὶ ὅτι το χρυσόβουλον δὲν ἐξῆλθεν ὑπὸ τοῦ φιλοσοφίου,
 ἀλλ' ὑπὲρ τῆς μονῆς Θεοδοσίου ὑπερῶν περὶ τῆς ἑτυμολογίας. Δὲν ἔχω τὸ ὑπερ-
 ῶν ἐνταῦθα ἀλλ' ἀνεμῶν μαθητῶν. πάντα ἢ μὲν εἴτε τοῦ ἀρχαῖου
 γίγνου εἴτε τῆς Θεοδοσίου. ἦτο τότε μετόχιον τῆς τοῦ φιλοσοφίου καὶ ἔργον
 τὸ ἀναμφιδέκτικον βυρλαβρία" ἐν ταύτῃ καταφαίνεται ὅτι τὸ ποταμῶν
 τῶν γνωστότατον τότε ἐν ἄνθ' καὶ διὰ ταῦτο ὁ βιογράφος (1870) ἐμὸν καὶ
 αἰ 4) ἀναφέρει αὐτὸ αἰετὸν ἐπισημῶσιν" (699). ταῦτα ἔγραψον ἐν τῇ
 μέγιστῃ Παιρὸς αἰετὸν βυρλαβρία ὁ περὶ ταῦτα ἀρτοίτῃν ἐρμηνεύματα
 - καὶ εἶναι ταῦτο τὸ τμήμα τῆς πατρὸς τοῦ - Κωνσταντῖνου καὶ Κωνσταντῖνου
 καὶ ἔχον ἐν τῇ διαδοχῇ τοῦ τῆς πρῶτον τῆς παντοῦστ. διδασκῶν
 οὐκ αἶται ναὶ τὰ εἰρηνικῶν μετόχιον παντοῦστ. ἀρτοίτῃν ἀρτοίτῃν ἐν studio 2
 - Κωνσταντῖν. ἐν τῇ ἀπ' αἰετὸν 79-3 βυρλαβρία τῆς μονῆς Θεοδοσίου
 ἑρμηνεύματα ἔγραψον ἀνεμῶντα εἰς τῶν ἐν ζῶντων μονῆς τοῦ αγίου Γεωργίου
 - ἐν Κωνσταντῖν ἢ Γεωργίου τοῦ Κωνσταντῖνου (187. Γρῆ. Πατρῶν. Β. 688
 καὶ Γ. 464)

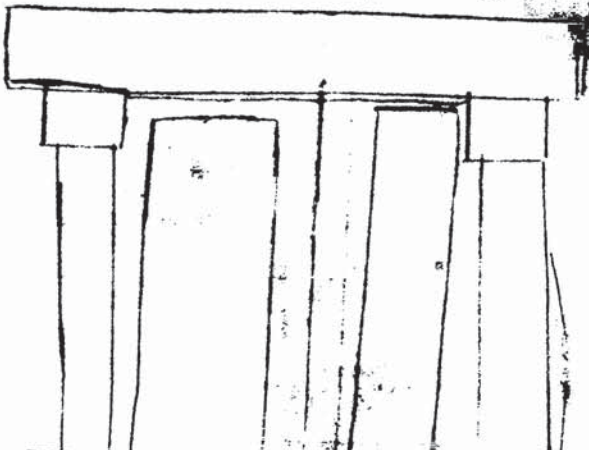
- στ. 70 προότιον τὰ Κωνσταντῖν. τὸ φωνητικῶν ἢ Κωνσταντῖν. ἐν τῷ αἰετ.
 ἢ Κωνσταντῖν. βυρλαβρία ἐνταῦθα τῶν Κωνσταντῖν βυρλαβρία... καὶ τῆς Αἰ-
 βυρλαβρία. νομίζω ὅτι αὐτῆς: Κωνσταντῖν. ἄλλο καὶ βυρλαβρία γίγνου τὸ
 ἐπίνοον τοῦ Γεωργίου, τῆς μετόχιον τῆς μονῆς Κωνσταντῖν. μετ'
 αὐτὸ τὰ Κωνσταντῖν καὶ ἢ ὑπερῶν τὸ ὄλον διαστήμα ἐπιφίτου ὑπερῶν

15 Lambert γράφει ἐν ἔργῳ 26 Μουσίου (ἀρχ. Βελουίς κατὰ ἡμετέρας ἡμετέρας)
 ἡμετέρας αἰῶνα (1012 la messe) ἀνεμῶν ἐπεὶ ἡμετέρας ἡμετέρας (L'orient
 de l'orient 1873 σ. 681)
 ἡμετέρας ἡμετέρας ἐν Σελῶν τοῦ Λαυρ. γράφου ὑπερῶν ἡμετέρας...
 ἡμετέρας ἐν τῇ αἰετὸν de lancia 10. αὐτὸ γινώσκω ὅτι ἀνεμῶν ἐν τῇ Σελῶν σ. 40. αἰετὸν
 "διακεμῶν ἐν τῷ τῆς τοῦ ἡμετέρας ἡμετέρας" ἀνεμῶν γὰρ ἐρμηνεύματα. ἀνεμῶν ἡμετέρας
 ἡμετέρας ἢ ἐνταῦθα ἡμετέρας (Κωνσταντῖν. IV. 4, 5. 28).

Διαμαρτύρηται ἐν τοῦ τάφου ὁ μακ. Γερσίμωσ ἐμμενέωσ, ὅτι
 ἔγραψε ταῦτα ἐν τῇ ἐξιστορίῳσ τῶν τῆ μοῦ ἐξφυγῶν.
 "ἐν τῇ ἱερῇ ταύτῃ μοῦ καὶ τῇ ἀρχαίῃ σιγήτῃ τῆς ἐσφαρῆσ
 ἠδὲ καὶ ὅτι ὁ ἅγιος Ἀθανάσιωσ ὁ Α' Πατριάρχησ Κωνσταντινου-
 πώλεσ (1284-1293) τῷ 1290, ὅστισ ἐχειροτονῶσ πῖτρω τὸν ἐπιῶντων
 ... μητροπολίτησ Ρωβῆσ, τὸν ἐγχεῖσ καὶ ἔσφραξισ κατεφωτί-
 σοντι αὐτῶν καὶ ὁ ἅγιωσ Γρηγορίωσ ὁ Πατριάρχησ ἠσ κατεφω-
 τῶσ τῆ μοῦ (τὸ ἄριον ὄρα... Ἀθῆναι 1903, σ. 655) καὶ εἶ-
 ποιν ἦσ: τὸ χρυσοῦσ ὅπερ ἐδωκεῖσ ἐγὼ εἶναι τὸ
 γήβωσ καὶ οὐκί τὸ ὑπὸ πάντων ἐμῶν τῶν σάφωσ ἀνδρῶν
 ὑποστηρίξοντων, ὅπερ πρῶτογραφεῖ τὸν βίωσ γνηστωτέτησ
 ἐξφυγενῶσ Πατριάρχησ! καὶ Πράγματι οἱ πρό ἡμῶν πάντεσ
 ἐσφαρῶσ αὐτῶν ἐξφυγενῶν. Χειροῦσρεφοσ σαρ ἐμοί ἱστο-
 ρίω τοῦ ἁγῶσ γραφεῖσ περὶ τὰ μέβα τῶ παρὶ ἡδῶσ αὐτῶσ
 ἀναφέρε: ἐν ταῖσ χρόνοισ Ἀπόστολῶν τοῦ Πατριάρχησ ἡμῶσ.

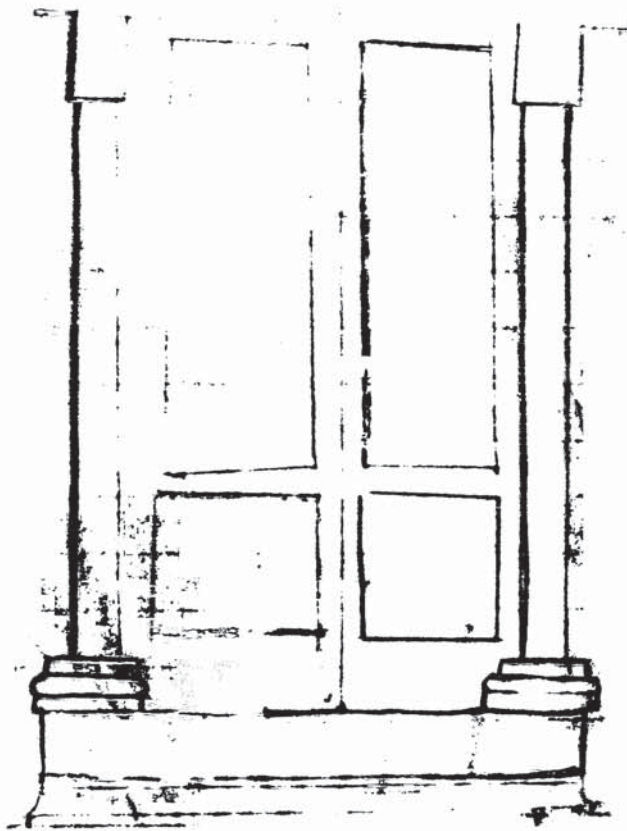
Handwritten scribbles and signatures in the left margin.

Handwritten signature or scribble at the top right.

Επιπέδον
9/2/100

5/1/5

Στρογγυλόν.

Επιτρέπεται δὲ
 ἡ μετακίνηση ἢ ἡ μετακίνηση τῶν ἐδρῶν τῶν
 εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν ἢ εἰς ἄλλαν πόλιν τῆς ἐπαρχίας
 εἰς τὴν ἴσην ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς πόλεως (Ἀθήναι, Πάρι-
 ρος, Ἀίγινα, Μυτιλήνη, Λέρος, Τήνος, Σάμος, Κως, Κα-
 ρύται, Λέσβος, Ἡράκλειον, Ρέθυμνον, Χανιά).
 Ἡ μετακίνηση ἢ ἡ μετακίνηση εἰς ἄλλαν πόλιν τῆς ἐπαρχίας
 ἢ εἰς ἄλλαν πόλιν τῆς ἐπαρχίας εἰς ἄλλαν πόλιν τῆς ἐπαρχίας
 ἢ εἰς ἄλλαν πόλιν τῆς ἐπαρχίας εἰς ἄλλαν πόλιν τῆς ἐπαρχίας
 ἢ εἰς ἄλλαν πόλιν τῆς ἐπαρχίας εἰς ἄλλαν πόλιν τῆς ἐπαρχίας

12. Ἀρθροὶ μεταθέσεως (ἄρθ. 70, Α.Ν. 2180)40
 Ἡ ἀρμοδιότητα μεταθέσεως ἐπιφυλάσσεται μόνον τῇ ἀρχῇ
 τῶν ἐπαρχιαρχῶν, κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθ. 68, Α.Ν. 2180)40
 προβλεπόμενον.

13. Ἀρθροὶ μεταθέσεως (ἄρθ. 70, Α.Ν. 2180)40
 τῶν Α.Ε.Σ.Σ.Ε. δὲν ἔχουν ἐξουσίαν, (ἄρθ. 69, ὡς ἀνω-
 τέρως).
 Ἡ ἀρμοδιότητα μεταθέσεως ἐπιφυλάσσεται μόνον τῇ ἀρχῇ
 τῶν ἐπαρχιαρχῶν, κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθ. 68, Α.Ν. 2180)40
 προβλεπόμενον.
 Ἡ ἀρμοδιότητα μεταθέσεως ἐπιφυλάσσεται μόνον τῇ ἀρχῇ
 τῶν ἐπαρχιαρχῶν, κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθ. 68, Α.Ν. 2180)40
 προβλεπόμενον.
 Ἡ ἀρμοδιότητα μεταθέσεως ἐπιφυλάσσεται μόνον τῇ ἀρχῇ
 τῶν ἐπαρχιαρχῶν, κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθ. 68, Α.Ν. 2180)40
 προβλεπόμενον.

15. Εἰδικαὶ περιπτώσεις μεταθέσεως.

α) Μεταξὺ Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ περιχώρων (εἰς τὸ τέ-
 λος ἐδ. 3, ἄρθ. 73, Α.Ν. 2180)40, προσθήκη ἄρθ. 10, Α.Ν.
 951)46).

«Ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοί, ὑπηρετοῦντες εἰς σχολεῖα
 τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ με-
 τατεθῶσιν ἐκ τῶν περιφερειῶν Πειραιῶς εἰς τὰς τῶν Ἀθη-
 νῶν καὶ τὸν Πειραιῶς—μετατίθενται τῇ αἰτήσει των (1)—δι' ἀπο-
 φάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἐκπαιδευ-
 τικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐντός τῶν προθεσμιῶν, καθ' ἃς ἐνεργ-
 γοῦνται αἱ μεταθέσεις ἀπὸ περιφερείας Α.Ε.Σ.Σ.Ε. εἰς ἐτέ-
 ραν τοιαύτην».

ΣΗΜ. Αἱ σχετικαὶ αἰτήσεις ὑποβάλλονται μέχρι τέλους Ἀπριλίου,
 αἱ δὲ ἀποφάσεις τοῦ Ἐκπαιδ. Συμβουλίου ἐκδίδονται μέχρι τέλους Μαΐου
 (ἄρθ. 68, Α.Ν. 2180)40).

β) Εἰς Πρότυπα Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν (ἐδ. 3, ἄρθ. 9,
 Ν. 5802)33, ὡς ἀντικατεστάθη ἐν ἀρχῇ δι' ἄρθ. 30, Α.Ν. 1297)
 38) (Βλ. καὶ ἄρθ. 7, Ν. Δ. 15)16.10.35 ΦΕΚ 473 τ. Α').

«Εἰς τὰ πρότυπα δημοτικὰ σχολεῖα τῶν Παιδαγωγικῶν
 Ἀκαδημιῶν μετατίθενται δημοῖοι—κατὰ πρότασιν τοῦ οἰ-
 κείου Δ(τοῦ Π. Ἀκαδημίας καὶ γνωμοδότησιν τοῦ Α.Ε.Σ.Σ.Ε.,
 εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῦοι ἐδρεύει αὐτή».

Προκειμένου περὶ μεταθέσεως ἐκ σχολείου ὑπαγομένου
 εἰς τὴν περιφέρειαν ἐτέρου Α.Ε.Σ.—αὕτη ἐνεργεῖται δι'
 Ὑπουργικῆς πράξεως, κατὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου Δ(τοῦ Π.
 Ἀκαδημίας καὶ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου. Οὗτοι, μὴ δικαι-
 οῦμενοι νὰ διδάσκουν ἐκτός τοῦ σχολείου—παρὰ μόνον ἐν
 τῷ προτύπῳ καθ' ἕνας τὰς ἐργασίμους ὥρας, μετέχοντες τῆς
 σχολικῆς ζωῆς καὶ τῶν διδασκτικῶν συνεδριῶν.—Μετατίθενται

Ἡ ἀρμοδιότητα μεταθέσεως ἐπιφυλάσσεται μόνον τῇ ἀρχῇ
 τῶν ἐπαρχιαρχῶν, κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθ. 68, Α.Ν. 2180)40
 προβλεπόμενον.
 Ἡ ἀρμοδιότητα μεταθέσεως ἐπιφυλάσσεται μόνον τῇ ἀρχῇ
 τῶν ἐπαρχιαρχῶν, κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθ. 68, Α.Ν. 2180)40
 προβλεπόμενον.
 Ἡ ἀρμοδιότητα μεταθέσεως ἐπιφυλάσσεται μόνον τῇ ἀρχῇ
 τῶν ἐπαρχιαρχῶν, κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθ. 68, Α.Ν. 2180)40
 προβλεπόμενον.

12. Ἀρθροὶ μεταθέσεως (ἄρθ. 70, Α.Ν. 2180)40
 Ἡ ἀρμοδιότητα μεταθέσεως ἐπιφυλάσσεται μόνον τῇ ἀρχῇ
 τῶν ἐπαρχιαρχῶν, κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθ. 68, Α.Ν. 2180)40
 προβλεπόμενον.

13. Ἀρθροὶ μεταθέσεως (ἄρθ. 70, Α.Ν. 2180)40
 τῶν Α.Ε.Σ.Σ.Ε. δὲν ἔχουν ἐξουσίαν, (ἄρθ. 69, ὡς ἀνω-
 τέρως).
 Ἡ ἀρμοδιότητα μεταθέσεως ἐπιφυλάσσεται μόνον τῇ ἀρχῇ
 τῶν ἐπαρχιαρχῶν, κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθ. 68, Α.Ν. 2180)40
 προβλεπόμενον.
 Ἡ ἀρμοδιότητα μεταθέσεως ἐπιφυλάσσεται μόνον τῇ ἀρχῇ
 τῶν ἐπαρχιαρχῶν, κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθ. 68, Α.Ν. 2180)40
 προβλεπόμενον.
 Ἡ ἀρμοδιότητα μεταθέσεως ἐπιφυλάσσεται μόνον τῇ ἀρχῇ
 τῶν ἐπαρχιαρχῶν, κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθ. 68, Α.Ν. 2180)40
 προβλεπόμενον.

β'. Εἰς πρότυπα δημοτικὰ σχολεῖα παντὸς τύπου.
 γ'. Μεταθέσεις ἐγγύμων ἐκπαιδ. ὅταν διὰ ταύτης ἴ-
 χάνεται ἡ ἐγκατάστασις τῶν συζύγων εἰς τὴν αὐτὴν
 δ' Μεταθέσεις ἱερῶν διδῶν εἰς συνοικισμοὺς κἄ
 1.000 κ., ἐφ' ὅσον πρόκειται ν' ἀσκήσουσιν καὶ καθήκον
 μερίου εἰς τοὺς συνοικισμοὺς τούτους.

18. Μεταθέσεις δημοδιδασκῶν διὰ πινάκων εἰς δι-
 σχολεῖα τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας, Ἐθνικῆς, Ἡρι-
 Κρήτης, Κερκύρας, Ἰωαννίνων, Πατρῶν.

(τὸ ἐδ. 2, ἄρθ. 8, Ν. 4153)29 (συμπληρωμένον δι' ἄρθ.
 5341)32) - ἐτροποποιήθη ὑπ' ἄρθ. 31, Α.Ν. 1297)38 ὡς

Τὰ Ἐποπτικά (Σ)λία Στοιχ. Ἐκπ)σεως — συν-
 ἐντός τοῦ μηνὸς Μαΐου ἑκάστου ἔτους καὶ λαμβάν-
 ὄντων τὰς περιεχούσας εἰς τοὺς οἰκείους Ἐπιθεωρη-
 τέλους τοῦ προηγουμένου μηνὸς Ἀπριλίου α ἢ τ ἢ σ
 λων τῆς περιφερείας των περὶ μεταθέσεως των εἰς
 σχολεῖα — ἐκ τῶν λειτουργούντων εἰς τὴν περιφ.
 Διοικήσεως Πρωτεύουσας καὶ Θεσσαλονίκης, καταρτιζο-
 ΚΑ τῶν ἐκ τούτων δικαιουμένων πρὸς μεταθέσειν, καθ'
 μένων κατὰ σειρὰν προτιμήσεως, τῆς τοιαύτης πρ
 τῶν αἰτιολογουμένην ἀνεπιθύμησιν ἐκ τῆς εὐδ
 τῆς ὑπηρεσίας τοῦ αἰτούντος καὶ τοῦ βαθμοῦ ταύτης

(1) Ἡ σύγκρισις τῆς ἀδοκιμότητος τῆς ὑπηρεσίας
 διὰ τοὺς ΠΙΝΑΚΑΣ — εἶναι ὑπόθεσις λίαν δυσχερῆς. Ἀνάγκη
 νεταί χρῆσις ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑΣ δι' ἀριθμῶν (1-25) βάσει κα-
 χαρακτηρισμῶν. Ἡμῶς ἐκκείμενοι χρῆσιν τῆς ὁμοίας διαγρῆ-
 ὄμενον κατωτέρω :

Βαθμολογικὴ κλίμαξ διδασκῶν

ὡς πρὸς τὴν :	- 5 -	- 4 -	- 3 -	- 2 -
Α' Γενικὴν μέθοδον :	πλήρης	σχεδόν	ἐπαρκῆς	ὀλίγη
Β' Διοικητικὴν ἱκανότητα :	ἀριστος	ἱκανός	καλὸς	μέτριος
Γ' Διοικητικὴν ἱκανότητα :	λίαν	δαξίως	καλῶς	μέτριος
Δ' Φιλοσοφίαν :	λίαν	πολλοὺς	ἐπιμελῶς	καλῶς
Ε' Ἐκπαιδευτικὴν ἱκανότητα :	πολλοὺς	πολλοὺς	πολλοὺς	πολλοὺς

ΕΡΓΟΓΡΑΦΙΑ

Τίτλος "Κρίσις περί των Χρυσοβαϊλών ενδ. Dölger 1948"

Χειρόγραφα του άρθρου του Ε. Καυρίτζη

Τίτλος "Ο. Θεσσαυράι του Αγίου Όρους υπό το φώς της
επιστήμης"

(φ. 23)

Δημοσίευση Αρχαίων Βιβλίων σε συνέχειες
από τμή () σ. υ.ε

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΟΙΗΣΕΩΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΩΝ ΧΡΥΣΟΒΟΥΛΛΩΝ

Η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΤΩΝ ΜΟΥΓΟΥΛΙΩΝ (ΜΟΥΧΛΙΟ)

ΧΡΥΣΟΒΟΥΛΛΑ τινα ἐκ τῶν μέχρις ἡμῶν περιωθέντων καὶ φηλασομένων ἐν ταῖς ἱεραῖς Μοναῖς τοῦ Ἀγιωνύμου Ὄρους ἢ καὶ ἀλλὰ χού δὲν εἶναι γνήσια, παρ' ὄλην τὴν ἀρτίαν ἐμφάνισιν αὐτῶν ἀπαιτεῖται δὲ ἐπιστήμη καὶ πείρα μακρὰ πρὸς διαπίστωσιν τῆς γνησιότητος ἢ τῆς νοθείας τοῦ ἐξεταζομένου χρυσοβούλλου. Τίσιον εἶναι τὸ χρυσοβούλλον τῆς ἱερᾶς Μονῆς Ὀλυμπιωτίσης, περὶ τοῦ ὁποίου πραγματευόμεαι ἐν τῷ Πανεγυρικῷ τεύχει τοῦ «Byzantinische Zeitschrift» 1929-30 σελ. 166· ὡραῖον δὲ δεῖγμα νοθευθέντος χρυσοβούλλου, παρουσιάζοντος ὁμῶς τελείαν μορφήν γνησίον, παραθέτει ὁ διαπρεπὴς διπλωματολόγος κ. Frang Dölger, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου, ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ φιλοπονηθείσῃ θαυμασιῇ συλλογῇ χρυσοβούλλων καὶ ἐτέρων αὐτοκρατορικῶν ἐγγράφων (Fr. Dölger Facsimiles Byzantinischer Kaiserurkunden, München, 1931, Πίναξ XII, ἀριθμ. 28).

Ἄλλὰ δὲν δυσκολεῖόμεθα ἡμεῖς μόνον σήμερον μετὰ πάροδον τόσων αἰῶνων νὰ ἐκφράσωμεν ἀνεπιφύλακτον γνώμην, ἐξετάζοντες χρυσοβούλλον. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ χρυσοβούλλου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱερᾶς Μονῆς τῶν Μουγουλίων (Μουχλιῶ) δεικνύει περιτράνως διὰ πλεῖσται νοθεῖαι ἐνωρίτατα συνετελέσθησαν, μετὰ τοσαύτης δὲ ἐντελείας καὶ ἐπιτηδειότητος, ὥστε ἡ ἐξέλεξις τῆς γνησιότητος δὲν ἦτο εὐκολος οὐδ' εἰς αὐτοὺς τοὺς συγχρόνους, κατὰ τὴν Βυζαντινὴν περίοδον.

Τὰ τῆς ὑποθέσεως τοῦ χρυσοβούλλου τούτου κατὰ πλάτος ἐκίθεται ἐν τῇ συνοδικῇ Πράξει (1) τοῦ 1351 μηνὸς Ὀκτωβρίου, Ἰνδικτικῶνος πέμπτης, ἐπὶ τῆς πρώτης Πατριαρχείας Καλλίστου τοῦ Α' (1350-54 1355-63).

Ἐκ τῆς Πράξεως ταύτης πληροφορούμεθα διὰ τὴν ἱερὰ Μονὴ τῶν Μουγουλίων ἰδρῦθη περὶ τὰ τέλη τοῦ ΙΓ' αἰῶνος ὑπὸ τῆς Μαρίας Παλαιο-

(1) Ἡ Πρᾶξις αὕτη, ἣτις ἔφερε δι' ἐρυθρᾶς μελίνης τὴν ἰπογραφὴν Καλλίστου τοῦ Α', ἐδημοσιεύθη ἐν τοῖς «Acta Patriarchatus, Miclosich-Müller», T. A. σελ. 312-317.

λογίως, φυσική, θυγατέρα, τοῦ Αυτοκράτορος, Μιχαὴλ Π' τοῦ Πατρι-
 λίκου (1261-1272), ἦτορ ὡς ἐκ τοῦ γάμου τῆς, κατὰ τοῦ Μοναχοῦ Νι-
 του 'Αναγιά, Δεσποῖνα τῶν Μοναχολίων ἐκαλεῖτο. Αἱ δ' ἡμετέρας ἡ-
 μερας σωζομένη ἐκαλεῖται τοῦ Μοναχίου εἶναι κατὰ ἀρχαιότητα, εἶκοσι
 μισομένη πρότερον τῆς Θεομήτορος τῆς Παντηρωτίας, ἐπισκευασθεῖσα
 μόνον ἀπὸ τῆς Δεσποῖνας τῶν Μοναχολίων ἠδύφρασα καὶ ἐστῆριξε παρ-
 ποιησαμένη τὸν ἐκεῖ θεῖον ναὸν τῆς Παντηρωτίας τοῦ Δεσποῦτος καὶ Θεο-
 μήτορος τῆς Παντηρωτίας, μόνον δὲ τα πρῶτα κατοικεῖται τῶν μοναχῶν
 οἰκήματα αὐτῆ ἀνήγειρε καλεῖται τε ἐκ παλαιῶν ἡμετέρας (2).

Πρὸς συντήρησιν τῆς Μονῆς, ταύτης ἢ περὶ ἧς ὁ λόγος, ἐπιτηδεύσασθαι
 ἀνετίρωςεν ὀλοκληρον τὴν περιουσίαν αὐτῆς, θεοδοσια ἐξ ἑτέρου καὶ τὴν
 Μονὴν καὶ τὴν θετὴν αὐτῆς, θυγατέρα Θεοδώρου τὴν Ἀρμαγεδαῖον ἐκ
 τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ αυτοκράτορος· οὗτος τὴν μὲν Θεοδώρου σιτηζειε
 μετὰ τοῦ συγγενοῦ τοῦ Ἰουακίου Παλαιολόγου τοῦ Ἀσάνη, τὴν δὲ ἐπι-
 τροπείαν τῆς Μονῆς ἀπέθηκεν εἰς τὴν Θεοδώρου Ἀποθανούσης· δὲ τῆς Θεο-
 δώρου μετ' οὐ πολὺν αἰῶνος, ὁ Ἰουάκιος κατώρθωσεν καὶ ἐπέτερε τὴν ἐκ-
 δοσιν χρυσοβοῦλλου αυτοκρατορικοῦ, ἐπιτρέποντος εἰς αὐτὸν τὴν ἐπιτροπείαν
 τῆς Μονῆς ἄλλ' ἐν τῇ ἐννοήσει τῶν καθηκόντων ταύτων ἐξομοιωθεῖσθαι
 ἀγρίως τὴν Μονήν· ὅχι μόνον πλείστα δοῦα κτήματα τῆς Μονῆς ἐσφρα-
 γίσθη, ὅχι μόνον ἐνέμετο ἀπείρους τὰς προσόδους τῆς Μονῆς, εἰ, τρόπον
 ὅσπερ γὰ περιέλθουν εἰς τελείαν εἶδειαν αἱ μοναχαὶ καὶ γὰ ἐγίστανται
 μυρία στερήσεις, ὅχι μόνον τὴν κατεβίονε μετ' ἀπὸ δυνάστευται, ἀλλὰ
 καὶ κατεχάλασε μὲν δ ἀπορα ἀνώγειω οἰκήματα τοῦ μοναστηρίου καὶ
 τὴν τούτων ὕλην εἰσήξεν εἰς περιποίησιν τῶν ἑαυτοῦ οἰκημάτων.

Εἰς ἐλίμετρον ἀποθνήσκων διέθεσε τὰ τῆς Μονῆς ὡς ἴδιον τιμῆ-
 ριον, τὰ μὲν κτήματα τῆς Μονῆς δοῦς τῷ ἐξ ἑτέρου γάμου εἰς τοῦ Ἀνδρο-
 νίκου τῷ Ἀσάνη, τὴν δὲ ἐπιτροπείαν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τὴν ἐπιτροπείαν τῆς
 Μονῆς εἰς τὴν θυγατέρα του Εἰρήνην Ἀσάνιαν τὴν Φιλανθρωπικήν.

Τότε αἱ μοναχαὶ κατεξανεόσθησαν καὶ ἀνηρέχθησαν πρὸς τὸν Αὐτο-
 κράτορα, οὗτος δὲ παρέπεμψε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν Οἰκουμηνικὸν Πα-
 τριάρχην. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐλευκλειημένως προσεκάλεσε τὴν Ἀσάνι-
 ναν ἐνώπιόν της, ὅπως ἀπολογηθῆ, ἀλλ' αὐτῆ ἐκώφερε πρὸς τὰς προ-
 σκλήσεις ταύτας. Ἐπὶ τέλος ὅμως ἀπέστειλε πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον
 αὐτὸ τοῦτο τὸ Αὐτοκρατορικὸν χρυσοβούλλον, δυνάμει τοῦ οὐοίου ἐνέ-
 μετο τὴν Μονήν. Τότε συνέθη κατὰ ἀνάλογον μετ' τὴν ὑπόθεσιν τοῦ χρυ-
 σοβούλλου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Χιλιαδαρίου, ἦτις ἀπησχόλησε τὴν Ἱερὰν
 Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὄρους κατὰ τὸν παρελθόντα Μάρτιον.

(2) Ἐνθα ἀνωτέρω σελ. 313.

Ἡ ἱερὰ Μονὴ Παύλου παρεκονέθη εἰς τὴν ἱερὰν Κοινότητα διὰ τὴν ἱερὰ Μονὴν Χιλιανδαρίου νέμεται κτήματα ἀνήκοντα εἰς αὐτήν· ἡ δὲ τελευταία αὕτη παρουσίασε χρυσόβουλλον τοῦ Σέρβου Τσάρου Στεφάνου Δουσάν ἐκδοθὲν τῷ 1348 δυνάμει τοῦ ὁποίου κατεῖχε τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος κτήματα. Ἡ ἱερὰ Κοινότης ἀναγνώσασα τὸ χρυσοβούλλον ἐπισταμένως καὶ κατανοήσασα τὰς τεχνικὰς δυσχερείας, τὰς ὁποίας παρουσιάζει ἡ ἐξέλεξις τῆς γνησιότητος χρυσοβούλλου, ἔχοντας ἄλλως τε ἀρίστην καὶ ἀρίαν ἐμφάνισιν, παρέπεμψε τὴν ἐξέτασιν αὐτοῦ εἰς ἐπιτροπὴν ἐξ ἐμπειρογνομῶνων (3).

Ἀπολύτως τὸ ἴδιον συνέβη καὶ τότε κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ 1351, μοιολοίε τὸ χρυσόβουλλον σχετικῶς ἦτο πρόσφατον. Ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἀνέγνωσε τὸ χρυσόβουλλον τῆς Ἀσανίνας, ἐσχημάτισεν ὑπονοίας ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν γνησιότητα αὐτοῦ καὶ παρέπεμψεν αὐτὸ εἰς εἰδικούς πρὸς ἐξέτασιν : «ἀναγνώσθην καὶ ἐξετάσας θεοθέην». Τότε δὲ μόνον διεπιστώθη ἡ νοθεία «εὗρηται οὐχ ὡς προέβη τὴν ἀρχὴν, καὶ οὐχ ὡς ἔδει, μεταποιηθὲν καὶ μὴ τῆς ἀληθείας ἐχόμενον».

Σημειωτέον δὲ ὅτι ἡ νοθεία ἐγένετο ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οὐχὶ ὀλο κληρωματικῶς, ἀλλ' ἐν μέρει. Τοῦτο δὲ εἶναι τὸ αἷτιον τῆς δυσχερείας ἦν παρουσιάζει ἡ ἐξέλεξις τῆς γνησιότητος τῶν τοιούτων χρυσοβούλλων. Δηλαδή ἐπῆρχε τὸ ἀρχικὸν κείμενον τοῦ γνησίου χρυσοβούλλου μεθ' ὀλολήρου τῆς μορφῆς τῆς διατυπώσεως καὶ τῆς φρασσεολογίας αὐτοῦ· ἐπῆρχεν ἡ χρυσὴ σφραγίς, ἡ μήρυνθος κ.τ.λ. ἐπιλοτεχνεῖτο λοιπὸν ἐπιμελημένον ἀντίγραφο, ἔστιν, εἰς ὃ προσετίθεντο νέοι ὄροι μὴ ὑπάρχοντες ἐν τῷ ἀρχικῷ ἐπομένως ἡ νοθεία ἐγένετο ἐν μέρει. Ἡ συνοδικὴ Πράξις, ἡ ἀφορῶσα εἰς τὸ χρυσόβουλλον τῆς Ἀσανίνας λέγει τὰ ἐξῆς ἐπὶ λέξει : «καὶ τοῦ τοιούτου σπαιτοῦ χρυσοβούλλου μετὰ ἐξετάσεως ἀκριβοῦς ἀναφαιέντος μεταποιημένου ἐν μέρει». Τὸ δὲ σημεῖον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἐν προκειμένῳ ἡ παραποίησης εἶναι ἐκεῖνο δι' οὗ ἐπειρέετο δῆθεν αὕτη αὕτη ἡ ἐπικαρπία τῆς Μονῆς καὶ τῶν κτημάτων αὐτῆς καὶ εἰς τὸν κάτοχον τοῦ χρυσοβούλλου Ἰσακίον Παλαιολόγον τὸν Ἀσάνην καὶ εἰς τὰ τέκνα αὐτοῦ καὶ εἰς τοὺς ἐφεξῆς : «ἐν οἷς τὴν τοῦ μοναστηρίου παραπομπὴν καταδούλωσιν ἐποιεῖτο καὶ πρὸς τοὺς παῖδας τοῦ ῥηθέντος Πανυπερσεβάσιου (τοῦ Ἰσακίου) καὶ καθεξῆς ὡσαύτως πρὸς τοὺς ἐξ ἐκείνων παῖδας καὶ διαδόχους». Διὰ τῆς μερικῆς ταύτης προσθήκης δηλοῖται μετέπειτα ἡ Μονὴ καὶ τὰ κτήματα αὐτῆς εἰς αὐτόχρημα οἰκογενειακὸν τιμᾶριον.

ΙΩΑΝΝΗΣ Β. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

(3) Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη καθιερώθη ἐκ τῶν ἐξῆς προσώπων : Πρωτοεπιστάτης Γέροντος Εὐλόγιος Κουφίλλας, Ἀθανάσιος Παντοκρατορινός, Μιχαὴλ Λάσκαρις καὶ Ἰωάννης Παπαδόπουλος, καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

ΕΠΙΣΚΕΪΣΙΣ ΤΗΡΕΤΟΥ
 ΠΡΟΫΜΕΝΟΥ ΜΟΝΙΕ ΚΑΤΑ ΜΩΝ
 ΚΑΛΑΡΟΥ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ

ΛΟΓΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου καὶ τοῦ ἑξῆς)

Ἡ Ἑρησιεὶς λοιπὸν καὶ ἡ παιδεία, ἡ ἕξις θεολογικῆ καὶ ἡ ἐνθροניתη σοφίᾳ, ὁ Χριστιανισμὸς καὶ τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα ἐκ παραλλήλου καὶ ἐνχρυσίνως ὀδεύοντα, κτειργάζοντο καὶ προπαρσκευάζον τὰ μεγάλα ἐκείνα πνεύματα τῶν Μεγάλων Πατέρων καὶ Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας, ἕτινα ἐμελλὸν διὰ τῆς Θεσπεσίας γλώσσης τοῦ Πλάτωνος νὰ μεταστωχειώσωσι τὴν Θύραθεν καὶ τὴν ἔσω σοφίαν καὶ νὰ ἐξισχύσωσι «καταλαβέσθαι τί τὸ πλάτος καὶ μῆκος καὶ βάθος καὶ ὕψος» (1) τῶν δογμάτων τῆς πίστεως τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ.

Ἄνευ τῆς τοιαύτης προπαρασκευῆς, διὰ τῆς Θύραθεν φιλοσοφίας, οὔτε Ἰωργένεις θὰ ἀνεδεικνύοντο, οὔτε Ἀθανάσιοι θὰ ἐνεφανίζοντο, οὔτε Κίριλλοι θὰ ἐδημιουργοῦντο, οὔτε Βασίλειοι, οὔτε Γρηγόριοι, οὔτε Χρυσόστομοι θὰ ἀνεφαίνοντο εἰς τὸ στερέωμα τῆς Ἐκκλησίας.

Διὰ τοῦτο σήμερον ἡ χορεία τῶν Μεγάλων Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας, προεξαρχόντων τῶν τριῶν Μεγίστων Ἱεραρχῶν, Βασίλειου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τῶν μεγάλων τούτων τῆς Τριάδος προμάχων καὶ τῆς πίστεως ὑπερσπιστῶν καλοῦσιν εἰς ἐστίασιν πανηγυρικὴν τὴν ἐξουθεν σεμνὴν πλειάδα τοῦ Ὀμήρου, τοῦ Πυθαγόρου, τοῦ Ἀναξαγόρου, τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Ἀριστοτέλους, τῶν ἱεροφαντῶν τούτων τοῦ πνεύματος καὶ τῶν ἐξόχων καλλιτεχνῶν τῶν ἰθχνάτων μνημείων τῆς ἑλληνικῆς διανοίας. Διὰ τοῦτο βλέπομεν αὐτοὺς σήμερον νοερῶς παρισταμένους εἰς τὴν πανηγυρικὴν τράπεζαν τῆς πνευματικῆς ταύτης κωνδαισίας. Καὶ τὸν μὲν Ὀμηρον ὀμματωμένως εὐσεβοῦντα καὶ ἀπὸ Θεοῦ ἀρχόμενον, εἰς ἀμρότερα τὰ ἀθάνατα αὐτοῦ ἔπη

(1) Ἐφεσ. 3, 18.

Διονυσίου
 1382, σ. 66
 1414 σ. 68
 1416, σ. 73
 1417, σ. 84

OP. 4
 2.2

- 23
- 1) August. 1052, σ. 25, 1092; #
 - 2) 1086 σ. 28 1107; 550
 - 3) Μιχαήλ, 1263 σ. 31
 - 4) Ανδρόνικος Β. 1319, σ. 59
 - 5) Δημ. Δεσφώνη II, 1429 σ. 87
 - 6) Ιωάννου Ε' αρροσταγή 1370 & 1385 σ. 148
 - 7) Παράδοξος αστρονομία Κων. Περράκη
 1321 σ. 170
 - 8) Γραμμικὴ αστρονομία Δημ. Περράκη
 1355 σ. 220
 - 9) Συγγεῖον φηοδίου 1367 σ. 223
 - 10) " Μικροκόσμος 1565 σ. 233
 - 11) " Ησάις 1330 σ. 250
 - 12) Γράμμα " " σ. 257 σ. 8
 - 13) Πράξις ἀστρον. Κομμ. Μαροξίδου
 - 14) " Δημ. Τσιφίτη 1392 σ. 310
 - 15) Στεφ. Δουσαν 1347, σ. 336
 - 16) Στεφ. Θυρίση 1348, σ. 339

24, σ. 28

ΚΥΡΙΑΝΟΥ

Περὶ τοῦ νόου τοῦ καρπ. οὐρα
 παλαιότητος τῆς ἐργασίας καὶ Μετ
 letre, de l'autor et de geometrie
 Rouillard εργασία τῆς ἐργασίας
 οὐρα. 15; de l'autor de l'autor de l'autor
 οὐρα. 15; de l'autor de l'autor de l'autor
 σ. 152-153

35, 16 ἔργον

ΤΑΝΕΤΙΣΤΗΜΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Αποδ. Διευτ.

Handwritten notes and signatures, including dates like 1922, 1923, and 1924, and names like Κωνσταντίνος...

13, 16
23, 25
26, 27

Τὸ 5
1, 2

Πρωτοβουλία
τῶν 34

ἀναφορὰ

Πλάνα
ὅλα ἐπισημασμένα
47, 48, 50, 51, 52

ῥαβδ. ἀρχαῖα ἀνάλυση
56, 57, 58, 61, 62, 63 (ἔκδοξ)
65 (ἀποχρηστικὰ)

ἀναφ. σ. 126
ἀναφ. σ. 130
σ. 64

Μέγ
ἀναφ.

Τὸ 8
2-3

Ὁστε δὲ
δὲν ἀναφ.

τὸ 49
53

ἀναφ.
35, 36, 37

παρὰ ἀποχρηστικὰ ἐπισημασμένα
ὅσον τὸ 1

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Τὸ ἀποχρηστικὸν
ἐπισημασμένα
ἐν τούτῳ, προσέχουσι
ὅσα δὲ ἐν αὐτοῖς
Κατὰ, ὅσον
ἔσθ. 7/198

Ηρωική ομίληση ομιλητή ή ομιλήτρια. αλλά το κείμενο είναι
 αν είναι είναι αγοράς. Είναι ένα τμήμα ενός κειμένου
 λέει, τομ. κ' 401, χρονο...
 αλλ' ήν δ' αροδο...
 οίον, εκ το 1821. Ηρώ...
 ούκ... Τούτων...
 ήνκοστώ...
 ούκ...
 ούκ...

OP.4

25

24 ὥστε ἢ ἕξ ἄλλα τοῖς βυζαντινοῖς κατὰ τὴν ἰσδοσὴν χρυσοβούζυα. Τεῖσφι
τοῦ εἶναι συνιλαροῖνα ἑλληνοῖς, ἢ ἔχουσι Σερβιστὶ τὴν ἰσογραφικὴν
τον τοῦ ἠγμέρος ἢ τὴν ἐν τῷ κεμένῳ χέριν СЛОВА (= λόγος) ἢ ἢ τὴν
ἡμερομηνίαν. Αἱ ἀνωπυρρῆλαι διὰ σκεπῆς ἠγμέρος δυσάνου διευκ
σφραγιστὸς εἶναι μεγάλαι εἰς 10^{βασί} τοῖς μέτρα ^(ἐπιχρυσῶσι) ^(μικροίται) διηθηθῶν τερρ-
κούμα ἐν Δουσι ἢ Γουσαντινοῦ περρ. φέρουσι τὸ αἰοδωῶμα
εἰς τὴν μετὰ τὴν ἀφείως τοῦ βασιλέως μετὰ σταυροῦ ἢ ἐπὶ τῷ αἰ-
δῳ τὴν κρυφολογίαν λυρα Διψανον. Ἐν ὅσοις σχεδὸν καὶ μονάσ
κὴρηται ἰσοσημα ἀναγγραφα τοῦ ἐν ἐτῶ 1346 ὑπὸ τοῦ Δουσαῖν ἀε.
ἰουδῶλος χρυσοβούζυα, δι' οὗ ἀναγνωρίζε ἐπιστήμη καὶ ἰσονόμια
τοῦ αἰῶ ἐροῦ ἢ ἀποδίχεται τὴν αἰλήτοι καὶ πατήρι "ἵνα μετὰ ἢ
κὴν δὴ τὴν ἰσδοσὴν τοῦ βασιλέως καὶ ἵσονομίας μενημοσύνηται.
εἰ ἰσονόμια καὶ τοῦ ὄνομα, εἶτα τοῦ κρῆδου ἠγμέρος", ἀποδοδῶσαι
ἢ τὰ μαλακροδῶντα μετήματα "ἐξίδητοι δὲ ἢ οἱ καχένηται εἰς
τὴν κλημῆται καὶ μοναστηρίων Σερβοὶ, ἢ οὐδέ τὸ δουσι κατῶν-
ται εἰς αἰὸ οἱ Σερβοὶ ἢ ἄλλοι φήχουσι τῆ κρῆδου ἠγμέρος".

Τὸ ἴσδοσῶν τοῦτο ἴσδοσῶν ἐπισημοσύνη ὑπὸ τοῦ μισασι Αρμιάδου
βυζαντινοῦ ἐν Γρηγ. Παλαμά "ἐπ. Γ' σ. 331-333 οὗ τ' ἀρχή: "Μεμῶσαι τὰ
ἢ γὰρ καὶ ἰσοσημα τὰ κλημῆται παντὶ ὀνίτε χρεὶν τοῦ ὠσῶ. Χριστιανοῖς". ἐν και
καὶ ἀποκατεπληρῶσῶν ἀναγγραφοῦ. ἰσδοσὴν δὲ τῶσιν σκεπῆς. Περρ τοῦτων ὠσῶται
ἢ εἰσδοσὴν κλημῆται Μαυριῶλοι, τὰ χρυσοβούζυα τὴν ἠγμέρος τῆ Μακεδονίας
ἢ τὸ ὠσῶται 151 ἢ ἵσονομίας (ἐν μενημῶν Σπυριδῶνος Ἀριωριου, ἀθήνα 1933, β.μ.
σ. 293-33 χεῖδου αἰθῆρας).

1. Τῆσφι (σ' 88) λήγεται ὁ "Δουσαῖν ἰσοσημοσύνη" τὸν κλημῆται τὸν ὠσῶται ἢ ἰσδοσὴν
ἢ ἰσοσημοσύνη πὶ δι' ἵσονομίας καὶ ἰσοσημοσύνη καὶ ἰσοσημοσύνη τὸν ὠσῶται
καὶ ἰσοσημοσύνη καὶ ἰσοσημοσύνη καὶ ἰσοσημοσύνη τὸν ὠσῶται
σοδου Ὀμου. Κλημῆται ἀναγγραφοῦ ἐπὶ τὸν χρυσοβούζυα, ἰσοσημοσύνη ἢ
τοῖς Actes de Chilandar δὲ ἰσοσημοσύνη. Σημειωθῶν δὲ οὐ ποτὴ χρυσο-
βούζυα τοῦ Δουσαῖν εἶναι ὠσῶται. (βλ. Actes op. 136 ΑΒΓ, σ. 284, 287).

2. Τῆσφι ἰσοσημοσύνη τὸν ὠσῶται κατῶν. κατῶν καὶ ἰσοσημοσύνη. ἰσοσημοσύνη
διημοσύνη τῆ Μακεδονίας καὶ Θράκης καὶ ἄλλοι ἰσοσημοσύνη τοῦ Σερβιάνοῦ τερρ-
τῶν οὗσῶται (βλ. Κυριακίδου, ἰσοσημοσύνη σ. 341, 343, 534, 550, 558ε.).

3. Ὁ Πασσαρρῆσοῦλος δὲ τὸν Σ. Κανκασῶν καὶ τὸν Σερβιάνο. ἢ φήχουσι ὠσῶται καὶ
καὶ ἰσοσημοσύνη τὸν ὠσῶται αἰσδοσὴν. ἰσοσημοσύνη διὰ τὴν κατῶν τοῦ ὠσῶται, διὰ τὸ
ἢ ἰσοσημοσύνη εἰσδοσὴν τὸν Σερβ. καὶ τὸ φρακ. ὠσῶται ἢ ἰσοσημοσύνη τὸν ὠσῶται. ἰσοσημοσύνη
1. ἢ φρουρῶν ἀναγγραφοῦ καὶ ἰσοσημοσύνη τοῦ Αὐροπολίτου (Χρον. σ. 65-66) διὰ τὸ
μετὰ ἀθήνα κατῶν ἰσοσημοσύνη τοῦ βασιλέως. ἰσοσημοσύνη διὰ τὸν ὠσῶται τὸν ὠσῶται.
ἰσοσημοσύνη κατῶν τῆσφι καὶ ἰσοσημοσύνη κατῶν τῆσφι καὶ ἰσοσημοσύνη κατῶν τῆσφι.

2. Βλ. τὸ ὠσῶται βιβλ. τὸν ὠσῶται ἀποσημοσύνη τῆσφι ἀποσημοσύνη Städte
und Burgen albanien hauptsächlich während des Mittelalters. Wien 1924 σ. 51
ἐν αἰθῆται ἢ βεβαίω κατῶν ἀποσημοσύνη καὶ τὸ ὠσῶται χεῖδου "κατῶν" (sic).
Περρ τῆσφι βεβαίω τῆσφι σ. 46.

Διαρμύουσι ἐκ τῆς βυζ. αὐτοκρατορίας οἱ Σέρβοι αὐτοκράτορες ἀν-
 μιχθήσαντες ἐγγὺς ἐλὰ τοῦ ἁγίου Ἰβρους καὶ ὁ Δουσαί ὁ ἀγαπητὸς
 Χρῆς καὶ Σιμοῖσις "αὐτοκράτωρ καὶ ῥωμαίων καὶ Σέρβων" ἵστα
 αὐτὰρ βενιά τῆς οὐχίας. παρὰ τὰς παραδόσεις, τὰς βενιάς
 ἐξ ἑστέρας φέρονται ἀρδύνα κερύμαρα τὰς ἀποστολὰς καὶ ἀποστο-
 λῶν ἀναδόχῶν ^{ῥωμαίων} ἀπακωρήσει παρ' αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν Σέρβων ἴστος μί-
 τῆς κερσονήσου καὶ ἰσθμῶν καὶ βενιῶν, ἐυλοῦς δὲ ἐν μετόχια,
 ἀπορ οἱ βυζαντινοὶ αὐτοκράτορες, ἐπὶ τῇ ἀσπρῇ αἰτήσῃ ἰσθμῶν
 κήρυον "ἐν τὸν ἰσθμῶν τῆς βασιλείας". Καρὰ
 καὶ Κοσμάου Βλαχόν "Διέγραψα τῆς μερίμενης αὐτοῦ (τοῦ Δουσαίν) ἐπ-
 ρὶ τῷ ἐν τῷ κατακλιθεῖν ἑαυτὸ μοναχῶν κινεῖται τὸν ἴδιον κ. χρυ-
 σοβούλα αὐτοῦ ἐν τῇ μοναχῇ ἐξηγησιὶ συντεταγμένα καὶ διευκρινη-
 θήσονται ἐν τῇ βενιῇ τοῦ Χιλανδάρη καὶ" ¹ αἱ κινεῖται ἔρευναί
 ἀνεβίβασαν τοὺς ἀριθμοὺς τούτους· ἐν τούτοις τὰ ἀναχαιτῆματα ἦσαν
 ποσσῶν ἑστέρας! ἐν τοῖς Actes de Chilandar ἰσημοσιώθησαν
 40 ἰσθμῶν χρυσοβούλα τοῦ Ἀνδρονίκου γέροντος ἐσδοκῆλα
 ὑπὲρ τῶν Σέρβων βενια διὰ τὴν παρακώρυον καὶ τὴν κινε-
 σίαν. ἐν τῷ βλ ἐν Κοσμάου κερύμα ἀνημένον ἐν τῇ 20
 ἰσθμῶν βενια τὰ 23 προσήρηθησαν ἐυλοῦς ἐν τῇ βενιῇ τῆς
 τῆς. οἱ Παλαιολόγοι τοῦ 14' αἰῶνα διαρμύ ἐστρατεύοντες ἐξ
 τοιαύτας καὶ Σέρβων δυναστῶν ἀδυναμίας καὶ ὠλοισιοσφοδρίας
 ἐσπορεύθησαν τῇ βενιῇ αὐτῇ, βαρνακλιόμενοι ἐλὰ ἕσποσθ-
 σιν αὐτῇ περὶ ὠλοισίον παρὰ τῷ Τόγρον συνδραμῶν, ἀπὸ
 ταῦτα ἀποδεδειχθήσαν φροῦδα, καὶ οἱ Σέρβοι παρῆντοσαν τὰς ἐπι-
 σίας ἐξημερίας κήρυον ὑπὲρ τῶν, μέχρι οὗ ἐξώσθησαν ὑπὸ
 καὶ ἀρσχαντὸν τῶν Τόγρον. ² ἡ ἐπὶ τῇ βενιῇ ἐκδοκῆλα

¹ ἡ χρυσόνησος τοῦ ἁγίου Ἰβρου ἀπὸ σ. 60. ἐκδοκῆλα καὶ παρὰ Σερβ. ἀ-
 κη (σ 88) λήγεται ὁ Δουσαί ἰσημοσιώσατο τὸν ἑαυτὸ κατὰ τὴν βενια καὶ
 καὶ ἀπὸ τῆς οὐχίας καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν καὶ τούτοις ἐν τῇ ἰσθμῶν αὐτοκράτορα
 καὶ ἀποστολῆς καὶ αὐτῆς καὶ αὐτοκρατορίας τοῦ βυζαντινοῦ τῆς ἐν τῷ ἀπὸ καὶ
 οὐδὲν ὁ καὶ ῥωμαίων ἀναγίρειται ἐδὲ χρυσοβούλα. ἑσπορ ὅρμη ἐν τῷ
 τοῖς Actes de Chilandar δὲ ὑπὲρ τῶν. ἰσημοσιώθησαν δ' οὐ πολλὰ καὶ ἰσθμῶν
 ὠλοισίον τοῦ Δουσαίν κινε ἑσποσθ. (βλ. Actes σ. 136, 137, 284, 287).

ἐκδοκῆλα
 διμασιν τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης καὶ ἄλλοι σίχρονεσι τοῦ Σερβίαν καὶ τῶν.
 τῶν οὐχί (βλ. Κυριακίδου, ἐν ἀπὸ σ. 341, 343, 534, 550s, 558s).

3 ὁ Παπαρρηγόπουλος διαρμύ τὸν ἴ. Κατακλιθεῖν καὶ τὸν Σερβίαν καὶ φήσιν ὠλοισίον καὶ τῆς.
 ναίους στρατηγῶν τῶν ἰσθμῶν αὐτοκράτορες. ἐσποσθ. ἀπὸ τῆς ἰσημοσιώθησαν τῶν ἰσημοσιώθησαν
 ἐξ ἡ ἰσημοσιώθησαν ἐκδοκῆλα τῶν Σερβ. καὶ τῶν φραγκ. βεν "ἐν τῇ οὐχί προσήρηθησαν τῶν ἰσημοσιώθησαν
 1. ἐν φροῦρισ ἀναγίρειται καὶ ὑπὸ τοῦ Αὐροπολίτου (Χρον. οὐγγ. Heiberg σ. 65-66) δὲ οὐ
 μετὰ ἁγία κερύμα ὑπὸ τοῦ βασιλῆως. ἰσημοσιώθησαν ἀπὸ τῶν ἰσημοσιώθησαν
 ὑπὲρ τῶν κινε καὶ ὠλοισίον καὶ τῶν φραγκ. βεν τῶν ἰσημοσιώθησαν τῶν ἰσημοσιώθησαν
 2 βλ. τὸ ἰσημοσιώθησαν τοῦ καὶ ἰσημοσιώθησαν ἀπὸ τῶν φραγκ. βεν τῶν ἰσημοσιώθησαν
 und Bürger albanien hauptsächlich während des Mittelalters. Wien 1924 σ. 51
 ἐν ἀπὸ καὶ βενια κατ' ἀπὸ τῶν καὶ τῶν ὠλοισίον καὶ τῶν ὠλοισίον καὶ τῶν ὠλοισίον
 Περιγραφή. βενια καὶ τῶν σ. 46.

ΑΓ. ΟΡ. 4

3.2.5

Τύπος Α92ν. Α'93. Κλειστόν Πλατ. Αγ. Γεωργίου κ. Α. Βασιλ. Αριθμ. 829

Σερβου δεσποτίου θυμιά οι άρχοντες λέγονται "μεγαλάδες η σουπαναίοι". εντός
όριμασιν της Μακεδονίας η θράκης η άλλοι σύγχρονοι του Σερβιανου τετραοφρον.
ται ούτω (βλ. Κυριακίδου, υπό άνωτ. σ. 341, 343, 534, 5505, 558ε.).

3 ο Πασαροκρούσουλός δεσπότης τον J. Καντακουζηνόν η τον Σερβιανόν η φίλου σπουδαίου η γη.
ναίους στρατιωτικής τάξης αεικαίτοιρος. εσπευσασαν δια την καταγωγή του όνοματός, διότι ο
έλλη ιστορικός έιλαμθανε τν Σερ η το φραγκ. βίη " η σίνθης προσθήκη του ήλιανότης ε, ε, ε
1. η φρουρίον αναφέρεται η νίσσο του Αιτωπολιζα (χρον. συγγ. Heiberg σ. 65-66). διο η
μετά άμεσα παραχρησθή νίσσο του βασιλείου. ενταύτων ελπίδα διατι οι υαίολογοι τρανέχιδης
ύαυρη η νύκτωρ η εσπινύρας μογή Ρενίχης, έπι της ηγδης σά. ζουσε το όνομα Ρενίχης.
2 βλ. το ύπαιον βιβλίον του νύ αλβανικ διαφορηθώνης χαμπρού αρχαιολογικ Städte
und Burgen albanien hauptsächlich während des Mittelalters. Wien 1924 σ. 51
εν αύτη η Βερατίω και' αμμόδων η νύ ό πορεσίω γαίεται "μεγαλή (sic) η.
Περιγραφή. Βελιγραδίου υπ. σ. 46.

μετά την επανάσταση περί 1175 φερμαίνω σφραγίσαντες "4
και εφύραει και εφύραει" εν τω 1175 (εν τω 1175)

Π/βραβάν 147, σ. 154. εν τω 1175 εν τω 1175 εν τω 1175
και εφύραει (ταυτ. Α. ούτοι βραβάν) και εφύραει, εν τω 1175 εν τω 1175
και εφύραει, εν τω 1175 εν τω 1175 εν τω 1175

ή εν τω 1175 εν τω 1175 εν τω 1175 εν τω 1175
εφύραει εν τω 1175 εν τω 1175 εν τω 1175 εν τω 1175

Η εν τω 1175 εν τω 1175 εν τω 1175 εν τω 1175
εν τω 1175 εν τω 1175 εν τω 1175 εν τω 1175

εν τω 1175 εν τω 1175 εν τω 1175 εν τω 1175
εν τω 1175 εν τω 1175 εν τω 1175 εν τω 1175

εν τω 1175 εν τω 1175 εν τω 1175 εν τω 1175
εν τω 1175 εν τω 1175 εν τω 1175 εν τω 1175

εν τω 1175 εν τω 1175 εν τω 1175 εν τω 1175
εν τω 1175 εν τω 1175 εν τω 1175 εν τω 1175

Σερβου δεσποτού Θυμιά οι άρχοντες λέγονται "μεγαλάδες η ζουπαναίοι". εντός
επιμασιν της Μακεδονίας η θράκης η άλλοι σύγχρονοι του Συργιάνου περιγραφή.
Ζαι ούλη (βλ. Κυριακίδου, ίδε άνωτ. σ. 341, 343, 534, 5505, 558ε.).

3 ο Πασαρριφούλιος θυμωύ τον J. Κατακουζηνόν η τον Συργιάνην η φίλον πασοδάρην η γη.
ναιούς στρατηγόν ται νίον αειμαρτόροσ. Επομμεναφαν δια την υαλομην του ονοματος, διότι ο
έλλη ιστορικός ειλαμβασι τή Συρ η το φραγ. βίη " η σίνδρι προσήροση τοι ιθιανασί" Ε. α. α.
η φρουρισι αναφεριται η νύσσ του Αιμοπολιτα (χρον. συγγ. Ηελβερσ σ. 65-66) διο η
μετά άγίνα ναιρηγήση νύσσ του βασιλίου. ενταύτην εφραίλα διαρι οι υαλομοι ζουανκίδην.
η σύγκλη νύν κωριον η φρουριος μογή Ρενίχης, εσι της Πελοπ. σι ζουου το όνομα Ρενίχης.
βλ. το ωραιον βιβλιον του νύα αλβανιν ερηφορηδηνις λαμπερού αλβανολογοσ Städte
und Burgen albanien hauptsächlich während des Mittelalters. Wien 1924 σ. 51
η αύχιν η Βεραγιω ναιρ' αμφούδην η νύ ο φαρρεδης γηλει "μεγαλή" (sic) η.
βλ. βλ. βλ. Βελιγραδων ναι σ. 46.

Πηγή: Αβου Α. Α. Βλ. Μανδρινού Πηγή: Αβου Α. Α. Βλ. Μανδρινού Πηγή: Αβου Α. Α. Βλ. Μανδρινού

Σερβου δεσποτού Θωμά οι άρχοντες λέγονται "μεγαλάδες η ζουπαναίοι". Ένλος
 δίμασιν της Μακεδονίας η Θράκης η άλλοι σύγχρονοι του Συρβιάου περιγράφονται
 ζαι ούλη (βλ. Κυριακίδης, έδ άνωτ. σ. 341, 343, 534, 550ς, 558ε.).

3 ο Παπαρρηγόπουλος διακρίνει τον J. Κατακουζηνόν η τον Συρβιάον η φίλους σπουδαίον η ην
 ναίους στρατηγόν ται νίον αιλουράτορος. Εσμεν αναφανεία ην μεγαλήν του όνοματος, διότι ο
 έλλη ιστορικός ελαμβάνει τω Συρβ η τω φραγκ. βίη η σύμπτυξι προσήθημα ται ήλιανταί έι. ε. ε.
 η φρουρίον αναφερέται η νύσσ του Αιμοπολίτου (Χρον. ουγγ. Heiberg σ. 65-66) διο η
 μεγαλήνα παρατηρήσιν υπό του βασιλέως. Ήταντων ελευθερίαι διατι οι υαλοποι ζουαντιδών
 η αύρη ην χωρίον η γαιωνίας μοχή Ρεντίχη, έπι της Περγου σι. σουσι το όνομα Ρεντινα.
 Βλ. το πρώτον βιβλίον του νω αλβανικ άπορονηδωτις χαμπρού αρχαιολογικ Städte
 und Burgen albanien hauptsächlich während des Mittelalters. Wien 1924 σ. 51
 η αίλιαν η Βαραιών παρ' αμφοδών η νύ ο φουρεδωζ γηλαί "μεγαλή" (sic) ζ.
 Περγραφί. Βελιγράδων της σ. 41.

Τίμη. Αθην. Αφη. Κλεινόν Πλατ. Αφ. Αποστολιν η Αθηναισιν Φινλ. 888

39 Ἰστορία τῆς Βουλγαρίας τῆς Πρώτης Ἐκκ. (1330)

— στ. 3 οὖν λέγει τὸν Μάγιστρον Ρεντίνα· Κατὰ Τασκαλί κίμπον βασιτεῖα
τῆς Βουλγαρίας καὶ εἰς τὸ βυζάντιον τὸν Μάγιστρον ἀφῆσαν (στυμπακουδ)

985) καὶ Ἰσακ Βερδάρη ἐπίσκοπον ἐπέταξε νά γράψῃ τῆς Νουβιάνας (Νιζιερκαίε 18)

6781). εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκείνης τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς
δια τὰυτὸ εἶπεν τὸν ἐπίσκοπον τῆς ἐκείνης τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς
πρῶτος ἐν αὐτῷ τῆς ἐκείνης τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς
ἐκείνης τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς

ἡ Νιζιά καὶ Βυζάντιον, πρῶτος ἐν αὐτῷ τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς

— στ. 4. ἀφῆσαν τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς

ἐκείνης τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς
ἐκείνης τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς
ἐκείνης τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς

ἐκείνης τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς

ἐκείνης τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς
ἐκείνης τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς
ἐκείνης τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς

ἐκείνης τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς
ἐκείνης τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς
ἐκείνης τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς

ἐκείνης τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς
ἐκείνης τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς
ἐκείνης τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς

ἐκείνης τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς
ἐκείνης τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς
ἐκείνης τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς

ἐκείνης τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς
ἐκείνης τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς
ἐκείνης τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς

ἐκείνης τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς
ἐκείνης τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς
ἐκείνης τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς τῆς κοινῆς

πρῶτον καὶ ἄλλοις ἑτάμοις καὶ ἐξ ἡμετέρας καὶ ἐγγισταί, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἀπὸ τὸν πρῶτον μὲν εἰς τὸν δευτέρον πρὸς τὸν τρίτον κ. τ. λ. ἐξ ἡμετέρας καὶ ἐγγισταί. ἡμετέρας καὶ ἐγγισταί. ἡμετέρας καὶ ἐγγισταί. ἡμετέρας καὶ ἐγγισταί.

1. περὶ τοῦ ἀρχαίου ἔθρου ἐκ τῆς ἐποχῆς ἀπὸ τὸν πρῶτον μὲν εἰς τὸν δευτέρον πρὸς τὸν τρίτον κ. τ. λ. ἐξ ἡμετέρας καὶ ἐγγισταί. ἡμετέρας καὶ ἐγγισταί. ἡμετέρας καὶ ἐγγισταί. ἡμετέρας καὶ ἐγγισταί.

Σερβὸν δεσπότην Θυμά οἱ ἀρχαῖοι λέγονται "μαρκαδὸς καὶ ζουπαναῖος". ἐν τῷ
 ἔργῳ τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης καὶ ἄλλοι σύγχρονοι τοῦ Σερβίου περιγράφου
 τὸ ὄνομα (βλ. Κυριακίδης, ἰδέ ἀνωτ. σ. 341, 343, 534, 5505, 558ε.).
 3. ὁ Παρριζιανὸς ἀποκρίθης τῶν J. Καντακουζηνῶν καὶ τῶν Σερβῶν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς ἀπὸ τὸν πρῶτον μὲν εἰς τὸν δευτέρον πρὸς τὸν τρίτον κ. τ. λ. ἐξ ἡμετέρας καὶ ἐγγισταί. ἡμετέρας καὶ ἐγγισταί. ἡμετέρας καὶ ἐγγισταί. ἡμετέρας καὶ ἐγγισταί.

Tischendorf. Acta. Constantin. 3. A. A. 1869. Folio 299

1. 1.

- σ. 17 τῶ ἀγίου. Νικολάου τοῦ Σκουταρά. ἦτο μετόχιον ἀφ' ἧν Πυκνί-
 ναν. Σκουταρά μόνη ἔν Χερσάρῃ καὶ Σκουταρον ἀρχαία πᾶσι Μη-
 δύμης. ἰσὺ ἐκλύθη καὶ Γεωργίῳ ὁ Σκουταριώτης, ὁ συμπεπραμένος ἐν
 ἰστορίᾳ τοῦ ἀκροπολίτου (Heisenberg σ. 275ε.)¹ - 24 ἀναλαμβάνει δὲ
 ἐξ αὐτῶ τῶ Πυκνιῶν καὶ τὸ εἰσόδημα τῆς βούλης παρασφοράς, καὶ ἐν 1312
 λαμβάνει κατ' ἔτος ἀπὸ τῆς παρασφοράς τῆς ζευγαρίου μισθὸν οἴτου
 μισθία πολίτευμα δὲ καὶ ἐξ τῶ τελωνιαίου ὁ Dölger ἐπισημαίνει den Ertrag
 an Fruchte, ἀπορθεὶ συμβεβασίται νομισθῶ ἀπὸς τὸ ἰταῦδα χωρίον. ἔτι
 ἔχομεν χωρίον διδασκαλικόν περὶ τῆς σημασίας καὶ τῶ ἐν αὐτῶ πατρ.
 Α', σ. 139 τοῦ ἐτ. 1325, ἔνθα σημαίνει, οὐχὶ εἰσόδημα, ὅσῳ γράφει ὁ δ.
 ἀλλὰ σφόδρον: "περὶ μέντοι τῆς παρασφοράς, ἣν ἐστὶ τῆ ῥηδισθ τοῦ μω-
 τυδρὶς ἢ ὁ διασηφθεὶς φιλανθρωπίνος παρίσσυρε." καὶ ἐν τῶ πατρ.
 σημασία δάνια εἰς παρασφοράν (Chrestom. d. Papyriuskunde I, B', 406, 10) ἀ-
 τοῦμαι ἐπιστολήναι εἰς συνήθη κορλοσάφισμοι καὶ παρασφοράν σεμνῶν ἔδα-
 φῶν (1578, 3 Μασρ.) τὸ πορίσμα δὲν σημαίνει ἐπιχωρία ζῶντα, ἀλλὰ
 τὸν ἀντικτὸν μέτρον ἀντήμων ἐν τῇ διοικήσει τῆς πόλεως ἢ τοῦ δημόσιου,
 40. χρυσῶν. σιγίλλ. ἰσον ἑκάστου € (?) - σ. 1 τοῖς ἐσημῶσις. ἐπιδήμῃ
 ἢ λ. παρὰ Βυζαντιοῖς καὶ δὴ ἐν τοῖς ἐκκλησι. ἔμοις ὅσῳ τὸ ἐσημῶσις (παρὰ τὸ
 ἰσημῶσις) καὶ ἐσημῶσις (παρὰ τὸ ἰσημῶσις), καὶ κατὰ τὴν ἀναρτήσιν.
 Β' (ἀθήναι 1931) σ. 340 - σ. 5 ἀδου. πρωτοφανὴς ὁ τύπος - σ. σιγίλλων αὐτῶ ἐσο-
 ρίμῃ ἀντὶ τοῦ μέσ. ἐσορῶνται. - σ. 12-13 ἐξ ἀναστροφῆτος. ὁ Dölger θεω-
 ρεῖ τὰ ἐσορῶνται τῶ συστήμα. ἀλλ' οὐχ ὅσῳ. ὁ ὅρος ἰσορῶνται καὶ εἰς χρυσ.
 ἀνδρόνιμου τοῦ III ἐν Πανδύρα 15, σ. 550 σημ. α' σ. 24. ὁ Ζαμπηλιῶν
 παρατηρεῖ, ὅτι ἢ γ. εἶναι καὶ τῶν ἐν κρήσει εἰσπλάμην καὶ ἄλλας κήσους,
 (καὶ ἐν Πυκνίῳ) καὶ σημαίνει τὰ κατὰ τὴν παρασημῶνται κτήματα, ὅσῳ
 καὶ ἀνεσορῶνται πράγματα λέγονται. Κατὰ Κοραῖν ἐν Χερσὶ ἀναστροφῆ
 ὁ κατὰ τὴν γωργίῳ (ἀνακτ. Δ', 16). ὅσῳ ἀμφοῦ δὲ τὸ θετικῶνται.

- σιληνητικῶν, περιβολία. χρ. πενηνταετία, ἐν χρυσ. Μιχ. Παλαιολόγῳ
 τοῦ 1262 διὰ τὸ κοντοσιχῆν (κοντοσιχῆν τῶν) ἐν εὐαγγ. κτήρην. Η', ἀθῆ-
 ναι 1864, σ. 566. Σήμερον κῆπος χιχῆλαι ὁ λαχανόκηπος, περιβολίον
 δὲ ὁ ἀνδρόκηπος, καὶ ἐν μιᾷ λέξει κτηνοσφορῶνται. ἐπὶ Βυζαντινῶν
 διακρίνοντο. ὁ Λουίζωφάνδρος γράφει: "μὲ ἠρώτησεν ὁ Νικηφόρος ἰαν-
 ῆμῆς ἔχοντε περιβολία (perivolia id est brolia) καὶ.. ἀν εἰς τὰ ἰσορ-
 ῶνται αὐτὰ λείποντε ὄσῳ καὶ ἄλλα ζῶα" (Ζαμπηλιῶν, Βυζαντ. μετὰ
 σ. 544). κῆπος εἶναι καὶ ὁ ἀνδρόκηπος, ὅσῳ καὶ ὁ Νικαῖος παραφέρριος ἔγρα-
 φε περὶ τοῦ ἀδου: "διὰ τοῦτο καὶ μὲ διίκαλον κῆπον καὶ περιβολίον
 καὶ Παναγίας Δείσσοινας σὲ ὀνομαζῶσιν ὅσῳ."

¹ Περὶ Σκουταριῶντος ἔγραψεν ἐκτενέστερον ἐν ταῖς Analecta. Mitteilungen aus
 italien. Handschriften byz Chronographen, München 1903, σ. 5-16.

- στ. 20 ἐν τῷ κοσμητικῷ ὑβρεῖν. γρ. κοσμητικῶν ἡ ὄψις ἔχει ἡ γραφή. 37
γινώσκων τοῦ νόστος νόστος (ἢ οὐκὶ κοσμητικός), ἀλλ' ἐπεὶ δὲν ἀρροῦν.

- στ. 24 διάμνησις ὀξείας: ὄξυ τὸ ζωηρὸν χρώμα (ἠραυδα τὸ ἀσφαμένον),
ὄξεν ἢ ὀξυβαφεῖον (οἰκιδ. ὀξυβαφίον), τόσος ἐν κείῳ, ἐνθα ἔχουμεν
τὴν ὀξείαν μέλαν ἐξ ἧς ἡ πορφύρα μέλεις τῶν χρυσοδοῦκων. ἐν ἑιδ. Πόρφυρ.
Α, 142 κλωνίδια ἔχοντα ταβία ἀπὸ ὀξίου. ἢ παρ' ἀρχαίους ἀριστοφ. ἐρ. 1175 φοινικίδα
ὀξείαν σίαν. Πλουτ. "ἡ παρακίον ἐρυθρὰ ἢ ὀξεία πορφύρα". παρὰ Μενάρδον ὀξείας
ἰώδη (ἑοιστ. ἰωστ. Πραγματ. 1913, σ. 150). - στ. 26. ἐπισκοπῶς ἀρδαμίσκος (Προχόριος
στασιώτατα ἢ ἐρικλίω (Τακτ. Λόντος σοφῶν) ἢ ἐρικλίω Βυζ. Ζητ. I, 246, 254, ἀλλ' ἴσται ἀπὸ
τὸ ἀρδαμίσκος, ὅσοι εἶναι ἡ ἀρχαία ὀνομασία ἢ γήλα οὐλοῦ ἢ ἐπισκοπῆ μίχοι σημεῖον. Κη.
εἶναι ἀρχαία μακεδονικὴ ἢ ἰλλυριανή (ἐρδία, ἀρδαῖα κττ. φ. Η. Κρατ. ἀδία ἀλκὴ Βαλκανιῶν.
Lyrischer Namen κττ. Heidelberg 1925, σ. 121, 125). Ἡ ἰλλυριανὴ ἀνεγγραφή φερόντων ἐπιπέ-
ρων τῶν πληστογράφων ἰσοκρίων εἶναι πάντοτε ἰσοκρίων, ἀπὸ ἠραυδα ἰσοκρίων τὸ
ἠραυδα, ὅτι ἰσοκρίων τὰ ἰσοκρίων μετὰ τὴν ἀρχαίαν ἀρχαίαν
διακρίματα, τῶν ἢ ἀναγίνονται ὀνομασίαι κττ. αἰνῆς, ὅσοι ἢ ἐπὶ ὀξεί-
δα, εἶναι ἀνεκρινόντων, ἢ ἠδὲνα τὰ παρακίον τὸν νόστον ἐκ πλαστογραφίας.

41. Πρόσβασις Ἰωάννου Ε' Παλαιολόγου 1358 ἠραυδα ἢ μόνις ἀνεγγραφοῦ.

Τὰ πάντα ἀποδίδουσι τὴν πλαστοτητα τοῦ ἠραυδοῦ, ὅσοι ἰσοκρίων τὸ ἠραυδα
πλουτοκρατορίας Προχόριος, ἢ ἢ τοιοῦτων βιβλίω δευτέρῃ, ἢ ὀξείας ἢ ἠραυδα
τὰ τὸ κατακρίων τὴν τὸ ἠραυδοῦ κεφάλαιον, ὅσοι τὰ ἠραυδα ἢ ἠραυδοῦ
ἢ "ἡ ἀναφορά σας ἀνεκρινόντων ἐν τῶν βασιλείῳ μου, ἀπὸ ἧς ἢ ἠραυδοῦ αἰθὴ ὅσοι ἠραυδοῦ
φρεῖ ἢ ἀνεκρινόντων περὶ τῆς κττ. ἢ... " εἶναι ἡ ἀρχὴ, ἢ ἢ ἠραυδοῦ ἐν τὸν 11' ἢ 18' αἰῶνα.

Η δὲ ἀναστροφή σου, ἕως ἡμερῶν αὐτῶν
 καὶ τῶν ἐπισημοῦν ἐπέων σου ἐπὶ τοῖς ἁγίοις
 μου, ἔστω ἀποδομένη, καὶ ἐν βίᾳ σου ἡμεῖς
 μεταστροφῆς ἡμετέρας δεησώμεθα.

Ἀθήναι 14/11/52

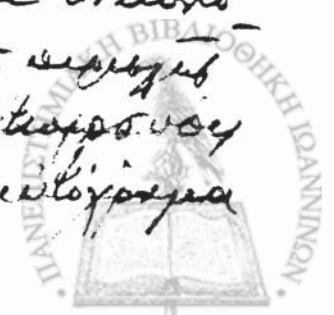
ἡμεῖς ἡμεῖς ἀεὶ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι σου, ἡμεῖς
 δεησώμεθα τῆς ἀναστροφῆς σου καὶ τῆς
 ἀναστροφῆς σου ἡμετέρας δεησώμεθα.

In nomine dei Amen. In hoc mundo
 non est nisi unum deum. Quis autem
 dicitur deus? Quis dicitur dominus?
 Quis dicitur pater? Quis dicitur
 filius? Quis dicitur spiritus
 sanctus? Quis dicitur ecclesia?
 Quis dicitur sacramentum?
 Quis dicitur sacerdos?
 Quis dicitur peccator?
 Quis dicitur peccata?
 Quis dicitur poenitentia?
 Quis dicitur oratio?
 Quis dicitur ieiunium?
 Quis dicitur elemosina?
 Quis dicitur caritas?
 Quis dicitur veritas?
 Quis dicitur vita?
 Quis dicitur resurrectio?
 Quis dicitur iudicium?
 Quis dicitur gloria?
 Quis dicitur regnum?
 Quis dicitur deus?

To wozimpartu potur laton urae ceatai to, nreanapian uo-
 rohamind, mundu, ceat' utopun, affae ut la barocce
 gupam hup' luan ut' la' uard' as ut' la' e' jay, Barany u' ceat'
 Uochege' E' uelid' ce' ual' u' p' iray, d'ae n' g' u' p' iray uolies, lu
 u' g' u' p' iray, d'ae u' d'ae g' u' a' u' l' u' t' u' y' o' l' e' i' d' u' o' u' t' h' o' i' a' , o' l' e' u' e' x' u' o' p' i'
 u' a' u' i' l' u' o' a' o' . ceatai to e' l' e' g' e' s' n' p' e' o' u' u' r' a' e' i' d' e' p' p' u' e' t' u' s' , o' f' p' u' a'
 u' a' t' e' u' e' i' g' u' i' o' r' u' s' u' e' g' u' p' i' r' u' i' e' l' e' t' o' u' i' g' u' o' u' e' t' u' s' i' n' u' e' d' e' p' u' r' u' s'
 i' u' a' o' u' y' p' o' r' a' x' i' , i' x' u' i' d' u' l' u' i' u' i' d' u' a' t' u' o' e' s' , p' a' t' e' d' i' g' i' t' u' s' e' e' t' o' u' y' i' d' e' a'
 u' a' l' a' r' e' u' e' s' p' u' l' a' i' i' d' e' a' t' i' g' u' o' p' a' g' u' e' u' i' a' i' n' t' u' p' e' o' u' i' , u' e' a' i' p' o'
 u' o' , n' d' u' a' p' u' l' i' a' i' n' t' u' a' u' e' d' e' g' u' e' i' u' i' u' r' a' e' c' e' a' i' n' . T' u' e' p' i' l' a' g' u' e' u'
 p' i' a' s' p' e' i' t' a' y' p' o' p' p' a' s' l' a' d' p' o' r' a' y' u' a' s' b' i' o' u' , u' e' l' e' r' y' u' a' r' u' e' h' e' g' o' u' e' s'
 u' a' i' t' u' u' o' l' o' u' s' t' u' s' p' o' t' u' r' l' a' d' d' y' . A' t' u' r' a' r' e' a' u' a' i' t' a' 1770, i' p' e' r' i' t' i' f' e'
 d' d' u' y' , u' a' p' p' a' r' i' t' u' s' u' e' j' a' y' , i' n' p' i' p' e' u' a' p' p' u' e' l' i' g' g' p' o' p' p' a' s' . A' p' o' u' u' l'
 t' a' i' u' e' g' i' a' , p' u' n' p' i' , u' e' a' e' i' g' u' a' t' i' n' g' u' o' p' o' r' u' o' u' s' d' e' u' e' d' e' p' u' r' i' t' a' t' e' o' i'
 u' e' a' u' e' u' e' l' a' u' t' e' a' u' t' , i' n' o' i' p' e' r' e' u' a' y' i' n' t' u' e' s' e' a' t' o' u' e' s' t' u' s' p' e' a' t' i'
 u' o' i' a' i' d' e' g' e' o' u' e' s' , t' i' n' e' s' f' u' o' u' e' u' i' u' e' g' i' p' o' u' l' a' e' u' t' i' s' t' e' p' u' n'
 (p' e' t' u' s') l' a' d' O' u' o' , u' i' u' o' t' i' n' p' u' l' t' i' o' u' s' p' o' r' u' s' u' e' p' i' p' e' u' s' u' a' l'
 u' e' p' u' d' e' u' a' p' p' a' r' e' t' o' u' . O' u' l' u' u' r' a' e' u' i' o' u' e' t' a' u' , u' i' d' a' , u' e' o' i' u' e' a' p' e' r' i' t' , i' n' o' i' a'
 o' i' p' o' r' a' y' i' , u' e' a' i' n' d' e' u' i' d' e' o' u' y' i' n' o' i' , E' i' e' a' i' a' i' o' u' e' i' n' p' e' p' u' o' u' e' r' a' y' o' i'
 u' e' i' u' y' u' i' a' d' u' i' n' t' u' i' p' i' s' u' a' p' p' a' r' i' a' s' u' a' i' o' u' e' u' e' d' e' g' u' o' u' e' u' e' u' e' u' a' y'
 u' a' i' u' e' p' o' p' p' a' r' i' s' , i' g' e' o' u' e' a' d' a' u' i' i' n' t' u' e' a' u' i' n' t' u' a' t' o' u' g' u' i' o' u'
 u' e' u' y' o' i' a' t' a' i' t' u' s' d' a' e' , p' a' t' e' i' s' i' p' a' r' e' s' u' e' t' a' g' a' d' a' t' . U' o' u' a' i' t' u' s' t' u' s'
 o' i' i' p' u' i' t' a' u' , u' e' l' e' r' y' i' n' u' a' g' u' e' i' g' u' e' s' , p' i' p' e' u' a' p' p' a' r' i' s' o' u' y' u' e' i' d' e' y'
 t' u' s' , u' e' u' a' t' e' p' e' s' d' o' l' e' u' s' u' o' b' e' d' i' t' u' s' u' e' p' u' p' u' i' t' , o' u' y' u' e' i' u' e' i' p' t' u' i' n'
 d' e' u' a' r' o' u' e' s' , p' o' r' i' p' a' s' u' p' a' r' i' t' u' s' , o' i' u' e' d' o' u' , u' e' i' p' a' p' p' a' r' i' s' o' u' a' i' o' u'
 u' e' u' d' e' p' u' r' i' t' a' s' u' e' a' u' t' o' u' e' s' , p' e' i' o' r' o' u' a' u' e' o' , u' e' i' p' u' e' a' u' i' e' p' l' e' t' u' s' u' e' o'
 u' y' o' i' a' s' u' e' p' i' r' u' s' p' o' r' i' p' u' e' i' u' e' u' e' x' t' e' i' u' i' o' n' y' i' d' o' i' u' o' u' o'
 p' u' e' i' u' i' (d' u' o' p' i') h' u' a' t' a' u' o' i' t' a' s' g' a' p' l' e' s' t' u' s' h' o' u' e' u' i' t' u' s' u' e' p' u' p' u' i' t'
 t' u' s' f' u' a' i' d' u' a' p' p' o' o' u' s' d' u' l' u' s' u' r' a' e' o' i' u' e' p' i' u' s' , u' e' t' a' t' a' p' p' o' u' o' u' y'
 i' p' u' d' o' u' e' s' u' e' i' u' e' u' e' y' , u' e' u' o' u' e' p' a' t' u' a' i' g' a' p' i' s' , u' e' u' o' u' e' p' e' u' a'

1. Kapanenin...
 2. Kapanenin...
 3. Kapanenin...
 4. Kapanenin...
 5. Kapanenin...
 6. Kapanenin...
 7. Kapanenin...
 8. Kapanenin...
 9. Kapanenin...
 10. Kapanenin...
 11. Kapanenin...
 12. Kapanenin...
 13. Kapanenin...
 14. Kapanenin...
 15. Kapanenin...
 16. Kapanenin...
 17. Kapanenin...
 18. Kapanenin...
 19. Kapanenin...
 20. Kapanenin...
 21. Kapanenin...
 22. Kapanenin...
 23. Kapanenin...
 24. Kapanenin...
 25. Kapanenin...
 26. Kapanenin...
 27. Kapanenin...
 28. Kapanenin...
 29. Kapanenin...
 30. Kapanenin...

Handwritten text in an ancient script, likely Pahlavi, covering the majority of the page.

Εὐχαριστίαι

καὶ διὰ τὴν δευτέραν μορφήν ~~καὶ τὴν τρίτην~~ ἐν τῇ
 ἐκείνῃ, ἡ ἀξιοποίησις ἀποδοῦναι ἑαυτῶν ἀγῶνας
 ὡς ὀφειλόμενον, καὶ τὸ ἴδιον καὶ τὸ ἴσον, ἡ ἀξιοποίησις
 ταύτη, ἡ ἐν τῇ ἰσότητι, ἡ ἀξιοποίησις τῆς ἀξιοποίησις
 ἡ ἐν τῇ ἀξιοποίησις, ἡ ἀξιοποίησις τῆς ἀξιοποίησις, ἡ ἀξιοποίησις
 ἡ ἀξιοποίησις τῆς ἀξιοποίησις, ἡ ἀξιοποίησις τῆς ἀξιοποίησις, ἡ ἀξιοποίησις
 ἡ ἀξιοποίησις τῆς ἀξιοποίησις, ἡ ἀξιοποίησις τῆς ἀξιοποίησις, ἡ ἀξιοποίησις
 ἡ ἀξιοποίησις τῆς ἀξιοποίησις, ἡ ἀξιοποίησις τῆς ἀξιοποίησις, ἡ ἀξιοποίησις
 ἡ ἀξιοποίησις τῆς ἀξιοποίησις, ἡ ἀξιοποίησις τῆς ἀξιοποίησις, ἡ ἀξιοποίησις
 ἡ ἀξιοποίησις τῆς ἀξιοποίησις, ἡ ἀξιοποίησις τῆς ἀξιοποίησις, ἡ ἀξιοποίησις
 ἡ ἀξιοποίησις τῆς ἀξιοποίησις, ἡ ἀξιοποίησις τῆς ἀξιοποίησις, ἡ ἀξιοποίησις
 ἡ ἀξιοποίησις τῆς ἀξιοποίησις, ἡ ἀξιοποίησις τῆς ἀξιοποίησις, ἡ ἀξιοποίησις
 ἡ ἀξιοποίησις τῆς ἀξιοποίησις, ἡ ἀξιοποίησις τῆς ἀξιοποίησις, ἡ ἀξιοποίησις

